

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

8. toukokuuta 2014

Sisältö

I *Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 466/2014/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettavia investointihankkeita tukevista rahoitustoimista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta 1

II *Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 467/2014, annettu 7 päivänä toukokuuta 2014, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 21

PÄÄTÖKSET

2014/256/EU:

- ★ Komission päätös, annettu 2 päivänä toukokuuta 2014, ekologisista arviointiperusteista EU-ympäristömerkin myöntämiseksi paperin jatkojalosteille (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 2774)⁽¹⁾ 24

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

III Muut säädökset

EUROOPAN TALOUSALUE

- ★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 73/13/KOL, annettu 20 päivänä helmikuuta 2013, valtiontukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 89. kerran lisäämällä niihin uusi luku valtiontukisääntöjen soveltamisesta laajakaistaverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä 49

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 466/2014/EU,

annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,

EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettavia investointihankkeita tukevista rahoitustoimista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 ja 212 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan investointipankin, jäljempänä 'EIP', päätehtävä on rahoittaa investointeja Euroopan unionissa, mikä on sen perustehtävä ja -tavoite, minkä lisäksi se toteuttaa rahoitustoimia unionin ulkopuolella sen ulkopoliittikan tukemiseksi. Näin unionin ulkopuolisten alueiden käytettäväksi tarkoitettuja unionin talousarviovaroja voidaan vastaanottavien kolmansien maiden hyödyksi täydentää EIP:n taloudellisilla resursseilla. Rahoitustoimia toteuttaessaan EIP tukee välillisesti unionin yleisiä periaatteita ja poliittisia tavoitteita, joihin kuuluvat köyhyyden vähentäminen edistämällä osallistavaa kasvua ja kestäväää taloutta, ympäristönsuojelu ja yhteiskuntakehitys sekä unionin vauraus muuttuvassa globaalissa taloustilanteessa.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT', 209 artiklan 3 kohdassa, luettuna yhdessä sopimuksen 208 artiklan kanssa, määrätään, että EIP myötävaikuttaa perussäännössään määrätyn ehdoin niiden toimenpiteiden täytäntöönpanoon, jotka ovat tarpeen unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi.
- (3) Unionin ulkoisen toiminnan tukemiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että EIP rahoittaa investointeja unionin ulkopuolella ilman, että EIP:n luottokelpoisuus kärsii, suurimmalle osalle unionin ulkopuolella toteutetuista EIP:n toimista on myönnetty komission hallinnoima EU:n talousarviotakuu, jäljempänä 'EU:n takuu'. Tämä tukee lisäksi EIP:n luottokelpoisuutta rahoitusmarkkinoilla, mikä on ensiarvoisen tärkeää.
- (4) Viimeisin EU:n takuu EIP:n rahoitustoimille, jotka on allekirjoitettu 1 päivän helmikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä ajanjaksona, vahvistettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1080/2011/EU ⁽²⁾. Unionin ulkopuolella toteutettavia, unionin politiikkoja tukevia EIP:n rahoitustoimia varten olisi vahvistettava EU:n takuu vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, annettu 14. huhtikuuta 2014.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1080/2011/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainataukuksista aiheutuvien tappioiden varalta ja päätöksen N:o 633/2009/EY kumoamisesta (EUVL L 280, 27.10.2011, s. 1).

- (5) Ulkosuhteisiin liittyville hankkeille perustettu takuurahasto, jäljempänä 'takuurahasto', joka perustettiin neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 480/2009⁽¹⁾, toimii likviditeettipuskurina, joka suojaa unionin talousarviota unionin ulkopuolelle suuntautuvista EIP:n rahoitustoimista sekä makrotaloudellisesta avusta ja Euratomin lainoista aiheutuvilta tappioilta.
- (6) Olisi laadittava luettelo maista, jotka mahdollisesti voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta. Lisäksi on asianmukaista laatia luettelo maista, jotka voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta.
- (7) Bhutan olisi lisättävä luetteloon maista, jotka voivat saada EIP:n rahoitusta ja Myanmar olisi lisättävä kumppanin luetteloon ottaen huomioon viimeaikainen kehitys, jonka perusteella unionin suhteissa Bhutaniin ja Myanmariin/Burmaan on alkanut uusi vaihe. Samalla voidaan tukea molemmissa maissa käynnissä olevia poliittisia ja taloudellisia uudistuksia.
- (8) Jotta voidaan ottaa huomioon huomattavat poliittiset muutokset, luettelo maista, joille voidaan myöntää EU:n takuun kattamaa EIP:n rahoitusta, olisi tarkistettava asianmukaisesti. Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä SEUT 290 artiklan mukaisesti valta antaa säädöksiä, joilla muutetaan liitettä III. Komission liitteeseen III tekemien muutosten olisi perustuttava kokonaisarviointiin, johon kuuluvat taloudelliset, sosiaaliset, ympäristölliset ja poliittiset näkökohdat ja erityisesti ne, jotka liittyvät demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että kaikki asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (9) Jotta voidaan ottaa huomioon takuurahaston todellisissa rahoitustarpeissa mahdollisesti tapahtuvat muutokset asetuksen (EY, Euratom) N:o 480/2009 mukaisesti, EU:n takuun enimmäismäärä olisi jaettava 27 000 000 000 euron kiinteäksi enimmäismääräksi ja 3 000 000 000 euron valinnaiseksi lisämääräksi. Takuurahaston määrärahoista unionin yleisessä talousarviossa (budjettikohta 01 03 06) päätetään jälkikäteen toteutunutta takuun kattamaa ulkoisen luotonannon määrää vuoden n-2 lopussa koskevien lukujen perusteella. Ottaen huomioon ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaista naapurisuuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1638/2006 muuttamisesta, ennen vuotta 2007 päätettyjen rahoitustoimien mukaisista Välimeren alueella tehdyistä riskipääomaa ja lainoja koskevista investoinneista, joissa käytettiin unionin talousarvion varoja, peräisin olevat siirretyt määrät on kerätty Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälinettä (FEMIP) varten perustetulle varainhoitotilille. Näistä siirretyistä määristä osa olisi varattava takuurahaston käyttöön poikkeuksellisenä toimenpiteenä, jolla varmistetaan, että EIP:n rahoitustoimien tämän päätöksen mukaiset enimmäismäärät pysyvät asianmukaisella tasolla vuosina 2014–2020. Jäljelle jäävät varat olisi palautettava unionin yleiseen talousarvioon.
- (10) Harkittaessa valinnaisen lisämäärän aktivoimista kokonaan tai osittain tulisi ottaa huomioon muun muassa seuraavat seikat: EIP:n edistymisen tämän päätöksen täytäntöönpanossa, erityisesti EIP:n toimien tulokset muun muassa tulostamiskäytännöstä saatavien tietojen pohjalta, kehitysvaikutukset mukaan lukien; takuurahaston rahoitustarve ottaen huomioon menneet ja tulevat suorittamatta olevat määrät kaikilla takuurahaston kattamilla toiminta-aloilla; tukikelpoisten alueiden ja maiden makrotaloudellinen, rahoituksellinen ja poliittinen tilanne väliarvioinnin ajankohtana.
- (11) Niiden määrien, jotka EU:n takuulla katetaan kullakin alueella, olisi edelleen oltava enimmäismääriä, jotka EIP rahoittaa EU:n takuulla, eikä tavoitteita, jotka EIP:n on saavutettava. Enimmäismääriä olisi arvioitava tämän päätöksen väliarvioinnin yhteydessä erityisesti sen mukaan, onko luettelossa alueista ja maista, jotka voivat saada EIP:n rahoitusta, mahdollisesti tapahtunut muutoksia.
- (12) EIP:n rahoitustoimien olisi oltava johdonmukaisia edunsaajamaan omien strategioiden kanssa. Edellä mainittu huomioon ottaen EIP:n ulkoisten rahoitustoimien johdonmukaisuuden lisäämiseksi ja keskittämiseksi unionin politiikkojen tukemiseen sekä edunsaajien mahdollisimman suurten hyötyjen varmistamiseksi päätöksessä N:o 1080/2011/EU vahvistetaan EIP:n rahoitustoimien yleiset tavoitteet kaikilla tukikelpoisilla alueilla ja kaikissa tukikelpoisissa maissa. Niitä ovat paikallisen yksityissektorin kehittäminen ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten), sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen sekä ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen hyödyntäen EIP:n suhteellisia vahvuuksia aloilla, joilla se on todistettavasti saanut aikaan hyviä tuloksia. Nämä tavoitteet olisi säilytettävä myös tässä päätöksessä kestävä kasvun ja työpaikkojen luomisen edistämiseksi edelleen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 480/2009, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009, takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille (EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10).

- (13) Pk-yritysten rahoituksen saannin parantaminen, mukaan lukien unionin pk-yritysten investoinnit päätöksen soveltamisalaa kuuluvilla alueilla, voi merkittävästi edistää taloudellista kehitystä ja tukea työttömyyden torjuntaa. Jotta EIP kykenisi auttamaan pk-yrityksiä tehokkaasti, sen rahoitustoimien olisi oltava tulosperusteisia. EIP:n olisi mahdollisuuksien mukaan investoitava pk-yritysten tutkimustoimintaan ja innovointiin paikallisen kehityksen tukemiseksi. EIP:n olisi tukikelpoisissa maissa toimittava yhteistyössä paikallisten rahoituksen välittäjien kanssa, joiden olisi oltava kiinteä osa paikallista talouselämää erityisesti sen varmistamiseksi, että osa taloudellisesta hyödystä välittyy niiden asiakkaille ja että EIP:n rahoitus tuottaa lisäarvoa muihin rahoituslähteisiin verrattuna. EIP:n olisi niin pitkälti kuin mahdollisuuksien mukaan myös lisättävä rahoituskumppaneidensa monipuolistamista toimintamaissaan. Due diligence -prosessin kuluessa EIP:n olisi arvioitava, ovatko rahoituksen välittäjien toteuttamat pk-yrityksiä tukevat rahoitustoimet aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden, tulostauskehyksen ja EIP:n vaatimusten mukaisia. EIP:n olisi perustettava raportointimekanismi, jolla varmistetaan, että pk-yrityksille tarkoitettavat varat käytetään niiden hyväksi. EIP:n olisi osana väliarviointia toimitettava konsolidoitu raportti tämän päätöksen mukaisesta pk-yritysten rahoituksesta.
- (14) EU:n takuun kattavuus, joka koskee pelkästään suvereenia ja poliittisia riskejä, ei itsessään riitä turvaamaan EIP:n merkittävää toimintaa mikrorahoituksen tueksi. EU:n takuu ei yksin ole riittävän kattava, jotta EIP voisi toimia mikrorahoituksen tukena merkittäväällä tavalla. Sen vuoksi kyseinen toiminta olisi mahdollisuuksien mukaan toteutettava muista rahoitusvälineistä käytettävissä olevien talousarviovarojen yhteydessä, ja välittävien laitosten, myös paikallistason laitosten, kautta, jotta voidaan edistää kasvua ja välillisesti köyhyyden vähentämistä köyhemmissä maissa.
- (15) EIP:n olisi edelleen rahoitettava investointihankkeita, joilla tuetaan sosiaalisen, ympäristöön liittyvän ja taloudellisen infrastruktuurin kehittämistä liikenne ja energia mukaan lukien, sekä harkittava toimintansa lisäämistä terveydenhuollon ja koulutuksen infrastruktuurien tukemiseksi silloin, kun näin saadaan selkeästi aikaan lisäarvoa.
- (16) EU:n takuun ilmastonmuutosulottuvuuden lujittamiseksi olisi otettava käyttöön rahoitustoimien kokonaismäärää koskeva tavoite sekä järjestelmä, jonka avulla voidaan ennalta arvioida EU:n takuulla tuettujen hankkeiden kasvihuonekaasupäästöjä. EIP:n rahoitustoimien, joilla tuetaan ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista, olisi oltava vähintään 25 prosenttia kaikista EIP:n rahoitustoimista unionin ilmastotavoitteiden edistämiseksi maailmanlaajuisesti. EIP:n olisi tarjottava yhteistyössä komission kanssa teknistä asiantuntemustaan ja tuettava EIP:n rahoitustoimien edunsaajina olevia julkisia ja yksityisiä vastapuolia, jotta voidaan vastata ilmastonmuutoksen haasteeseen ja hyödyntää käytettävissä olevia varoja parhaalla mahdollisella tavalla. Ilmastonmuutoksen hillitsemis- ja sopeutumishankkeisiin olisi voitava osoittaa rahoitusta edullisin ehdoin. EIP:n rahoitustoimia olisi, jos mahdollista ja asianmukaisesti, täydennettävä unionin yleisen talousarvion varoilla yhdistelemällä tehokkaasti ja asianmukaisesti unionin ulkoisen avun puitteissa ilmastonmuutoksen torjunnan rahoitukseen tarjolla olevia avustuksia ja lainoja. Tältä osin komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimittaman vuosikertomuksen olisi sisällettävä yksityiskohtainen raportti, jossa selvitetään näiden hankkeiden rahoitukseen käytetyt rahoitusvälineet sekä EIP:n rahoitustoimien määrät ja vastaavat avustusten määrät.
- (17) Yleisten tavoitteiden kattamilla aloilla EIP:n rahoitustoimien perustavoitteeksi olisi asetettava maiden alueellinen yhdentymisen, erityisesti taloudellisen yhdentymisen liittymistä valmistevien maiden ja naapuruuspolitiikan kohdemaiden sekä unionin välillä. Tuossa yhteydessä EIP:n olisi voitava yleisten tavoitteiden kattamilla aloilla tukea kumppanimaita unionin yritysten tekemien suorien ulkomaisten investointien avulla, joilla edistetään taloudellista yhdentymistä unioniin sekä teknologian ja tietämyksen siirtoa, edellyttäen että investointihankkeet on tarkastettu huolellisesti sen ehkäisemiseksi, että EIP:n rahoitustoimista aiheutuu kielteisiä seurauksia työllisyydelle unionissa. EIP:tä olisi myös kannustettava tukemaan unionin yritysten suorien ulkomaisia investointeja kumppanimaihin omalla vastuullaan EIP:n riskinsietokyvyn huomioon ottaen.
- (18) EIP:n olisi suoritettava säännöllisesti jälki- tai väliarviointia tämän päätöksen mukaisesti tuetuista toimista arvioidakseen niiden merkityksellisyyttä, tehokkuutta ja kehitysvaikutuksia ja määrittääkseen tulevia toimia mahdollisesti parantavat näkökohdat. Arvioinneilla olisi edistettävä tilivelvollisuutta ja analysoitava kestävyyttä.
- (19) Käytännön toimenpiteet, joilla EU:n takuun yleiset tavoitteet yhdistetään niiden täytäntöönpanoon, on vahvistettava aluekohtaisissa teknisissä toimintaohjeissa. Tällaisissa toimintaohjeissa olisi noudatettava laajempaa unionin aluepoliittista toimintakehystä Euroopan naapuruuspolitiikkaan sisältyvä eriyttämisperiaate mukaan lukien. Aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita olisi tarkistettava tämän päätöksen antamisen jälkeen ja päivitettävä väliarvioinnin jälkeen, jotta ne vastaisivat muutoksia unionin ulkopoliitikassa ja sen painopisteissä. Aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden päivityksessä olisi muiden näkökohtien lisäksi otettava huomioon tukikelpoisten maiden olennainen kehitys.

- (20) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Euroopan investointipankin perussääntöä koskevan pöytäkirjan N:o 5 mukaisesti suoraan EIP:lle jätetyistä hakemuksista, jotka koskevat tämän päätöksen mukaisesti toteutettavia EIP:n rahoitustoimia, on pyydettävä komission lausunto siitä, vastaavatko ne keskeisiä unionin säädöksiä ja politiikkoja. Jos komissio antaa minkä tahansa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvan EIP:n rahoitustoimen osalta kielteisen lausunnon, kyseiselle toimelle ei tulisi myöntää EU:n takuuta.
- (21) Vaikka EIP:n vahvuus on edelleen siinä, että se on ainutlaatuinen julkisessa omistuksessa olevana investointipankkina, jonka tehtävänä on tarjota pitkäaikaista lainoitusta, joka vastaa sen osakkeenomistajien toimintapolitiittisia tavoitteita, EIP:n rahoitustoimien olisi lisäksi oltava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU', 21 artiklassa tarkoitetun unionin ulkoisen toiminnan yleisten periaatteiden mukaisia eli edistettävä ja lujitettava demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia sekä tuettava niiden kansainvälisten sitoumusten ja sopimusten, myös ympäristösopimusten, noudattamista, joissa unioni on osapuolena. EIP:n olisi erityisesti edistettävä talous-, rahoitus- ja teknistä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa SEUT 212 artiklan mukaisesti. Lisäksi EIP:n toimien olisi oltava sopusoinnussa kansainvälisen oikeuden kanssa ja myös noudatettava Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteita. EIP:n toimien olisi oltava sopusoinnussa myös Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen (Århusin yleissopimus) kanssa hankkeiden eri vaiheissa. EIP:n rahoitustoimilla olisi kehitysmaissa tuettava erityisesti seuraavia tavoitteita: talouden, yhteiskunnan ja ympäristön kestävä kehitys, etenkin kaikista heikoimmassa asemassa olevissa maissa; sopusointuinen ja vähittäinen yhdentymisen maailmantalouteen sekä niiden tavoitteiden noudattaminen, jotka unioni on hyväksynyt Yhdistyneissä kansakunnissa ja muissa asianmukaisissa kansainvälisissä järjestöissä. EIP:n olisi pyrittävä tukemaan välillisesti Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhattavoitteiden saavuttamista vuoteen 2015 mennessä sekä vuoden 2015 jälkeen aiempia vuosituhattavoitteita muuttavien tai korvaavien kehitystavoitteiden saavuttamista kaikilla alueilla, joilla se toimii, samalla kun se myötävaikuttaa unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden edistämisen edellyttämien toimenpiteiden täytäntöönpanoon SEUT 209 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (22) Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvilla EIP:n toimilla olisi edistettävä kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen ja muutossuunnitelman täytäntöönpanoa sekä Pariisin julistuksessa vuodelta 2005, Accran toimintasuunnitelmassa vuodelta 2008 sekä Busanissa vuonna 2011 tehdyssä kehitysyhteistyötä koskevassa kumppanuussopimuksessa esitettyjen avun tuloksellisuuden periaatteiden täytäntöönpanoa. Lisäksi toimien olisi oltava johdonmukaisia neuvoston 25 päivänä kesäkuuta 2012 hyväksymän ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n strategiakehyksen ja toimintasuunnitelman sekä kansainvälisten ilmastopöytäkirjojen, mukaan lukien luonnon monimuotoisuutta koskevien sitoumusten, kanssa. Tämä olisi toteutettava konkreettisina toimenpiteinä, joilla erityisesti vahvistetaan EIP:n valmiutta arvioida investointihankkeiden ympäristöön liittyviä, sosiaalisia ja kehityspoliittisia näkökohtia, myös ihmisoikeuksia, perusvapauksia ja konflikteihin liittyviä riskejä, ja edistetään viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan kuulemista paikallistasolla. EIP:n olisi tältä osin sovellettava ja kehitettävä tulostamiskäytäntönsä, joka käsittää yksityiskohtaiset tulosindikaattorit niiden vaikutusten mittaamiseksi, joita EIP:n rahoitustoimilla on talouteen, ympäristöön, yhteiskuntaan ja kehitykseen EIP:n hankkeiden eri vaiheissa. Tulostamiskäytännön täytäntöönpanoa olisi arvioitava tämän päätöksen väliarvioinnissa. Huolehtiessaan investointihankkeen asianmukaisesta tarkistamisesta EIP:n olisi tarvittaessa ja unionin sosiaali- ja ympäristöpoliittisten periaatteiden ja kansainvälisten parhaiden käytäntöjen sekä unionin oikeuden ja edunsaajamaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti velvoitettava investointihankkeen toteuttaja järjestämään paikallisia kuulemisia ja julkistamaan niiden tulokset yleisölle, jotta voidaan ottaa huomioon hankkeiden vaikutukset asiaankuuluviin sidosryhmiin. EIP:n olisi oltava yhteydessä hankkeiden toteuttajien ja edunsaajien kanssa hankkeiden koko ohjelmasuunnitteluprosessin ajan. Tämän päätöksen kattamalla ajanjaksolla allekirjoitetuissa rahoitussopimuksissa, jotka koskevat sellaisia EIP:n rahoitustoimia, joissa on mukana julkisia vastapuolia, olisi nimenomaan määrättävä mahdollisuudesta keskeyttää maksut, jos maan, jossa investointihanke toteutetaan, tukikelpoisuus peruutetaan tämän päätöksen nojalla.
- (23) Olisi varmistettava, että EIP:n rahoitustoimet ovat kaikilla tasoilla alkuvaiheen strategisesta suunnittelusta loppuvaiheen investointihankkeiden kehitykseen asti unionin ulkopoliitiikan ja tässä päätöksessä asetettujen yleisten tavoitteiden mukaisia ja niitä tukevia. Unionin ulkoisen toiminnan johdonmukaisuuden parantamiseksi komission ja EIP:n sekä Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) välistä vuoropuhelua politiikasta ja strategiasta olisi edelleen lisättävä ja pidettävä samalla Euroopan parlamentti ja neuvosto asianmukaisesti ajan tasalla. EIP:n unionin ulkopuolella olevat toimistot olisi aina kun mahdollista sijoitettava unionin edustustoihin, jotta edistetään tällaista yhteistyötä ja voidaan jakaa toimintakustannukset. Yhteistyötä ja koordinoitua ulkoisen toimeksiannon mukaisilla alueilla koskevan Euroopan komission ja Euroopan investointipankin välisen yhteisymmärryspöytäkirjan, jota tarkistettiin vuonna 2013 komission, EUH:n ja EIP:n yhteistyön sekä aikaisessa vaiheessa tapahtuvan keskinäisen

tietojenvaihdon tehostamiseksi toiminnallisella tasolla, soveltamista olisi jatkettava. Yhteisymmärryspöytäkirjan piiriin kuuluvaan yhteistyöhön olisi erityisesti kuuluttava naapuruuspolitiikkaan sisältyvän eriyttämisperiaatteen soveltamisen säännöllinen arviointi. On erityisen tärkeää, että komissio ja EIP sekä Euroopan ulkosuhdehallinto vaihtavat tarvittaessa näkemyksiään aikaisessa vaiheessa ja järjestelmällisesti asianmukaisia ohjelma-asiakirjoja valmisteltaessa, jotta niiden toimien yhteisvaikutus olisi mahdollisimman suuri. Lisäksi olisi vahvistettava yhteistyötä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen edistämiseksi ja konfliktien ehkäisemiseksi. EIP:tä olisi kannustettava yhteistyöhön unionin edustustojen kanssa EIP:n hankkeiden eri vaiheissa.

- (24) Unionin ulkosuhteita olisi tarkoitus tukea useilla välineillä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 236/2014⁽¹⁾. Kyseessä oleville alueille annettavan unionin kokonaistuen johdonmukaisuuden lisäämiseksi olisi tarpeen ja tapauksen mukaan tartuttava mahdollisuuksiin yhdistää EIP:n rahoitus ja unionin talousarviovarat, joita osoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽²⁾ VIII osastossa mainituista rahoitusvälineistä, sekä hankkeiden valmisteluun ja toteuttamiseen myönnettävä tekninen tuki Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 231/2014 perustetusta liittymistä valmistelevasta tukivälineestä⁽³⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 232/2014 perustetusta Euroopan naapuruusvälineestä⁽⁴⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 233/2014 perustetusta kehitys yhteistyön rahoitusvälineestä⁽⁵⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 234/2014 perustetusta kumppanuusvälineestä kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten⁽⁶⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 235/2014 perustetusta demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä⁽⁷⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 230/2014 perustetusta vakautta ja rauhaa edistävästä välineestä⁽⁸⁾ sekä neuvoston asetuksella (Euratom) N:o 237/2014 perustetusta välineestä ydinturvallisuuteen liittyvää yhteistyötä varten⁽⁹⁾. Komissio perusti päätöksen N:o 1080/2011/EU pohjalta ulkoisen yhteistyön rahoituslähteiden yhdistämistä koskevan EU:n laajuiseen foorumiin tehostaakseen keinoja yhdistää avustuksia ja lainoja unionin ulkopuolella, erityisesti unionin yleisen talousarvion ja EIP:n lainojen täytäntöön panemiseksi ja hallintoa ja arviointiperusteita koskevien parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi hankkeen tasolla. EIP:n ja muiden rahoituslaitosten olisi käytettävä avustusten ja lainojen yhdistämiskeinoja tavalla, joka on täysin unionin ulkoisten tavoitteiden, avun tuloksellisuuden ja avoimuuden mukainen.
- (25) EIP:n olisi edelleen pyrittävä lisäämään koordinoitua ja yhteistyötä eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvissa, unionin ulkopuolella toteutettavissa rahoitustoimissa. Erityisesti tämä koskee niitä rahoituslaitoksia, jotka osallistuvat ulkoisen yhteistyön rahoituslähteiden yhdistämistä koskevaan EU:n laajuiseen foorumiin. Yhteistyö käsittää tarvittaessa yhteistyön alakohtaisten ehtojen osalta, keskinäisten menettelyjen ja yhteisrahoituksen käytön sekä osallistumisen esimerkiksi tuen koordinoitua ja tuloksellisuutta edistäviin maailmanlaajuisiin hankkeisiin. Tällaisella koordinoinnilla ja yhteistyöllä olisi pyrittävä minimoimaan mahdolliset päällekkäisyydet kustannuksissa ja toimissa. Yhteistyön olisi perustuttava vastavuoroisuusperiaatteen. EIP:n vastavuoroista pääsyä muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten järjestöjen perustamiin rahoitusvälineisiin olisi edistettävä tarvittaessa. Komission, EIP-ryhmän sekä Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) välistä kolmikantaista yhteisymmärryspöytäkirjaa, joka koskee unionin ulkopuolista yhteistyötä ja mahdollistaa sen, että EIP-ryhmä ja EBRD toimivat toisiaan täydentäen käyttämällä hyväksi kunkin suhteellisia etuja, tarkistettiin vuonna 2012 sen johdosta, että EBRD:n maantieteellistä soveltamisalaa on laajennettu koskemaan Välimeren aluetta. Yhteisymmärryspöytäkirjaa olisi sovellettava myös jatkossa. Tässä päätöksessä vahvistettuja periaatteita olisi sovellettava myös silloin, kun EIP:n rahoitus toteutetaan muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa tehtävillä yhteistyösopimuksilla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 236/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 95).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 231/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, liittymistä valmistelevasta tukivälineestä (IPA II) (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 11).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 232/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen perustamisesta (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 27).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 233/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, kehitys yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta kaudelle 2014–2020 (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 44).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 234/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, kumppanuusvälineen perustamisesta kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 77).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 235/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 85).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 230/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, vakautta ja rauhaa edistävän välineen perustamisesta (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Neuvoston asetus (Euratom) N:o 237/2014, annettu 13 päivänä joulukuuta 2013, välineen perustamisesta ydinturvallisuuteen liittyvää yhteistyötä varten (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 109).

- (26) Muun muassa unionin taloudellisten tavoitteiden tukemiseksi EIP:tä olisi kannustettava edelleen rahoittamaan unionin ulkopuolella toteuttavia toimia myös omalla riskillään ja unionin taloudellisten etujen vuoksi niissä maissa ja sellaisissa investointihankkeissa, joita pidetään EIP:n arvion mukaan ja sen oma riskinsietokyky huomioon ottaen riittävän luottokelpoisina, jotta EU:n takuun käyttö voidaan keskittää sellaisiin maihin ja investointihankkeisiin, joiden yhteydessä EU:n takuulla saadaan aikaan EIP:n oman arvion mukaan enemmän lisäarvoa, myös talouden, yhteiskunnan ja ympäristön kestävä kehityksen muodossa.
- (27) EIP:n olisi laajennettava tarjoamiensa innovatiivisten rahoitusvälineiden valikoimaa muun muassa keskittymällä enemmän takausvälineiden kehittämiseen. Lisäksi EIP:n olisi pyrittävä osallistumaan aktiivisesti riskinjakovälineisiin ja rahoituksen hankkimiseen vieraan pääoman markkinoilta, kun on kyse hankkeista, joiden voidaan ennakoita tuottavan vakaan kassavirran. Sen olisi erityisesti harkittava sellaisten vieraan pääoman markkinoiden instrumenttien tukemista, jotka on laskettu liikkeeseen tai otettu käyttöön tukikelpoisissa maissa toteutettavien investointihankkeiden rahoittamiseksi. Lisäksi EIP:n olisi lisättävä lainanantoon paikallisvaluutoissa ja laskettava liikkeeseen joukkovelkakirjalainoja paikallisilla markkinoilla edellyttäen, että edunsaajat toteuttavat tarvittavat rakenneuudistukset, etenkin rahoitusosalalla, ja muut EIP:n toimintaa helpottavat toimenpiteet. Monipuolistettaessa ja laajennettaessa pääomamarkkinainstrumenttien käyttöä olisi erityisesti huolehdittava siitä, että tällaiset instrumentit eivät johda riskialttiisiin rahoituskäytänteisiin ja velkaantumiseen, jolloin ne voisivat vaarantaa rahoituksen vakauden.
- (28) Komission olisi laadittava vuosittain kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksessa olisi arvioitava EIP:n rahoitustoimia ja sitä, ovatko ne tämän päätöksen mukaisia, niiden lisäarvoa ja vaikutusta unionin ulkopoliittikan kannalta, niiden laatua, niiden kehitysvaikutusta EIP:n tulostauskehityksen mukaan ja edunsaajille siirtynyt taloudellista hyötyä. Kertomuksen olisi sisällettävä myös tiedot EU:n takuun maksamista koskevista pyynnöistä, tähän päätökseen perustuvasta ilmastonmuutoksen torjuntaan ja luonnon monimuotoisuuden suojeluun tarkoitetun rahoituksen määrästä, tiedot EIP:n ja Euroopan oikeusasiamiehen välillä tehdyn yhteisymmärryspöytäkirjan toiminnan seurannasta sekä kuvaus yhteistyöstä komission ja muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa yhteisrahoitus mukaan lukien. Kertomus olisi julkistettava, jotta asiaankuuluvilla sidosryhmillä, myös kansalaisyhteiskunnalla, olisi mahdollisuus esittää näkemyksiään.
- (29) Unionin ulkopoliittikkaa tukevat EIP:n rahoitustoimet olisi jatkossakin toteutettava hyvän pankkitavan mukaisia periaatteita noudattaen. EIP:n rahoitustoimia olisi edelleen hallinnoitava noudattaen EIP:n omia sääntöjä ja menettelyjä, joiden olisi oltava kyseisten periaatteiden mukaisia, mukaan lukien soveltuvat valvontatoimenpiteet ja EIP:n lausunto sosiaalisista ja ympäristönormeista, sekä tilintarkastustuomioistuimen ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sääntöjä ja menettelyjä noudattaen. EIP:n olisi rahoitustoimissaan pantava asianmukaisesti täytäntöön sellaisia oikeudenkäyttöalueita koskevat toimintaperiaatteensa, jotka unioni, Yhdistyneet kansakunnat, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö tai rahanpesunvastainen toimintaryhmä on todennut heikosti säänneltyiksi tai yhteistyöhaluttomiksi, jotta voidaan edistää kansainvälistä veropetosten, veronkierron ja rahanpesun torjuntaa. Avoimuuden varmistamiseksi EIP:n olisi laadittava yhteistyössä paikallisten rahoituksen välittäjien kanssa luettelo lopullisista lainansaajista.
- (30) EIP:n olisi varmistettava asianmukaisin toimenpitein, että EU:n takuun kattamia toimia rahoitettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa, rahanpesua ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä ja että OLAFilla on oikeus tehdä paikalla suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia edunsaajien tiloissa. EIP:n olisi noudatettava vuonna 2008 hyväksyttyä ja vuonna 2013 tarkistettua toimintapolitiikkaansa, joka koskee kielletyn toiminnan ehkäisemistä ja estämistä pankin omissa toiminnoissa (EIP:n petostentorjuntamenettely), ja tehtävä tiivistä yhteistyötä unionin ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehostaakseen voimassa olevia rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisia toimia ja auttaakseen näiden toimien täytäntöönpanon parantamisessa. Ilmiäntöjä koskevan politiikkansa mukaisesti EIP:n olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ilmiäntäjiltä saatuihin tietoihin, jotka koskevat mahdollisia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa, ja annettava mahdollisuudet asianmukaiselle seurannalle, palautteelle ja suojelulle kostotoimenpiteitä vastaan.
- (31) EIP:n hallintoelimiä olisi kannustettava toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta EIP:n toiminta mukautetaan edistämään unionin ulkopoliittikkaa tehokkaalla tavalla ja sillä vastataan asianmukaisesti tässä päätöksessä asetettuihin vaatimuksiin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

EU:n takuu

1. Euroopan unioni myöntää Euroopan investointipankille, jäljempänä 'EIP', talousarviotakuun rahoitustoimille, jotka toteutetaan unionin ulkopuolella, jäljempänä 'EU:n takuu'. EU:n takuu myönnetään yleisenä takuuna, joka kattaa EIP:lle kuuluvat mutta saamatta jääneet maksut, jotka liittyvät 2 kohdan mukaisesti tukikelpoisiin, EIP:n investointihankkeita varten myönnettyihin tai liikkeeseen laskettuihin lainoihin, lainatakauksiin ja vieraan pääoman markkinoiden instrumentteihin.
2. EU:n takuun piiriin kuuluvat unionin asiaankuuluvien ulkopoliittisten tavoitteiden tukemiseksi EIP:n omia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen, mukaan lukien EIP:n lausunto ympäristö- ja sosiaalipoliittisista periaatteista ja normeista, tukikelpoisissa maissa toteutettavia investointihankkeita varten myönnetty tai liikkeeseen lasketut EIP:n lainat, lainatakaukset ja vieraan pääoman markkinoiden instrumentit, kun EIP:n rahoitus on myönnetty sellaisen allekirjoitetun sopimuksen perusteella, jonka voimassaolo ei ole päättynyt ja jota ei ole peruutettu, jäljempänä 'EIP:n rahoitustoimet'.
3. Unionin ulkopoliittikkaa tukevia EIP:n rahoitustoimia hallinnoidaan edelleen hyvän pankkitavan mukaisia periaatteita noudattaen.
4. EU:n takuun enimmäismäärä on 65 prosenttia EIP:n rahoitustoimien puitteissa maksettujen ja taattujen määrien kokonaismäärästä, josta on vähennetty takaisin maksetut määrät ja johon on lisätty kaikki maksuihin ja takauksiin liittyvät määrät.
5. EU:n takuulla katetaan EIP:n rahoitustoimet, jotka on allekirjoitettu 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä ajanjaksona.
6. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät ole 5 kohdassa tarkoitetun ajanjakson päättyessä tehneet päätöstä uuden EU:n takuun myöntämisestä EIP:lle sen unionin ulkopuolella toteuttamista rahoitustoimista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta, tätä ajanjaksoa jatketaan automaattisesti kerran kuudella kuukaudella.

2 artikla

EU:n takuun kattamien EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärät

1. EU:n takuun kattamien EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärä vuosina 2014–2020 voi olla enintään 30 000 000 000 euroa. Rahoitustoimia varten alun perin merkityt mutta myöhemmin peruutetut määrät eivät sisälly enimmäismäärään.

Enimmäismäärä jakautuu seuraaviin osiin:

- a) 27 000 000 000 euron kiinteä enimmäismäärä;
- b) 3 000 000 000 euron valinnainen lisämäärä.

Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen b alakohdassa tarkoitetun määrän täysimääräisestä tai osittaisesta käyttöönotosta sekä sen alueellisesta jakautumisesta 19 artiklan mukaisen väliarvioinnin jälkeen.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kiinteä enimmäismäärä jaetaan liitteessä I vahvistetulla tavalla alueellisiin enimmäismääriin ja aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin. EIP varmistaa alueellisten enimmäismäärien rajoissa asteittain, että määrät jakautuvat tasaisesti maittain EU:n takuun kattamilla alueilla.

3 artikla

Yleiset tavoitteet ja periaatteet

1. EU:n takuu myönnetään ainoastaan sellaisille EIP:n rahoitustoimille, jotka EIP:n oman arvion perusteella tuottavat lisäarvoa ja joilla tuetaan mitä tahansa seuraavista yleisistä tavoitteista:
 - a) paikallisen yksityissektorin kehittäminen, erityisesti pk-yritysten tukeminen;
 - b) sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen, mukaan lukien liikenne, energia, ympäristöä koskeva infrastruktuuri sekä tieto- ja viestintätekniikka;
 - c) ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen.

2. Samalla kun säilytetään EIP:n ominaisluonne investointipankkina, tämän päätöksen nojalla toteutettavien EIP:n rahoitustoimien on oltava EU:n edun ja erityisesti SEU 21 artiklassa tarkoitettujen unionin ulkoista toimintaa ohjaavien yleisten periaatteiden mukaisia ja edistettävä osaltaan niiden kansainvälisten ympäristösopimusten noudattamista, joissa unioni on osapuolena. EIP:n hallintoelimiä kannustetaan toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta EIP:n toiminta mukautetaan edistämään unionin ulkopoliittikkaa tehokkaalla tavalla ja sillä vastataan asianmukaisesti tässä päätöksessä asetettuihin vaatimuksiin.

3. Edellä 1 kohdassa esitettyjen yleisten tavoitteiden soveltamisalaan kuuluvilla aloilla EIP:n rahoitustoimien perustavoitteena on oltava maiden alueellinen yhdentymisen, mukaan lukien erityisesti taloudellinen yhdentymisen liittymistä valmistelevien maiden, naapuruuspolitiikan kohdemaiden ja unionin välillä. EIP toteuttaa rahoitustoimia edunsaajamaissa yleisten tavoitteiden soveltamisalaan kuuluvilla aloilla tukemalla suoria ulkomaisia investointeja, jotka edistävät unionin taloudellista yhdentymistä.

4. Kehitysmaissa, sellaisina kuin ne on määritetty Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön laatimassa virallisen kehitysavun saajien luettelossa, EIP:n rahoitustoimilla edistetään SEUT 208 ja 209 artiklan mukaisesti välillisesti unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteita, joihin kuuluvat köyhyyden vähentäminen edistämällä osallistavaa kasvua sekä talouden, ympäristön ja yhteiskunnan kestävä kehitys.

5. Sen varmistamiseksi, että yksityissektorin investoinneilla on mahdollisimman suuri kehitysvaikutus, EIP:n on pyrittävä vahvistamaan paikallista yksityissektoria edunsaajamaissa tukemalla 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja paikallisia investointeja. Edellä 1 kohdassa esitettyjä yleisiä tavoitteita tukeviin EIP:n rahoitustoimiin pyritään sisällyttämään myös tuki unionin pk-yritysten investointihankkeille. Jotta voidaan tehokkaasti valvoa, että varat käytetään asianomaisten pk-yritysten hyväksi, EIP:n on laadittava asianmukaiset sopimusvaatimukset rahoituksen välittäjien kanssa, mukaan lukien edunsaajien raportointia koskevat vaatimukset.

EIP tekee yhteistyötä sellaisten rahoituksen välittäjien kanssa, jotka voivat tukea pk-yritysten erityistarpeita maissa, joissa toimia toteutetaan, ja jotka eivät osallistu tukikelpoisessa maassa toteutettuihin EIP:n rahoitustoimiin välinein, jotka sijaitsevat 13 artiklassa tarkoitettulla ulkomaisella yhteistyöhaluttomalla oikeudenkäyttöalueella.

6. Edellä 1 kohdan b alakohdassa esitettyjä tavoitteita tukevilla EIP:n rahoitustoimilla tuetaan investointihankkeita aloilla, jotka liittyvät pääasiassa liikenteeseen, energiaan, ympäristöä koskevaan infrastruktuuriin, tieto- ja viestintäteknikkaan, terveydenhuoltoon ja koulutukseen. Tähän kuuluu uusiutuvista energialähteistä saatavan energian tuotanto ja integrointi, energijärjestelmien muuttaminen vähähiilisiin teknologioihin ja polttoaineisiin siirtymiseksi, kestävä energiavarustus ja energiainfrastruktuuri, myös kaasun tuotanto ja kuljetukset unionin energiamaarkkinoille sekä maaseudun sähköistäminen, vesihuollon, puhtaanapidon ja vihreän infrastruktuurin kaltaiset ympäristöä koskevat infrastruktuurit, televiestinnän ja laajakaistaverkkojen infrastruktuurit.

7. Edellä 1 kohdan c alakohdassa esitettyjä yleisiä tavoitteita tukevilla EIP:n rahoitustoimilla tuetaan investointihankkeita, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen ja jotka myötävaikuttavat ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen yleistavoitteeseen erityisesti siten, että niillä vältetään tai pienennetään kasvihuonekaasupäästöjä uusiutuvan energian, energiatehokkuuden ja kestävä liikenteen aloilla tai parannetaan haavoittuvien maiden, alojen ja yhteisöjen kykyä sietää ilmastonmuutoksen haitallisia vaikutuksia. Ilmastonmuutoksen torjuntaan tarkoitettujen hankkeiden tukikelpoisuusperusteet määritellään EIP:n ilmastonmuutosstrategiassa, joka päivitetään ennen vuoden 2015 loppua. Tätä varten hiilijalanjäljen arviointi olisi sisällytettävä ympäristövaikutuksen arviointimenettelyyn sen määrittämiseksi, edistävätkö hanke-ehdotukset parhaalla mahdollisella tavalla energiatehokkuuden parantamista. Näihin toimiin osoitettujen määrien osuuden kaikista EIP:n rahoitustoimista on oltava vähintään 25 prosenttia tämän päätöksen kattamalla ajanjaksolla.

8. Unionin ja kansainvälisten ilmastonmuutostavoitteiden mukaisesti EIP tarkistaa yhteistyössä komission kanssa ilmastonmuutosstrategiaansa omien rahoitustoimiensa osalta ennen vuoden 2015 loppua. Tähän tarkistukseen sisällytetään muun muassa konkreettisia toimia, joilla varmistetaan, että tämän päätöksen nojalla toteutetut investointihankkeet ovat unionin ilmastonmuutostavoitteiden mukaisia, ja edistetään uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkuuden tukemiseen tähtäviä toimia.

9. EU:n takuu koskee ainoastaan EIP:n rahoitustoimia, jotka toteutetaan maissa, jotka voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta ja jotka ovat tehneet EIP:n kanssa puitesopimuksen oikeudellisista ehdoista, joiden mukaisesti nämä toimet toteutetaan.

4 artikla

Soveltamisalaan kuuluvat maat

1. Liitteessä II luetellaan maat, jotka mahdollisesti voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta. Liitteessä III luetellaan maat, jotka voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta, ja siihen voi sisältyä ainoastaan liitteessä II lueteltuja maita. Niiden maiden, joita ei ole lueteltu liitteessä II, kelpoisuudesta saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta päätetään tapauskohtaisesti tavallista lainsäätämisympäristystä noudattaen.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteeseen III tehtäviä muutoksia. Komission päätökset perustuvat kokonaisarviointiin, johon kuuluvat taloudelliset, sosiaaliset, ympäristöä koskevat ja poliittiset näkökohdat ja erityisesti ne, jotka liittyvät demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin sekä asiaan kuuluviin Euroopan parlamentin päätöslauselmiin ja neuvoston päätöksiin ja päätelmiin.
3. Delegoidut säädökset, joilla muutetaan liitettä III, eivät vaikuta sellaisiin EU:n takuun piiriin kuuluviin EIP:n rahoitustoimiin, jotka on allekirjoitettu ennen kyseisten delegoitujen säädösten voimaantuloa, jollei 4 kohdasta muuta johdu.
4. Jäljempänä 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kokonaistakuun piiriin kuuluviin EIP:n rahoitustoimiin liittyviä maksuja ei suoriteta maissa, joita ei ole lueteltu liitteessä III.
5. EU:n takuu ei kata EIP:n rahoitustoimia maassa, jonka kanssa tällaisia toimia koskeva sopimus on allekirjoitettu sen jälkeen, kun kyseinen maa on liittynyt unioniin.

5 artikla

EIP:n rahoitustoimien suhde unionin politiikkoihin

1. Komissio päivittää yhdessä EIP:n kanssa EIP:n rahoitustoimiin sovellettavia aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita vuoden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta.

Aluekohtaisissa teknisissä toimintaohjeissa on noudatettava liitteessä IV esitettyä laajempaa unionin aluepoliittista toimintakehystä. Aluekohtaisilla teknisillä toimintaohjeilla varmistetaan erityisesti se, että tämän päätöksen mukainen EIP:n rahoitus täydentää unionin vastaavia tukipolitiikkoja, -ohjelmia ja -välineitä eri alueilla.

Aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita päivittäessään komissio ja EIP ottavat huomioon asiaan liittyvät Euroopan parlamentin päätöslauselmat sekä neuvoston päätökset ja päätelmät. Aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden on oltava johdonmukaisia edunsaajamaiden mahdollisesti laatimiin kansallisiin tai alueellisiin ohjelmiin sisältyvien painopisteiden kanssa ja ottaa asianmukaisesti huomioon näitä ohjelmia laadittaessa toteutetut kansalaisyhteiskunnan kuulemiset.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle päivitettyt aluekohtaiset tekniset toimintaohjeet heti, kun ne ovat valmiit.

EIP määrittää aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden puitteissa vastaavat rahoitusstrategiat ja varmistaa niiden täytäntöönpanon.

EIP:n rahoitustoimien on oltava johdonmukaisia aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden ja edunsaajamaan strategioiden kanssa.

Aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita tarkistetaan 19 artiklassa tarkoitetun väliarvioinnin jälkeen.

2. Komissio antaa EIP:n rahoitustoimista lausunnon pöytäkirjassa N:o 5 olevan 19 artiklan mukaisessa menettelyssä. Jos komissio antaa minkä tahansa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvan EIP:n rahoitustoimen osalta kielteisen lausunnon, kyseiselle toimelle ei myönnetä EU:n takuuta.

6 artikla

Yhteistyö komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa

1. EIP:n ulkoisten toimien johdonmukaisuutta unionin ulkopoliittisten tavoitteiden kanssa on vahvistettava edelleen, jotta EIP:n rahoitustoimien ja unionin talousarviovarojen yhteisvaikutus olisi mahdollisimman suuri, erityisesti päivittämällä 5 artiklassa tarkoitettuja aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita, joiden osalta Euroopan ulkosuhdehallintoa on tarvittaessa kuultava toimintapolitiikkaan liittyvissä kysymyksissä, sekä käymällä säännöllistä ja järjestelmällistä vuoropuhelua ja järjestämällä varhaisessa vaiheessa tietojenvaihtoa seuraavista:
 - a) komission tai tapauksen mukaan Euroopan ulkosuhdehallinnon laatimat strategiset asiakirjat, kuten maa- ja aluekohtaiset strategia-asiakirjat, maa- ja alueohjelmat, toimintasuunnitelmat ja liittymistä valmistelevat asiakirjat;
 - b) EIP:n strategiset suunnitteluasiakirjat, investointihankkeiden valmistelu ja EIP:n vuotuinen raportointi komissiolle,
 - c) muut poliittiset ja toiminnalliset näkökohdat.
2. Yhteistyö eriytetään aluekohtaisesti, myös unionin edustustojen tasolla, siten, että EIP:n asema ja unionin politiikat kullakin alueella otetaan huomioon.

7 artikla

Yhteistyö muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa

1. EIP:n rahoitustoimet toteutetaan tarvittaessa yhteistyössä muiden eurooppalaisten monenvälisten rahoituslaitosten ja jäsenvaltioiden rahoituslaitosten, jäljempänä 'eurooppalaiset rahoituslaitokset', ja kansainvälisten rahoituslaitosten, aluekehityspankit mukaan lukien, jäljempänä 'kansainväliset rahoituslaitokset', kanssa mahdollisimman suuren yhteisvaikutuksen, yhteistyön ja tehokkuuden aikaansaamiseksi ja yhteisten innovatiivisten rahoitusvälineiden kehittämiseksi ja jotta voidaan varmistaa riskien järkevä ja kohtuullinen jakautuminen sekä investointihankkeita ja aloja koskevien ehtojen johdonmukaisuus ja siten minimoida mahdolliset päällekkäisyydet kustannuksissa ja toimissa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä helpotetaan koordinoinnilla, joka toteutetaan komission, EIP:n ja eri alueilla toimivien asianomaisten eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten välillä tarvittaessa yhteistyöpöytäkirjojen tai muiden unionin alueellisten yhteistyökehysten pohjalta.

8 artikla

EU:n takuun kattavuus ja ehdot

1. EU:n takuulla katetaan kaikki EIP:lle kuuluvat mutta saamatta jääneet maksut sellaisten muiden kuin vieraan pääoman markkinoiden instrumenteista koostuvien EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus valtion kanssa tai joilla on valtion takaus, sekä muiden sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus alue- tai paikallisviranomaisten taikka valtion omistuksessa tai määräysvallassa olevien julkisten yritysten tai elinten kanssa, jos tällaisista muista EIP:n rahoitustoimista on tehty asianmukaiset, kyseisen maan luottoriskitilanteen huomioon ottavat EIP:n luottoriskianalyysit, jäljempänä 'kokonaistakuu'.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa Palestiinaa edustaa palestiinalaishallinto ja Kosovoa edustavat Kosovon viranomaiset ⁽¹⁾.
3. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen EIP:n rahoitustoimien osalta EU:n takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet EIP:lle kuuluvat maksut, jotka ovat jääneet maksamatta jonkin seuraavassa luetellun poliittisen riskin toteutumisen vuoksi, jäljempänä 'poliittisen riskin takuu':
 - a) valuutansiirtojen estyminen;
 - b) pakkolunastus;

⁽¹⁾ Tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999) ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen.

- c) sota tai kansalaislevottomuudet;
- d) oikeussuojan epääminen sopimusrikkomustapauksissa.
4. Vieraan pääoman markkinoiden instrumenteista koostuviin EIP:n rahoitustoimiin sovelletaan ainoastaan poliittisen riskin takuuta.
5. Niihin EIP:n rahoitustoimiin liittyviin rahoitussopimuksiin, joilla on yksittäinen toteuttaja, on sisällytettävä myös asianmukaiset ympäristö- ja sosiaalimääräykset EIP:n omien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.
6. Komissio ja EIP määrittelevät 14 artiklassa tarkoitetussa takuusopimuksessa selkeät ja avoimet rahoitusperiaatteet, joiden avulla EIP voi yksilöidä ulkoisen toimintansa yhteydessä ne toimet, jotka rahoitetaan tämän päätöksen nojalla, sen varmistamiseksi, että EU:n takuuta hyödynnetään mahdollisimman tehokkaasti. Rahoitusperiaatteissa otetaan huomioon EIP:n oma arvio rahoitustoimensa luottokelpoisuudesta, liitteessä I määritellyt enimmäismäärät, vastapuolen luonne, olipa kyseessä valtio, tämän artiklan 1 kohdan soveltamisalaa kuuluva valtiontason alapuolinen yhteisö tai yksityinen taho, EIP:n risksietokyky sekä muut keskeiset seikat, kuten EU:n takuun avulla saatava lisäarvo. Rahoitusperiaatteet annetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedoksi 14 artiklan mukaisesti.
7. Kun EU:n takuun perusteella esitetään maksupyynnöitä, EIP siirtää unionille asiaa koskevat oikeudet kaikkien pankin rahoitustoimiin liittyvien veloitteiden osalta 14 artiklassa tarkoitetun takuusopimuksen mukaisesti.

9 artikla

EIP:n suorittama investointihankkeiden arviointi ja seuranta

1. EIP tarkistaa huolellisesti EU:n takuun kattamien investointihankkeiden sosiaali-, ihmisoikeus-, ympäristö-, talous- ja kehityspoliittiset näkökohdat sekä tarvittaessa pyytää hankkeen toteuttajia järjestämään unionin sosiaali- ja ympäristöpoliittisten periaatteiden mukaisesti asiaankuuluvien kansallisten ja paikallisten sidosryhmien sekä kansalaisyhteiskunnan paikallisen julkisen kuulemisen hankkeen suunnittelu- ja täytäntöönpanovaiheessa ja antamaan tiedot, joiden perusteella voidaan arvioida unionin ulkopoliittisten ja strategisten tavoitteiden toteutumista.

Arvioinnissa on tarpeen mukaan selvitettävä, miten EIP:n rahoitusta saavien tahojen valmiuksia voidaan teknisellä avulla vahvistaa hankkeen eri vaiheissa. EIP:n omissa säännöissä ja menettelyissä on oltava tarvittavat määräykset arvioinneista, jotka koskevat investointihankkeiden sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia sekä ihmisoikeuksiin ja konfliktinestoon liittyviä näkökohtia sen varmistamiseksi, että tämän päätöksen nojalla tuetut investointihankkeet ovat ympäristön ja yhteiskunnan kannalta kestäviä.

2. Kehityspoliittisia näkökohtia koskevan ennakoarvioinnin lisäksi EIP seuraa rahoitustoimien täytäntöönpanoa. Erityisesti sen on edellytettävä hankkeiden toteuttajilta, että ne seuraavat investointihankkeiden koko täytäntöönpanon ajan huolellisesti muun muassa investointihankkeen vaikutuksia talouteen, kehitykseen, yhteiskuntaan, ympäristöön ja ihmisoikeuksiin. EIP tarkistaa säännöllisesti hankkeen toteuttajien toimittamat tiedot ja asettaa ne julkisesti saataville, mikäli hankkeen toteuttajat suostuvat tähän. EIP:n rahoitustoimiin liittyvät hankkeiden loppuraportit on mahdollisuuksien mukaan julkaistava, luottamuksellisia tietoja lukuun ottamatta.
3. EIP:n toteuttaman seurannan on pyrittävä kattamaan myös välitystoimien täytäntöönpano sekä pk-yrityksiä tukevien rahoituksen välittäjien toiminnan seuranta.
4. EIP luo kattavan järjestelmän, jonka avulla voidaan arvioida ennakolta EIP:n rahoitustoimiin liittyvien kasvihuonekaasupäästöjen suhteellista ja absoluuttista määrää, jos päästöt saavuttavat EIP:n ilmastonmuutosstrategiaan sisältyvissä asiaa koskevissa menetelmissä määritellyn merkittävän päästökynnyksen ja jos tietoja on saatavilla.
5. Seurannan tulokset on mahdollisuuksien mukaan julkistettava, ellei luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu ja edellyttäen, että asiaankuuluvat osapuolet suostuvat siihen.

10 artikla

Takuurahaston käyttötarkoitukseensa sidotut ulkoiset tulot

Määrältään enintään 110 000 000 euron suuruiset takaisinmaksut ja tulot, jotka ovat peräisin ennen vuotta 2007 päättyneistä toimista, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut, vapautetut takuut, lainapääoman takaisinmaksut, osingot, pääomavoitot, takauspalkkiot ja lainakorot sekä varainhoitotileillä oleviin määriin liittyvät korot, jotka palautetaan Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineelle (FEMIP) perustetulle varainhoitotilille ja jotka liittyvät unionin yleisestä talousarviosta maksettavaan tukeen, katsotaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttötarkoitukseensa sidotuiksi ulkoisiksi tuloiksi ja käytetään takuurahastoa varten.

Yli 110 000 000 euron suuruiset määrät, jotka on palautettu Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineelle (FEMIP) perustetulle varainhoitotilille, otetaan unionin yleiseen talousarvioon hallinnointikustannusten ja hoitomaksujen vähentämisen jälkeen.

11 artikla

Vuotuinen raportointi ja kirjanpito

1. Komissio antaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Kertomus on julkistettava ja se sisältää muun muassa seuraavaa:

- a) arvio EIP:n rahoitustoimista hanke-, ala-, maa- ja aluekohtaisesti ja siitä, ovatko ne tämän päätöksen mukaisia;
- b) EIP:n tulomittauskehystä koskevaan vuosikertomukseen pohjautuva arvio EIP:n rahoitustoimien lisäarvosta, arvioituista tuotoksista ja tuloksista sekä kehitysvaikutuksesta kootusti esitettynä. Tätä varten EIP käyttää tulosindikaattoreita, jotka koskevat rahoitettujen hankkeiden kehitys-, ympäristö- ja sosiaalisia näkökohtia (ihmisoikeusnäkökohdat mukaan lukien) ottaen huomioon avun tuloksellisuutta koskevan vuoden 2005 Pariisin julistuksen mukaiset asianmukaiset indikaattorit. Hankkeiden ympäristönäkökohtia koskeviin indikaattoreihin on sisällyttävä ”puhdasta teknologiaa” koskevia vaatimuksia, jotka perustuvat periaatteessa energiatehokkuuteen ja päästöjen vähentämiseen käytettävään tekniikkaan;
- c) arvio EIP:n rahoitustoimien vaikutuksesta unionin ulkopoliittikan ja strategisten tavoitteiden edistämiseen ottaen huomioon 5 artiklassa tarkoitetut aluekohtaiset tekniset toimintaohjeet;
- d) arvio EIP:n rahoitustoimien edunsaajille siirtyneestä taloudellisesta edusta kootusti esitettynä;
- e) arvio EIP:n rahoitustoimien laadusta ja erityisesti siitä, missä määrin EIP on ottanut ympäristön kestävyuden ja sosiaalisen kestävyuden huomioon rahoitettujen investointihankkeiden huolellisessa tarkistuksessa ja seurannassa;
- f) yksityiskohtaiset tiedot EU:n takuun maksamista koskevista pyynnöistä;
- g) tiedot tähän päätökseen perustuvasta ilmastomuutoksen torjuntaan ja luonnon monimuotoisuuden suojeluun tarkoitettujen rahoitusten määrästä, vaikutuksesta 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun kasvihuonekaasupäästöjen suhteelliseen ja absoluuttiseen määrään kootusti esitettynä sekä ilmastoriskin pohjalta arvioitujen hankkeiden määrästä;
- h) kuvaus yhteistyöstä komission ja muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, mukaan lukien yhteisrahoituksesta. Kertomukseen on erityisesti sisällytettävä niiden unionin rahoitusvarojen ja muiden eurooppalaisten ja kansainvälisten rahoituslaitosten varojen erittely, joita on käytetty yhdistettyinä EIP:n myöntämään rahoitukseen, ja sen pohjalta esitettävä tämän päätöksen nojalla toteutettujen EIP:n rahoitustoimien kokonaisinvestoinnista. Kertomuksessa on lisäksi mainittava sellaisten uusien yhteisymmärryspöytäkirjojen tekeminen EIP:n ja muiden eurooppalaisten tai kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, jotka vaikuttavat tämän päätöksen nojalla toteutettaviin EIP:n rahoitustoiimiin;
- i) tiedot EIP:n ja Euroopan oikeusasiamiehen välillä tehdyn yhteisymmärryspöytäkirjan seurannasta siltä osin kuin tämä pöytäkirja koskee tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvia EIP:n rahoitustoiimia.

2. EIP toimittaa 1 kohdassa tarkoitettua komission kertomusta varten vuosittain kertomukset tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista sekä niistä olennaisista seikoista, joita komissio tarvitsee voidakseen antaa 1 kohdan mukaisen kertomuksensa. EIP voi antaa komissiolle myös lisätietoja, joiden avulla Euroopan parlamentti ja neuvosto saavat kattavan kuvan EIP:n ulkoisesta toiminnasta.

3. EIP toimittaa komissiolle tilasto-, rahoitus- ja kirjanpitoliedot jokaisesta rahoitustoimestaan sekä kaikki lisätiedot siinä määrin kuin on tarpeen, jotta komissio voi täyttää raportointivelvoitteen tai vastata tilintarkastustuomioistuimen selvityspyyntöihin, sekä tilintarkastustodistuksen laina- ja takauksennäytteen. Lisäksi EIP toimittaa komissiolle kaikki muut tarpeelliset asiakirjat asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.
4. Komission kirjanpitoa ja EU:n takuun soveltamisalaan kuuluvia riskejä koskevaa raportointia varten EIP toimittaa komissiolle riskianalyysit ja luokitustiedot rahoitustoimistaan.
5. EIP toimittaa vähintään kerran vuodessa komissiolle allekirjoitettavien EIP:n rahoitustoimien kaavailtua määrää koskevan ohjeellisen monivuotisen ohjelman, jotta voidaan varmistaa EIP:n ennakoitun rahoituksen yhteensopivuus tässä päätöksessä säädettyjen enimmäismäärien kanssa ja jotta komissio voi varmistaa neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 480/2009 perustetun takuurahaston rahoittamiseen liittyvän tarkoituksenmukaisen talousarviosuunnittelun. Komissio ottaa tämän ennakoitun määrän huomioon valmistellessaan esitystä unionin yleiseksi talousarvioksi.
6. EIP toimittaa säännöllisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kaikki riippumattomat arviointikertomuksensa, joissa arvioidaan EIP:n tämän päätöksen ja muiden ulkoisten valtuuksien nojalla toteuttamilla erityistoimilla saavutettuja käytännön tuloksia.
7. EIP toimittaa 2–6 kohdassa tarkoitettut tiedot omalla kustannuksellaan. EIP asettaa 2, 3 ja 6 kohdassa tarkoitettut tiedot yleisesti myös julkisesti saataville luottamuksellisia tietoja lukuun ottamatta.

12 artikla

Avoimuus ja tietojen julkistaminen

1. Avoimuuspolitiikkansa, asiakirjojen ja tietojen saatavuutta koskevien unionin periaatteiden ja vaiheittain kansainvälisen avun läpinäkyvyyttä koskevan aloitteen vaatimusten mukaisesti EIP julkistaa verkkosivuillaan seuraavat tiedot:
 - a) kaikki tämän päätöksen nojalla toteutettavat EIP:n rahoitustoimet hankkeen hyväksymisvaiheen jälkeen ja erityisesti se, koskeeko EU:n takuu tiettyjä investointihankkeita, ja millä tavoin se tukee unionin ulkoisen toiminnan tavoitteita siten, että huomioon otetaan etenkin sen vaikutus talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön;
 - b) sellaiset uudet yhteisymmärryspöytäkirjat EIP:n ja muiden eurooppalaisten tai kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, jotka vaikuttavat tämän päätöksen nojalla toteutettaviin EIP:n rahoitustoimiin, ellei luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu;
 - c) mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa EIP:n ja vastaanottajamaan väliset olemassa olevat puitesopimukset. Allekirjoittaessaan uusia sopimuksia tai muuttaessaan olemassa olevia sopimuksia EIP pyrkii mahdollisuuksien mukaan julkistamaan ne.
 - d) EIP:n rahoitusperiaatteet.
2. Komissio asettaa verkkosivuilleen julkisesti saataville tarkat tiedot kaikista 14 artiklassa tarkoitettujen takuusopimuksien ja 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen saatavien perintää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä tehdyn sopimuksen mukaisista takaisinperintätapauksista, ellei luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.

13 artikla

Yhteistyöhaluttomat oikeudenkäyttöalueet

EIP ei hyväksy rahoitustoimissaan minkäänlaisia laittomassa tarkoituksessa tehtyjä toimia, kuten rahanpesua, terrorismin rahoitusta, veropetoksia ja veronkiertoa, lahjontaa tai unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavia petoksia. EIP ei etenkään osallistu rahoitustoimiin, jotka toteutetaan tukikelpoisessa maassa unionin, Yhdistyneiden kansakuntien, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön tai rahanpesunvastaisen toimintaryhmän yksilöimillä yhteistyöhaluttomilla oikeudenkäyttöalueilla sijaitsevan ulkomaisen välineen kautta.

EIP:n on rahoitustoimissaan sovellettava unionin oikeuden mukaisia periaatteita ja vaatimuksia rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen, mukaan lukien vaatimus toteuttaa tarvittaessa kohtuullisia toimia tosiasiallisten edunsaajien määrittämiseksi.

14 artikla

Takuusopimus

Komissio ja EIP allekirjoittavat takuusopimuksen, jossa määrätään 8 artiklan mukaisesti EU:n takuuta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä, ja ilmoittavat asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

15 artikla

Komission suorittamien maksujen takaisinperintä

1. Kun komissio suorittaa EU:n takuun nojalla maksun, EIP toteuttaa suoritettujen maksujen osalta saatavien takaisinperinnän komission nimissä ja sen lukuun.
2. Komissio ja EIP allekirjoittavat saatavien takaisinperintää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä erillisen sopimuksen viimeistään sinä päivänä, jona 14 artiklassa tarkoitettu takuusopimus allekirjoitetaan.

16 artikla

Tilintarkastustuomioistuimen suorittamat tarkastukset

Tilintarkastustuomioistuin tarkastaa unionin yleisestä talousarviosta katettavan EU:n takuun ja siihen perustuvat maksut ja takaisinperinnät.

17 artikla

Petostentorjuntatoimet

1. EIP ilmoittaa OLAFille välittömästi ja antaa sille tarvittavat asiaa koskevat tiedot, jos sillä on EU:n takuun kattamien hankkeiden valmistelun, toteuttamisen tai päättämisen missä tahansa vaiheessa syytä epäillä, että asiassa on syyllistytty petokseen, lahjontaan, rahanpesuun tai muuhun laittomaan toimintaan, joka saattaa vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin.
2. Suojatakseen Euroopan unionin taloudellisia etuja OLAF voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikalla suoritettavat todentamiset ja tarkastukset, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽¹⁾, neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ ja neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽³⁾ säädettyjä säännöksiä ja menettelyjä noudattaen, määrittääkseen, liittykö rahoitustoimiin petos, lahjontaa, rahanpesua tai muuta laitonta toimintaa, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin. OLAF voi toimittaa tutkimusten kuluessa saamia tietoja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Jos tällainen laitton toiminta on näytetty toteen, EIP avustaa toimivaltansa puitteissa rahoitustoimiaan koskevia takaisinperintätoimia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

3. Tämän päätöksen nojalla tuettujen hankkeiden osalta allekirjoitetuissa rahoitussopimuksissa on oltava lausekkeita, joiden perusteella on mahdollista keskeyttää EIP:n rahoitustoimet ja tarvittaessa toteuttaa asianmukaisia takaisinperintätoimia petosten, lahjonnan tai muun laittoman toiminnan yhteydessä. EIP tekee päätöksen EIP:n rahoituksen keskeyttämisestä tai peruuttamisesta tutkittuaan perusteellisesti kaikki olosuhteet ja riskit.
4. EIP käyttää edelleen koko EIP:n henkilöstölle ja kaikille sidosryhmille tarkoitettua lahjonnan ja petosten torjunnan yhteispistettä.
5. EIP käyttää rahoitustoimissaan mekanisme, jolla suljetaan pois petoksiin ja lahjontaan osallisina olevat vastapuolet ja joka sisältää poissulkemisia koskevan unionin keskustietokannan asiaa koskevat perusteet, varmistaen, että kaikkien osapuolten oikeuksia kunnioitetaan.

18 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 11 päivästä toukokuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi 4 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 4 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

19 artikla

Väliarviointi

Komissio toimittaa yhteistyössä EIP:n kanssa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän päätöksen ensimmäisiä soveltamisvuosia koskevan väliarviointikertomuksen, ja tarvittaessa myös ehdotuksen päätöksen muuttamisesta, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016. Väliarviointikertomus perustuu riippumattomaan ulkoiseen arvioon sekä EIP:n toimittamiin tietoihin.

Kertomuksen on sisällettävä erityisesti

- a) arvio rahoitusperiaatteiden soveltamisesta;
- b) arvio EIP:n raportoinnista ja tarvittaessa suositukset sen parantamiseksi;
- c) tulostamiskertomuksen arviointi, mukaan lukien tulosindikaattorit ja -perusteet sekä niiden vaikutus tämän päätöksen tavoitteiden saavuttamiseen;
- d) yksityiskohtainen selvitys perusteista, jotka otetaan huomioon annettaessa suositusta valinnaisen lisämäärän mahdolliseksi aktivoimiseksi kokonaan tai osittain.

20 artikla

Loppukertomus

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle loppukertomuksen tämän päätöksen soveltamisesta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
D. KOURKOULAS

LIITE I

ALUEELLISET ENIMMÄISMÄÄRÄT

- A. Liittymistä valmistelevat maat: 8 739 322 000 euroa.
- B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat: 14 437 225 000 euroa, joka jaetaan seuraaviin ohjeellisiin aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin:
- i) Välimeren maat: 9 606 200 000 euroa;
 - ii) Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasian ja Venäjä: 4 831 025 000 euroa.
- C. Aasia ja Latinalainen Amerikka: 3 407 295 000 euroa, joka jaetaan seuraaviin ohjeellisiin aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin:
- i) Latinalainen Amerikka: 2 288 870 000 euroa;
 - ii) Aasia: 936 356 000 euroa;
 - iii) Keski-Aasia: 182 069 000 euroa.
- D. Etelä-Afrikka: 416 158 000 euroa.

EIP:n hallintoelimet voivat komissiota kuultuaan päättää, että kiinteän enimmäismäärän puitteissa jaetaan uudelleen enintään 20 prosenttia aluekokonaisuuden osien enimmäismääristä alueiden sisällä ja enintään 10 prosenttia alueellisista enimmäismääristä alueiden välillä.

LIITE II

MAHDOLLISESTI TUKIKELPOISET ALUEET JA MAAT

A. Liittymistä valmistelevat maat

1. Ehdokasmaat

Islanti, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Montenegro, Serbia, Turkki

2. Mahdolliset ehdokasmaat

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kosovo

B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat

1. Välimeren alueen maat

Algeria, Egypti, Israel, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, Palestiina, Syyria, Tunisia

2. Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina, Valko-Venäjä

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan, Georgia

Venäjä

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka

1. Latinalainen Amerikka

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Kuuba, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. Aasia

Afganistan, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Etelä-Korea, Filippiinit, Indonesia, Intia, Irak, Jemen, Kambodža, Kiina (Hongkongin ja Macaon erityishallintoalueet mukaan lukien), Laos, Malediivit, Malesia, Mongolia, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Taiwan, Thaimaa, Vietnam

3. Keski-Aasia

Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Etelä-Afrikka

Etelä-Afrikka

LIITE III

TUKIKELPOISET ALUEET JA MAAT

A. Liittymistä valmistelevat maat

1. Ehdokasmaat

Islanti, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Montenegro, Serbia, Turkki

2. Mahdolliset ehdokasmaat

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kosovo

B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat

1. Välimeren alueen maat

Algeria, Egypti, Israel, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, Palestiina, Tunisia

2. Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan, Georgia

Venäjä

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka

1. Latinalainen Amerikka

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. Aasia

Bangladesh, Brunei, Bhutan, Etelä-Korea, Filippiinit, Indonesia, Intia, Irak, Jemen, Kambodža, Kiina (Hongkongin ja Macaon erityishallintoalueet mukaan lukien), Laos, Malediivit, Malesia, Mongolia, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Thaimaa, Vietnam

3. Keski-Aasia

Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Etelä-Afrikka

Etelä-Afrikka

LIITE IV

ALUEPOLIITTINEN TOIMINTAKEHYS

EIP toteuttaa liittymistä valmistelevaan prosessiin osallistuvissa kumppanimaisissa toimia, joilla pyritään edistämään maiden lähentymistä unioniin. Toimia ohjaava kehys on vahvistettu liittymis- ja Eurooppa-kumppanuuksissa, joissa eritellään painopisteet ehdokkaiden ja mahdollisten ehdokkaiden osalta ja jotka muodostavat puitteet unionin avulle. Länsi-Balkanilla unionin poliittisen toimintakehyn muodostaa vakautus- ja assosiaatioprosessi. Se perustuu asteittain etenevään kumppanuuteen, jossa unioni tarjoaa kaupallisia myönnytyksiä, talous- ja rahoitusapua sekä sopimussuhteita vakautus- ja assosiaatiosopimusten muodossa. Liittymistä valmisteleva rahoitustuki auttaa ehdokkaita ja mahdollisia ehdokkaita valmistautumaan unionin jäsenyyden tuomiin velvoitteisiin ja haasteisiin. Sillä tuetaan uudistusprosessia, myös mahdolliseen jäsenyyteen valmistautumista. Tuki keskittyy yhteiskunnan rakenteiden kehittämiseen, lainsäädännön yhdenmukaistamiseen unionin säännösten kanssa, unionin politiikkojen noudattamisen ja välineiden käytön valmiste- luun sekä sellaisten toimenpiteiden edistämiseen, joilla pyritään taloudelliseen lähentymiseen.

EIP:n toimintaa naapuruuspolitiikan kohdemaissa ohjaavat unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edus- tajan ja komission 25 päivänä toukokuuta 2011 hyväksymässä yhteisessä tiedonannossa "Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten" esitetty uusi Euroopan naapuruuspolitiikka sekä neuvoston 20. kesäkuuta 2011 antamat päätelmät. Niissä kehoitetaan lisäämään tukea kumppaneille, jotka ovat sitoutuneet demokraattisten yhteiskuntien raken- tamiseen ja uudistusten toteuttamiseen, "enemmällä enemmän" -periaatteen ja molemminpuolisen vastuuvollisuuden periaatteen mukaisesti. Mainitut asiakirjat muodostavat strategiset toimintapuitteet unionin suhteille sen naapurimaiden kanssa. Kyseisen yhteistyön puitteissa tämän päätöksen mukainen EIP:n rahoitus kohdistetaan myös toimintapolitiik- koihin, joilla edistetään osallistavaa kasvua ja työpaikkojen luomista sekä yhteiskunnallista vakautta noudattamalla kannustimiin perustuvaa lähestymistapaa, jolla tuetaan unionin ulkopoliittisia tavoitteita, myös muuttoliikkeeseen liitty- vien asioiden osalta.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi unioni ja sen kumppanit panevat toimeen yhteisesti sovittuja kahdenvälisiä toiminta- suunnitelmia, joissa määritetään painopisteet muun muassa poliittisiin ja turvallisuuteen liittyviin asioihin, kauppa- ja talousasioihin, ympäristönäkökohtiin ja sosiaalisiin näkökohtiin sekä liikenne- ja energiaverkkojen yhdentämiseen liit- tyen.

Välimeren unioni, itäinen kumppanuus, Mustanmeren synergia, Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia ja Itämeri-stra- tegia ovat monenvälisiä alueellisia aloitteita, jotka edistävät yhteistyötä unionin ja kunkin samojen haasteiden edessä olevan ja/tai saman maantieteellisen ympäristön jakavan naapuruuspolitiikan kohdemaiden ryhmän välillä. Välimeren unioni pyrkii elvyttämään Euro-Välimeri-yhdentymisprosessia tukemalla Välimeren molempien puolten vastavuoroista taloudellista, sosiaalista ja ympäristöön liittyvää kehitystä. Se edistää sosioekonomisen tilanteen parantamista, solidaari- suuden, alueellisen yhdentymisen, kestävän kehityksen ja osaamisen lisäämistä korostaen tarvetta lisätä rahoitusyhteis- työtä alueellisten ja valtioiden rajat ylittävien hankkeiden tukemiseksi. Välimeren unioni tukee erityisesti merenkulku- ja tieverkostojen luomista, Välimeren puhdistamista, Välimeren aurinkoenergiasuunnitelmaa, Välimeren liiketoiminnan kehittämisaloitetta, väestönsuojelualoitteita ja Euro-Välimeri-ylipistoa.

Itäisen kumppanuuden tavoitteena on luoda tarvittavat olosuhteet unionin ja itäisten kumppanimaiden poliittisen asso- siaation nopeuttamista ja taloudellisen yhdentymisen syventämistä varten. Itäinen kumppanuus antaa lisäpontta kumppa- nimaiden taloudelliselle, sosiaaliselle ja alueelliselle kehitykselle. Se helpottaa hyvää hallintoa, myös rahoitusosalalla, edistää alueellista kehitystä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja auttaa kaventamaan kumppanimaiden sosioekonomisia eroja.

Itämeri-strategia tukee Itämeren alueen kestävästä ympäristöstä sekä optimaalista taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä. Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia tukee erityisesti liikenteen, energiayhteyksien ja -varmuuden sekä kestävästä ympä- ristön kehittämistä ja Tonavan alueen sosioekonomista kehitystä. Itäisen kumppanuuden tavoitteena on luoda tarvittavat olosuhteet unionin ja itäisten kumppanimaiden poliittisen assosiaation nopeuttamista ja taloudellisen yhdentymisen syventämistä varten. Venäjällä ja unionilla on Euroopan naapuruuspolitiikasta erillinen laaja-alainen strateginen kumppa- nuus, jota toteutetaan yhteisillä alueilla ja etenemissuunnitelmillä. Niitä täydentää monenvälisellä tasolla pohjoinen ulot- tuvuus, joka muodostaa kehityksen unionin, Venäjän, Norjan ja Islannin väliselle yhteistyölle (Kanada, Valko-Venäjä ja Yhdysvallat ovat pohjoisen ulottuvuuden tarkkailijoita).

Latinalaisessa Amerikassa EIP:n toimien kehyksenä on unionin, Latinalaisen Amerikan ja Karibian strateginen kumppanuus. Kuten komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 päivänä syyskuuta 2009 antamassa tiedonannossa ”Euroopan unioni ja Latinalainen Amerika: globaalien toimijoiden kumppanuus” todetaan, unionin painopisteinä Latinalaisen Amerikan kanssa tehtävässä yhteistyössä on alueellisen yhdentymisen lisääminen sekä köyhyyden ja sosiaalisen eriarvoisuuden vähentäminen kestävän talous- ja yhteiskuntakehityksen edistämiseksi. Näihin tavoitteisiin pyritään ottaen huomioon Latinalaisen Amerikan maiden erilaiset kehitystasot. Kahdenvälistä vuoropuhelua ja yhteistyötä jatketaan kummallekin alueelle tärkeillä aloilla, joihin kuuluvat ympäristö, ilmastonmuutos, katastrofien riskin vähentäminen, energia, tiede, tutkimus, korkeakoulutus, teknologia ja innovointi.

Aasiassa unioni on syventämässä strategisia kumppanuuksiaan Kiinan ja Intian kanssa, ja uusista kumppanuus- ja vapaa-kauppasopimuksista neuvotellaan Kaakkois-Aasian maiden kanssa. Samaan aikaan kehitysyhteistyö on Aasiaa koskevassa unionin toimintasuunnitelmassa edelleen tärkeällä sijalla. Aasian aluetta koskevalla unionin kehittämisstrategialla pyritään poistamaan köyhyys tukemalla laaja-alaista kestävää talouskasvua, edistämällä alueen sisäiselle kaupalle ja yhdentymiselle suotuisia olosuhteita ja edellytyksiä, parantamalla hallintotapoja, lisäämällä poliittista ja yhteiskunnallista vakautta sekä tukemalla pyrkimyksiä saavuttaa vuosittain asetetut tavoitteet vuoteen 2015 mennessä. Yhteisiin haasteisiin laaditaan yhdessä toimintapolitiikkoja; haasteita ovat muun muassa ilmastonmuutos, kestävä kehitys, turvallisuus ja vakaus, hallintotapoihin ja ihmisoikeuksiin liittyvät kysymykset sekä luonnononnettomuuksien ja humanitaaristen katastrofien estäminen ja niihin reagoiminen.

Eurooppa-neuvoston 21 ja 22 päivänä kesäkuuta 2007 hyväksymä unionin ja Keski-Aasian uusi kumppanuusstrategia on lisännyt alueellista ja kahdenvälistä vuoropuhelua sekä unionin ja Keski-Aasian maiden välistä yhteistyötä aluetta koskevissa merkittävässä kysymyksissä, joita ovat muun muassa köyhyyden vähentäminen, kestävä kehitys ja vakaus. Strategian täytäntöönpano on tuonut mukanaan huomattavaa edistystä ihmisoikeuksien, oikeusvaltion, hyvän hallintotavan ja demokratian, koulutuksen, talouskehityksen, kaupan ja investointien, energian ja liikenteen sekä ympäristöpolitiikan aloilla.

Etelä-Afrikassa EIP:n toimien kehyksenä on yhteinen EU:n Etelä-Afrikka-strategia. Kyseisessä strategiassa keskeisiksi aloiksi todetaan työpaikkojen luominen, valmiuksien kehittäminen palveluntarjonnassa ja sosiaalinen koheesio. EIP:n toimet Etelä-Afrikassa ovat täydentäneet hyvin unionin kehitysyhteistyöohjelmaa etenkin siksi, että EIP on keskittynyt yksityissektorin tukemiseen sekä infrastruktuurilaajennuksiin ja sosiaalitoimeen (asunnot, sähköistämisen, juomaveden puhdistus ja kunnallistekniikka) kohdistuviin investointeihin. Vuosina 2009–2010 toteutetussa yhteisen EU:n Etelä-Afrikka-strategian väliarvioinnissa ehdotettiin, että ilmastonmuutosta koskevia toimia vahvistettaisiin niin kutsuttujen vihreiden työpaikkojen luomista tukevalla toiminnalla. Vuosina 2014–2020 EIP:n toimilla on tarkoitus tukea täydentävästi unionin ulkoisen yhteistyön toimia, ohjelmia ja välineitä keskittymällä edelleen EU:n ja Etelä-Afrikan keskeisiin yhteistyöaloihin, jotta voidaan edistää oikeudenmukaista ja kestävää talouskasvua sekä työpaikkojen luomista ja valmiuksien kehittämistä ja tukea perusinfrastruktuurin ja -palvelujen kestävä tarjoamista ja tasavertaista saatavuutta.

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 467/2014,

annettu 7 päivänä toukokuuta 2014,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvotte-
lujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan
tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan
mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan
päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä toukokuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Jerzy PLEWA
Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	41,8
	MK	101,4
	TN	43,5
	TR	74,0
	ZZ	65,2
0707 00 05	MK	51,1
	TR	124,7
	ZZ	87,9
0709 93 10	TR	106,4
	ZZ	106,4
0805 10 20	EG	49,6
	IL	58,8
	MA	47,3
	TN	68,6
	TR	54,5
	ZZ	55,8
	TR	87,3
0805 50 10	ZZ	87,3
	AR	95,8
0808 10 80	BR	84,2
	CL	101,2
	CN	126,1
	MK	26,2
	NZ	159,4
	US	160,8
	ZA	99,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 2 päivänä toukokuuta 2014,

ekologisista arviointiperusteista EU-ympäristömerkin myöntämiseksi paperin jatkojalosteille

(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 2774)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2014/256/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon EU-ympäristömerkistä 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 66/2010 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan,

on kuullut Euroopan unionin ympäristömerkintälautakuntaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 66/2010 nojalla voidaan myöntää EU-ympäristömerkki tuotteille, joiden ympäristövaikutukset niiden elinkaaren aikana ovat tavanomaista vähäisemmät.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 66/2010 säädetään, että erityiset EU:n ympäristömerkin myöntämisperusteet vahvistetaan tuoteryhmittäin.
- (3) Koska ympäristötehokkaimpien tuotteiden tuotannosta olisi aiheuduttava vähemmän vaarallisten tai ravinteikkaitten aineiden päästöjä vesiin, vähemmän energian käyttöön liittyviä ympäristövahinkoja tai riskejä (ilmaston lämpeneminen, happamoituminen, otsonikato, uusiutumattomien luonnonvarojen ehtyminen) sekä vähemmän vaarallisten kemikaalien käyttöön liittyviä ympäristövahinkoja tai riskejä, on asianmukaista vahvistaa EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet tuoteryhmälle "paperin jatkojalosteet".
- (4) Näiden tarkistettujen arviointiperusteiden sekä niihin liittyvien arviointi- ja todentamisvaatimusten olisi oltava voimassa kolme vuotta tämän päätöksen tekemisestä, ottaen huomioon tämän tuoteryhmän innovaatioisykli.
- (5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 66/2010 16 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Tuoteryhmään "paperin jatkojalosteet" kuuluvat seuraavat tuotteet:
 - a) kirjekuoret ja paperiset kantokassit, jotka sisältävät vähintään 90 painoprosenttia paperia, kartonkia tai paperipohjaisia materiaaleja,
 - b) paperitavarat, jotka sisältävät vähintään 70 painoprosenttia paperia, kartonkia tai paperipohjaisia materiaaleja, lukuun ottamatta alaryhmiä riippukansiot ja kansiot, joissa on metallisuljin.

⁽¹⁾ EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1.

Edellä b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa muovin osuus ei saa ylittää 10:tä prosenttia lukuun ottamatta kierrekansioita, harjoituskirjoja, muistikirjoja, kalentereita ja vipuvarsikansioita, joissa muovin osuus ei saa ylittää 13:a painoprosenttia. Lisäksi metallin paino ei saa ylittää 30:tä g tuotetta kohden lukuun ottamatta riippukansioita, kansioita joissa on metallisuljin sekä kierrekansioita, joissa metallin osuus saa olla enintään 50 g, ja vipuvarsikansioita, joiden osalta metallin osuus saa olla enintään 120 g.

2. Tuoteryhmään "paperin jatkojalosteet" eivät kuulu seuraavat tuotteet:
 - a) EU-ympäristömerkkijärjestelmään kuuluvat painotuotteet, joista on säädetty komission päätöksessä 2012/481/EU (¹).
 - b) pakkaustuotteet (lukuun ottamatta paperisia kantokasseja).

2 artikla

Tässä päätöksessä tarkoitetaan

- 1) 'kartonkimateriaalilla' painamatonta ja jatkojalostamatonta pahvia tai kartonkia, jonka peruspaino on suurempi kuin 400 g/m²;
- 2) 'kulutushyödykkeillä' painatuksen, pinnoituksen ja viimeistelyprosessien aikana käytettäviä kemiallisia tuotteita, jotka voidaan kuluttaa, tuhota, hävittää, tuhлата tai käyttää;
- 3) 'paperin jatkojalosteella' paperia, kartonkia tai paperipohjaisia materiaaleja, joko painettua tai painamatonta, jota käytetään yleensä tavaroiden ja/tai muistiinpanojen suojaamiseen, käsittelyyn tai varastointiin ja jonka jatkojalostusprosessi on oleellinen osa tuotantoprosessia ja joka jakaantuu kolmeen keskeiseen tuoteryhmään: kirjekuoret, paperiset kantokassit ja paperitavarat;
- 4) 'paperitavaroilla' kansioita, mappeja, muistikirjoja, vihkoja, muistivihkoja, harjoituskirjoja, kierrelehtiöitä, kannellisia kalentereita, päiväkirjoja sekä irtolehtiä;
- 5) 'jatkojalostusprosessilla', prosessia, jossa materiaalista tehdään paperin jatkojaloste. Tähän prosessiin voi sisältyä painatusprosessi (esipuristus, painaminen ja painamisen jälkeiset prosessit);
- 6) 'halogenoidulla orgaanisella liuottimella' orgaanista liuotinta, jonka jokainen molekyyli sisältää vähintään yhden bromi-, kloori-, fluori- tai jodiatomin;
- 7) 'muusta kuin paperista valmistetuilla osilla' kaikkia niitä paperin jatkojalosteen osia, jotka eivät koostu paperista, kartongista, pahvista taikka paperipohjaisesta materiaalista;
- 8) 'pakkauksella' mistä tahansa materiaalista valmistettua millaista tahansa tuotetta, joka on tarkoitettu tavaroiden säilytykseen, suojaamiseen, käsittelyyn, kuljetukseen ja esillepanoon; tavarat voivat olla mitä tahansa raaka-aineesta valmiisiin tuotteisiin, jotka toimitetaan tuottajalta kuluttajalle tai käyttäjälle;
- 9) 'paperisilla kantokasseilla' tavaroiden käsittelyyn ja kuljetukseen käytettäviä paperipohjaisia tuotteita;
- 10) 'kierrätyksellä' hyödyntämistä, jossa jätemateriaalit käsitellään uudelleen tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi joko alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin, ei kuitenkaan hyödynnettäväksi energiana eikä uudelleenkäsiteltäväksi materiaaleiksi, joita käytetään polttoaineina tai maantäyttöön;
- 11) 'kierrätyskuiduilla' kuituja, jotka ovat peräisin valmistusprosessin aikana syntyneestä tai tuotteen loppukäyttäjän aiheuttamasta jättevirrasta ja joita ei enää voi käyttää niiden alkuperäiseen käyttötarkoitukseen. Kierrätyskuituna ei pidetä prosessissa syntyneitä materiaaleja, joita voisi käyttää uudelleen samassa prosessissa, jossa ne ovat syntyneet (paperitehtaassa tuotettu tai ostettu hylkypaperi);
- 12) 'kansioilla' irtopaperien säilytykseen tarkoitettuja koteloidia tai suojuksia, kuten riippukansioita, välilehtiä, asiakirjatasuja, kolmiläppäisiä kansioita ja suorakulmaisia kansioita;
- 13) 'mapeilla' paperipohjaisia tuotteita, jotka koostuvat yleensä pahvista tehdystä kannesta ja joissa on renkaat irtopaperien yhdessäpitämiseksi, kuten rengaskansiot ja vipuvarsikansiot;

(¹) Komission päätös 2012/481/EU, annettu 16 päivänä elokuuta 2012, ekologisista arviointiperusteista EU-ympäristömerkin myöntämiseksi painotuotteille (EUVL L 223, 21.8.2012, s. 55).

- 14) 'haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä (VOC)' orgaanista yhdistettä sekä kreosoottien fraktiota, jonka höyrynpaine 293,15 K:n lämpötilassa on vähintään 0,01 kPa tai jolla on vastaava haihtuvuus tietyissä käyttöolosuhteissa;
- 15) 'pesuaineilla' kemikaaleja, joita käytetään painokehilöiden ja painokoneiden puhdistamiseen painomusteista, paperipölystä ja vastaavista tuotteista, viimeistelykoneiden ja painokoneiden puhdistajia sekä painomusteiden poistajia, joita käytetään kuivuneen painomusteen poistamiseen;
- 16) 'jätepaperilla' lopullisen paperin jatkojalostetuotteen tuotannon aikana syntynyttä paperia, joka ei ole sen osa.

3 artikla

Jotta paperin jatkojalosteelle voitaisiin myöntää asetuksen (EY) N:o 66/2010 nojalla EU-ympäristömerkki, sen on kuuluttava tämän päätöksen 1 artiklassa määriteltyyn tuoteryhmään "paperin jatkojalosteet" sekä täytettävä tämän päätöksen liitteessä esitetyt arviointiperusteet ja niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset.

4 artikla

Tuoteryhmään "paperin jatkojalosteet" sovellettavat ekologiset arviointiperusteet sekä niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset ovat voimassa kolme vuotta tämän päätöksen antamisesta.

5 artikla

Hallinnollisia tarkoituksia varten tuoteryhmälle "paperin jatkojalosteet" annetaan tunnusnumero "046".

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 2 päivänä toukokuuta 2014.

Komission puolesta
Janez POTOČNIK
Komission jäsen

LIITE

YLEISET PERIAATTEET

Arviointiperusteiden tavoitteet

Ympäristömerkin arviointiperusteet on laadittu markkinoiden parhaan ympäristönsuojelutason omaavien paperin jatkojalosteiden perusteella. Vaikka kemiallisten aineiden käyttö ja epäpuhtauspäästöt ovat osa tuotantoprosessia, tuotteelle myönnetty EU:n ympäristömerkki takaa kuluttajalle, että tällaisten aineiden käyttö on rajattu niin vähäiseksi kuin se on teknisesti mahdollista vaarantamatta lopputuotteen soveltuvuutta käyttöön. Vaarallisia aineita ei käytetä, jos se suinkin on mahdollista. Poikkeuksia myönnetään ainoastaan silloin, kun markkinoilla ei ole käytettävissä toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja. Tällaisia vaarallisia aineita voidaan käyttää vain vähäisinä pitoisuuksina.

PERUSTEET

EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet paperin jatkojalosteille:

1. Perusmateriaali
2. Kuidut: kestävä metsänhoito
3. Kielletyt tai rajoitetut aineet ja seokset
4. Kierrätettävyyys
5. Päästöt
6. Jätteet
7. Energia
8. Koulutus
9. Soveltuvuus käyttöön
10. Pakkauksessa olevat tiedot
11. EU-ympäristömerkin tiedot

Näitä perusteita sovelletaan kaikkiin prosesseihin siinä paikassa tai niissä paikoissa, joissa paperi jatkojalostetaan. Jos tuotantoon kuuluu jalostus-, painatus-, pinnoitus- ja viimeistelyprosesseja, joita käytetään yksinomaan ympäristömerkillä varustettuihin tuotteisiin, perusteita 2, 4, 5, 6 ja 7 sovelletaan ainoastaan niihin.

Raaka-aineiden, kulutushyödykkeiden ja valmiiden tuotteiden kuljetus ei kuulu ekologisten arviointiperusteiden soveltamisalaan.

Arviointiperustetta 1 sovelletaan vain lopulliseen paperin jatkojalosteeseen käytettyihin materiaaleihin.

Arviointiperusteita 4, 9, 10 ja 11 sovelletaan lopulliseen paperin jatkojalosteeseen.

Arviointiperustetta 3 sovelletaan sekä paperin jatkojalosteen muusta kuin paperista valmistettuihin osiin, että paperista valmistettujen osien jatkojalostus-, painatus-, pinnoitus- ja viimeistelyprosesseihin.

Arviointiperusteita 5, 6, 7 ja 8 sovelletaan ainoastaan paperista valmistettujen osien jatkojalostus-, painatus-, laminointi- ja viimeistelyprosesseihin.

Erityiset arviointi- ja todentamisvaatimukset ilmoitetaan kunkin arviointiperusteen yhteydessä.

Kaiken paperin jatkojalosteiden painatuksen ja jatkojalostuksen on täytettävä arviointiperusteet. Näin ollen myös alihankkijan painamien tai jatkojalostamien osien on täytettävä asiaankuuluvat vaatimukset. Hakemukseen on liitettävä luettelo kaikista paperin jatkojalosteen tuotantoon osallistuvista painotaloista ja alihankkijoista ja niiden sijaintipaikoista.

Hakijan on toimitettava luettelo kemiallisista tuotteista, joita painotalossa käytetään paperin jatkojalosteen tuotannossa. Tätä vaatimusta on sovellettava kaikkiin jatkojalostuksen, painatuksen, pinnoituksen ja viimeistelyn aikana käytettäviin kulutushyödykkeisiin. Hakijan toimittamassa luettelossa on mainittava kaikkien käytettyjen kemiallisten tuotteiden määrät, toiminnot ja toimittajat sekä käyttöturvallisuustiedotteet, jotka on laadittu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽¹⁾ liitteen II 10,11, ja 12 kohdassa olevien ohjeiden mukaisesti.

Kun hakijan edellytetään esittävän vakuutuksia, asiakirjoja, analyyskejä, testausselesteita tai muita todisteita arviointiperusteiden noudattamisesta, nämä voivat olla peräisin hakijalta ja/tai tämän tavarantoimittajilta ja/tai näiden tavarantoimittajilta, aina tarpeen mukaan.

Tarvittaessa voidaan käyttää muita kuin kussakin arviointiperusteessa ilmoitettuja testimenetelmiä, jos hakemusten arvioinnista vastaava toimivaltainen elin hyväksyy niiden vastaavuuden.

Toimivaltaisten viranomaisten on tunnustettava ensisijaisesti ISO 17025 -standardin mukaisesti akkreditoitujen testien sekä EN 45011 -standardin tai vastaavan kansainvälisen standardin mukaisesti akkreditoitujen elinten suorittamat todentamiset.

Toimivaltaiset elimet voivat tarvittaessa pyytää esittämään todentamista tukevia asiakirjoja ja toteuttaa riippumattomia tarkastuksia.

Arviointiperuste 1 — Perusmateriaali

A Osa — Paperimateriaali

Käytettävän perusmateriaalin on oltava komission päätöksessä 2011/333/EU ⁽²⁾ kopio- ja painopapereille tai komission päätöksessä 2012/448/EU ⁽³⁾ sanomalehtipaperille vahvistettujen EU-ympäristömerkin arviointiperusteiden 1, 2, 4 ja 5 mukaista. Lisäksi on osoitettava, että materiaali on tässä paperin jatkojalosteita koskevassa komission päätöksessä vahvistetun EU-ympäristömerkin arviointiperusteiden 2 (Kuidut: kestävä metsänhoito) mukaista.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava kyseisiä paperin jatkojalosteita koskevat eritelmät, mukaan luettuna kauppanimet, määrät ja käytetyn paperin paino/m². Luettelossa on myös mainittava käytetyn paperin toimittajat. Hakijan on osoitettava kunkin materiaalin osalta päätöksessä 2011/333/EU tai päätöksessä 2012/448/EU vahvistettujen arviointiperusteiden 1, 2, 4 ja 5 noudattaminen toimittamalla jäljennös käytetyille paperille myönnetystä voimassa olevasta EU-ympäristömerkkidistuksesta. Kuitujen kestävä metsänhoitoa koskevan arviointiperusteiden 2 noudattaminen on osoitettava kunkin materiaalin osalta toimittamalla käytettyä materiaalia koskevat PEFC-, FSC- tai vastaavassa järjestelmässä myönnettyt sertifikaatit, tai toimittamalla itse annettu vakuutus, jos hakijalla on jo voimassa oleva EU-ympäristömerkkidistus käytetyn materiaalin osalta.

B Osa — Kartonkimateriaali

Arviointiperuste B1 — Päästöt vesistöihin ja ilmaan

a) Kemiallinen hapenkulutus (COD), rikki, typen oksidit, fosfori

Massan-, laminaattipaperin ja kartongintuotannon päästöt ilmaan ja/tai vesistöihin ilmaistaan kunkin muuttujan osalta pisteinä (P_{COD} , P_{S} , P_{NOx} , P_{P}) jäljempänä esitetyllä tavalla.

Mikään yksittäisistä pisteistä P_{COD} , P_{S} , P_{NOx} , P_{P} ei saa ylittää arvoa 1,5.

Pisteiden ($P_{\text{yht.}} = P_{\text{COD}} + P_{\text{S}} + P_{\text{NOx}} + P_{\text{P}}$) yhteismäärä ei saa ylittää arvoa 4,0.

P_{COD} lasketaan seuraavasti (P_{S} , P_{NOx} ja P_{P} lasketaan täsmälleen samalla tavalla):

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Komission päätös 2011/333/EU, annettu 7 päivänä kesäkuuta 2011, ekologisista arviointiperusteista EU-ympäristömerkin myöntämiseksi kopio- ja painopapereille (EUVL L 149, 8.6.2011, s. 12).

⁽³⁾ Komission päätös 2012/448/EU, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2012, ekologisista arviointiperusteista EU-ympäristömerkin myöntämiseksi sanomalehtipaperille (EUVL L 202, 28.7.2012, s. 26).

Kutakin käytettyä massaa "i" tai kutakin käytettyä laminaattipaperia "i" kohti mitatut COD-päästöt ($COD_{massa,i}$ tai $COD_{paperi,i}$ ilmaistuina kiloina ilmauivaa tonnia kohti) painotetaan kunkin käytetyn massalajin tai laminaattipaperiosuuden mukaisesti (massa "i" tai paperi "i" suhteessa ilmauivaan tonniin pehmopaperia) ja lasketaan yhteen. COD-kokonaispäästöt (COD_{kok}) saadaan laskemalla yhteen massojen tai laminaattipapereiden painotetut COD-päästöt ja kartongintuotannon mitatut COD-päästöt.

Massantuotannon tai laminaattipaperin painotettu COD-viitearvo lasketaan samalla tavoin, eli kunkin käytetyn massan tai laminaattipaperin painotettujen viitearvojen summaan lisätään kartongintuotannon viitearvo, jolloin saadaan COD-kokonaisviitearvo $COD_{viite,kok}$. Eri massa- tai laminaattipaperilajien ja kartonginvalmistustapojen päästöjen viitearvot annetaan taulukossa 1.

Lopuksi COD-kokonaispäästöt jaetaan COD-kokonaisviitearvolla seuraavasti:

$$P_{COD} = \frac{COD_{kok}}{COD_{viite,kok}} = \frac{\sum_{i=1}^n [massa \text{ tai laminaattipaperi}, i \times COD_{massa \text{ tai laminaattipaperi}, i}] + COD_{kartonkikone}}{\sum_{i=1}^n [massa \text{ tai laminaattipaperi}, i \times COD_{viite \text{ massa tai laminaattipaperi}, i}] + COD_{viitekartonkikone}}$$

Taulukko 1

Eri massalajien ja kartonginvalmistustapojen päästöjen viitearvot

Massalaji/Kartonki	Päästöt (kiloa ilmauivaa tonnia kohti) (*)			
	COD_{viite}	S_{viite}	NOx_{viite}	P_{viite}
Valkaistu kemiallinen massa (muu kuin sulfiittimassa)	18	0,6	1,6	0,045 (*)
Valkaistu kemiallinen massa (sulfiittimassa)	25,0	0,6	1,6	0,045
Valkaisematon kemiallinen massa	10,0	0,6	1,6	0,04
CTMP (Kemikumahierre)	15,0	0,2	0,3	0,01
TMP (Kuumahierre)/Hioke	3,0	0,2	0,3	0,01
Uusiomassa	2,0	0,2	0,3	0,01
Valkaistu laminaattivoimapaperi	19	0,9	2,4	0,055
Valkaisematon laminaattivoimapaperi	11	0,9	2,4	0,055
Laminaattiuusiopaperi	3	0,5	1,1	0,02
Kartongin valmistus (laitokset, joissa ei tuoteta massaa, vaan joissa kaikki käytetty massa on ostettua markkinamassaa)	1	0,3	0,8	0,01
Kartongintuotanto (integroitu tuotanto)	1	0,3	0,7	0,01

(*) Tästä tasosta voidaan poiketa 0,1:een saakka, jos voidaan osoittaa, että korkeampi fosforitaso johtuu puumassaan luontaisesti sisältyvästä fosforista

Jos samalla laitoksella tuotetaan sekä lämpöä että sähköä, sähköntuotannon S- ja NO_x-päästöt voidaan erottaa kokonaismäärästä. Sähköntuotannosta aiheutuvien päästöjen osuuden laskemiseksi voidaan käyttää seuraavaa kaavaa:

$$2 \times (\text{MWh(sähkö)}) / [2 \times \text{MWh(sähkö)} + \text{MWh(lämpö)}]$$

Tässä kaavassa sähkö tarkoittaa yhteistuotantolaitoksella tuotettua sähköä.

Tässä kaavassa lämpö tarkoittaa nettolämpöä, joka toimitetaan sähköntuotantolaitokselta massan-/laminaattipaperin-/kartongintuotantoon.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava yksityiskohtaiset laskelmat, joista käy ilmi tämän arviointiperusteen noudattaminen, sekä vastaavat todentamista tukevat asiakirjat, joihin on sisällyttävä testausselostet. Testauksessa on käytettävä seuraavia menetelmiä: COD: ISO 6060; NO_x: ISO 11564; S(oxid.): EPA no.8; S(red.): EPA no 16A; S Content in oil: ISO 8754; S Content in coal: ISO 351; P: EN ISO 6878, APAT IRSA CNR 4110 tai Dr Lange LCK 349.

Todentamista tukeviin asiakirjoihin on sisällyttävä ilmoitus mittaustiheydestä sekä COD-, S- ja NO_x-pisteiden laskelmat. Niihin on sisällyttävä kaikki S- ja NO_x-päästöt, joita syntyy massan-, laminaattipaperin ja kartongintuotannon aikana, tuotantolaitoksen ulkopuolella kehitetty höyry mukaan luettuna. Sähköntuotantoon liittyviä päästöjä ei tarvitse ottaa huomioon. Mittauksissa on otettava huomioon soodakattilat, kalkkiuunit, höyrykattilat ja väkevien hajukaasujen polttouunit. Myös hajapäästöt on otettava huomioon. Ilmaan joutuvien rikki-päästöjen ilmoitettuihin arvoihin on sisällyttävä sekä hapettuneen että pelkistyneen rikin päästöt (dimetyylisulfidi, metyyliimerkaptani, vety-sulfidi jne.). Öljyllä, hiilellä ja muilla ulkoisilla polttoaineilla, joiden rikkipitoisuus on tunnettu, tapahtuvan lämmön-tuotannon rikkipäästöt voidaan mittaamisen sijasta laskea, ja ne on otettava huomioon.

Vesistöihin joutuvien päästöjen mittaukset on tehtävä suodattamattomista ja laskeutumattomista näytteistä joko tuotantolaitoksella tapahtuneen käsittelyn jälkeen tai yleisessä puhdistuslaitoksessa tapahtuneen käsittelyn jälkeen. Mittausten on perustuttava 12 kuukauden tuotantoon. Jos kyseessä on uusi tai uudelleen rakennettu tuotantolaitos, mittausten on perustuttava vähintään 45 päivää jatkuneeseen laitoksen vakiintuneeseen toimintaan. Mittauksen on oltava edustava vastaavan ajanjakson osalta.

Integroidussa tuotannossa massalle, laminaattipaperille ja kartongille on vaikea saada erillisiä päästölukuja, joten massalle ja paperille saattaa olla käytettävissä vain yhteispäästöluku. Tällöin näiden laitosten massan (massojen) päästöarvoksi määrätään nolla ja kartongintuotantolaitoksen päästöarvoksi lukema, joka sisältää sekä massan, laminaattipaperin että kartongintuotannon päästöt.

b) AOX (Adsorboituva orgaaninen halogeeni)

Materiaalissa käytettävien massojen tuotannon painotettu keskimääräinen AOX-päästö ei saa ylittää 0,170 kg/ilma-kuivaa tonnia tuotettua kartonkia.

Minkään kartongissa käytetyn yksittäisen massan AOX-päästöt eivät saa ylittää 0,250 kg/ilmakuiva massatonna.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseloste ja testauksessa on käytettävä seuraavaa menetelmää: AOX ISO 9562, sekä yksityiskohtaiset laskelmat, joista käy ilmi tämän arviointiperusteen noudattaminen, sekä vastaavat todentamista tukevat asiakirjat.

Todentamista tukeviin asiakirjoihin on sisällyttävä ilmoitus mittaustiheydestä. AOX on mitattava ainoastaan prosesseista, joissa klooriyhdisteitä käytetään massan valkaisuun. AOX-päästöjä ei tarvitse mitata sellaisen kartongintuotannon jätevesistä, johon ei liity massantuotantoa, tai sellaisen massantuotannon jätevesistä, jossa ei käytetä valkaisuainetta, tai jos valkaisu tehdään kloorittomilla aineilla.

Mittaukset on tehtävä suodattamattomista ja laskeutumattomista näytteistä joko tuotantolaitoksella tapahtuneen käsittelyn jälkeen tai yleisessä puhdistuslaitoksessa tapahtuneen käsittelyn jälkeen. Mittausten on perustuttava 12 kuukauden tuotantoon. Jos kyseessä on uusi tai uudelleen rakennettu tuotantolaitos, mittausten on perustuttava vähintään 45 päivää jatkuneeseen laitoksen vakiintuneeseen toimintaan. Mittauksen on oltava edustava vastaavan ajanjakson osalta.

c) CO₂

Uusiutumattomista energialähteistä aiheutuvat hiilidioksidipäästöt saavat olla enintään 1 000 kg tuotettua kartonkitonnia kohden, mukaan luettuina sähköntuotannosta (joko tuotantolaitoksessa tai sen ulkopuolella) aiheutuvat päästöt. Niissä laitoksissa, joissa ei tuoteta massaa (joissa kaikki käytetty massa on ostettua markkinamassaa), päästöt saavat olla enintään 1 100 kg tonnia kohden. Päästöt lasketaan massan- ja kartongintuotannon päästöjen summana.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava yksityiskohtaiset laskelmat, joista käy ilmi tämän arviointiperusteen noudattaminen, sekä vastaavat todentamista tukevat asiakirjat.

Hakijan on esitettävä tiedot ilmaan joutuvista hiilidioksidipäästöistä. Tietoihin on sisällyttävä laitosten kaikki uusiutumattomien polttoaineiden lähteet massan- ja kartongintuotannon aikana sekä myös sähköntuotannosta (joko tuotantolaitoksessa tai sen ulkopuolella) aiheutuvat päästöt.

Polttoaineiden CO₂-päästöjen laskennassa käytetään seuraavia päästökertoimia:

Taulukko 2

Polttoaine	CO ₂ fossiil. päästö	Yksikkö
Hiili	95	g CO ₂ fossiil./MJ
Raakaöljy	73	g CO ₂ fossiil./MJ
Polttoöljy 1	74	g CO ₂ fossiil./MJ
Polttoöljy 2–5	77	g CO ₂ fossiil./MJ
LGP (Nestekaasu)	69	g CO ₂ fossiil./MJ
Maakaasu	56	g CO ₂ fossiil./MJ
Yleisen sähköverkon sähkö	400	g CO ₂ fossiil./kWh

Laskelmien tai massataseiden on perustuttava 12 kuukauden tuotantoon. Jos kyseessä on uusi tai uudelleen rakennettu tuotantolaitos, laskelmien on perustuttava vähintään 45 perättäisen päivän tuotantoon laitoksen toimiessa vakiintuneella tuotantoteholla. Laskelmien on oltava edustavia vastaavan ajanjakson osalta.

Yleisestä sähköverkosta otetun sähkön osalta sovelletaan edellä olevassa taulukossa annettua arvoa (Euroopan keskiarvo), ellei hakija esitä asiakirjoja, joista käy ilmi sen käyttämien sähköntoimittajien keskimääräinen arvo (sopimustoimittaja tai kansallinen keskiarvo), jolloin hakija voi käyttää tätä arvoa taulukossa annetun arvon sijaan.

Tuotantoprosesseja varten ostetun ja käytetyn uusiutuvista energialähteistä ⁽¹⁾ peräisin olevan energian määrää ei oteta huomioon CO₂-päästölaskelmissa: hakijan on toimitettava asiakirjat, joilla osoitetaan, että tällaista energiaa on käytetty laitoksella tai ostettu ulkopuolisilta toimittajilta.

Arviointiperuste B2 — Energian käyttö

a) Sähkö

Massan-, laminaattipaperin ja kartongintuotantoon liittyvä sähkönkulutus ilmaistaan pisteinä (P_E) jäljempänä esitetyllä tavalla.

Pistemäärä P_E ei saa olla suurempi kuin 1,5.

⁽¹⁾ Sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

Pistemäärä P_E lasketaan seuraavasti.

Laskelmat massan tai laminaattipaperin tuotannolle: kutakin käytettyä massaa tai laminaattipaperia, i , vastaava sähkönkulutus ($E_{\text{massa tai laminoitu paperi, } i}$ ilmaistuna kWh:ina ilmaisuva tonnia kohti) lasketaan seuraavasti:

$$E_{\text{massa tai laminaattipaperi, } i} = \text{Laitoksessa tuotettu sähkö} + \text{ostettu sähkö} - \text{myyty sähkö}$$

Kartongintuotannon laskelma: Kartongintuotantoon liittyvä sähkönkulutus (E_{kartonki}) lasketaan vastaavasti:

$$E_{\text{kartonki, } i} = \text{Laitoksessa tuotettu sähkö} + \text{ostettu sähkö} - \text{myyty sähkö}$$

Lopuksi massan-, laminaattipaperin ja kartongintuotannon pisteet yhdistetään, jolloin saadaan kokonaispistemäärä (P_E) seuraavasti:

$$P_E = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{massa tai laminaattipaperi, } i \times E_{\text{massa tai laminaatti, } i}] + E_{\text{kartonki}}}{\sum_{i=1}^n [\text{massa tai laminaattipaperi, } i \times E_{\text{viite massa tai laminaattipaperi, } i}] + E_{\text{viite kartonki}}}$$

Integroidussa tuotannossa massalle, laminaattipaperille ja kartongille on vaikea saada erillisiä sähkölukuja, joten massan-, laminaattipaperin- ja kartongintuotannolle saattaa olla käytettävissä vain yhteispäästöluku. Tällöin näiden laitosten massan (massojen) sähköarvoksi määrätään nolla ja tuotantolaitoksen arvoksi lukema, joka sisältää sekä massan-, laminaattipaperin- että kartongintuotannon.

b) Polttoaine (lämpö)

Massan-, laminaattipaperin ja kartongintuotantoon liittyvä polttoaineenkulutus ilmaistaan pisteinä (P_F) jäljempänä esitetyllä tavalla.

Pistemäärä P_F ei saa olla suurempi kuin 1,5.

Pistemäärä P_F lasketaan seuraavasti.

Laskelmat massan tai laminaattipaperin tuotannolle: kutakin käytettyä massaa tai laminaattipaperia, i , vastaava polttoaineenkulutus ($F_{\text{massa tai laminaattipaperi, } i}$ ilmaistuna kWh:ina ilmaisuva tonnia kohti) lasketaan seuraavasti:

$$F_{\text{massa tai laminaattipaperi, } i} = \text{Laitoksessa tuotettu polttoaine} + \text{ostettu polttoaine} - \text{myyty polttoaine} - 1,25 \times \text{laitoksessa tuotettu sähkö}$$

Huom.

Muuttujaa $F_{\text{massa tai laminaattipaperi, } i}$ (ja sen vaikutusta pistemäärään $P_{F, \text{massa tai laminaattipaperi}}$) ei tarvitse laskea mekaaniselle massalle, paitsi jos se on ilmaisuva markkinahiokemassaa, jonka kuiva-ainepitoisuus on vähintään 90 %.

Sen polttoaineen määrä, joka käytettiin myydyn lämmön tuotantoon, lisätään edellä esitetyssä laskelmassa termiin ”myyty polttoaine”.

Kartongintuotannon laskelma: vastaavasti kartongintuotantoon liittyvä polttoaineenkulutus (F_{kartonki} ilmaistuna kWh:ina ilmaisuva tonnia kohti) lasketaan seuraavasti:

$$F_{\text{kartonki}} = \text{Laitoksessa tuotettu polttoaine} + \text{ostettu polttoaine} - \text{myyty polttoaine} - 1,25 \times \text{laitoksessa tuotettu sähkö}$$

Lopuksi massan-, laminaattipaperin ja kartongintuotannon pisteet yhdistetään, jolloin saadaan kokonaispistemäärä (P_F) seuraavasti:

$$P_F = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{massa tai laminaattipaperi}, i \times F_{\text{massa tai laminaattipaperi}, i}] + F_{\text{kartonki}}}{\sum_{i=1}^n [\text{massa tai laminaattipaperi}, i \times F_{\text{viite massa tai laminaattipaperi}, i}] + F_{\text{viite kartonki}}}$$

Taulukko 3

Sähkön- ja polttoainekulutuksen vertailuarvot

Massalaji	Polttoaine kWh/ilmakuivaa tonnia F_{viite}	Sähkö kWh/ilmakuivaa tonnia E_{viite}
Kemiallinen massa	4 000 <i>(Huom. kuiva-ainepitoisuudeltaan vähintään 90-prosenttisen ilmakeivan markkinamassan osalta tätä arvoa voidaan kuivausenergian vuoksi nostaa 25 prosenttia.)</i>	800
Mekaaninen massa	900 <i>(Huom. tämä arvo koskee ainoastaan ilmakeivaa markkinamassaa.)</i>	1 900
CTMP (Kemikuumahiire)	1 000	2 000
Uusiomassa	1 800 <i>(Huom. ilmakeivan markkinamassan osalta tätä arvoa voidaan kuivausenergian vuoksi nostaa 25 prosenttia.)</i>	800
Laminaattivoimapaperi (valkaistu tai valkaisuamaton)	6 100	1 600
Laminaattiuusiopaperi	3 900	1 600
Kartongintuotanto	2 100	800

Arviointi ja todentaminen (sekä a että b): Hakijan on toimitettava yksityiskohtaiset laskelmat, joista käy ilmi tämän arviointiperusteiden noudattaminen, sekä vastaavat todentamista tukevat asiakirjat. Ilmoitettuihin tietoihin on sisällyttävä tiedot sähkön ja polttoaineen kokonaiskulutuksesta.

Hakijan on laskettava lämpöön/polttoaineisiin ja sähkön jaoteltuna kaikki massan- ja kartongintuotannossa käytetty energia, mukaan luettuna energia, joka käytetään jätteen siistaukseen kierrätyskartongin valmistuksen yhteydessä. Energiankulutusta koskevissa laskelmissa ei tarvitse ottaa huomioon raaka-aineiden kuljetukseen sekä viimeistelyyn ja pakkaukseen käytettyä energiaa.

Kokonaislämpöenergiaan sisältyvät kaikki ostetut polttoaineet. Siihen sisältyy myös tuotantolaitoksen prosesseista syntyvien lipeän ja jätteiden (esim. puujäte, sahanpuru, lipeä, jätteenpaperi, hylkypaperi) poltosta talteen otettu lämpöenergia sekä sisäisestä sähköntuotannosta talteen otettu lämpöenergia — hakijan täytyy kuitenkin kokonaislämpöenergiaa laskiessaan ottaa huomioon vain 80 prosenttia näistä lähteistä saadusta lämpöenergiasta.

Sähköenergialla tarkoitetaan yleisestä sähköverkosta otetun ja sisäisestä sähköntuotannosta saadun sähkön nettomäärää sähkövoimana mitattuna. Jätevesien käsittelyyn käytettyä sähköä ei tarvitse ottaa huomioon.

Jos höyryä kehitetään käyttämällä sähköä lämmönlähteenä, höyryn lämpöarvo on laskettava ja jaettava arvolla 0,8 ja saatu tulos lisättävä polttoaineen kokonaiskulutukseen.

Integroidussa tuotannossa massalle, laminaattipaperille ja kartongille on vaikea saada erillisiä polttoainelukuja (lämpö), joten massalle, laminaattipaperille ja kartongille saattaa olla käytettävissä vain yhteisluku. Tällöin näiden laitosten massan (massojen) polttoainearvoksi (lämpö) määrätään nolla ja kartongintuotantolaitoksen polttoainearvo sisältää sekä massan, laminaattipaperin että tuotannon päästöt.

Arviointiperuste B3 — Aineet tai seokset, joita ei saa käyttää tai joiden käyttöä on rajoitettu

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava luettelo massan- ja kartongintuotannossa käytetyistä kemiallisista tuotteista sekä asianmukaiset asiakirjat (kuten käyttöturvallisuustiedotteet). Luettelossa on mainittava kaikkien tuotantoprosessissa käytettyjen aineiden määrä, tarkoitus ja toimittajat.

a) Vaaralliset aineet ja seokset

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 66/2010 ⁽¹⁾ 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti kartonki ei saa sisältää asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitettuja aineita eikä alla esitettyjen vaarakategorioiden ja -luokkien luokittelukriteerit täyttäviä aineita tai seoksia.

Vaara- ja riskilausekeluettelo:

Vaaralauseke ⁽¹⁾	Riskilauseke ⁽²⁾
H300 Tappavaa nieltynä	R28
H301 Myrkyllistä nieltynä	R25
H304 Voi olla tappavaa nieltynä ja joutuessaan hengitysteihin	R65
H310 Tappavaa joutuessaan iholle	R27
H311 Myrkyllistä joutuessaan iholle	R24
H330 Tappavaa hengitettynä	R26
H331 Myrkyllistä hengitettynä	R23
H340 Saattaa aiheuttaa perimävaurioita	R46
H341 Epäillään aiheuttavan perimävaurioita	R68
H350 Saattaa aiheuttaa syöpää	R45
H350i Saattaa aiheuttaa syöpää hengitettynä	R49
H351 Epäillään aiheuttavan syöpää	R40
H360F Saattaa heikentää hedelmällisyyttä	R60

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1).

Vaaralauseke (1)	Riskilauseke (2)
H360D Voi vaurioittaa sikiötä	R61
H360FD Saattaa heikentää hedelmällisyyttä. Voi vaurioittaa sikiötä.	R60; R61; R60-61
H360Fd Saattaa heikentää hedelmällisyyttä. Epäillään vaurioittavan sikiötä	R60-R63
H360Df Voi vaurioittaa sikiötä. Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä.	R61-R62
H361f Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä	R62
H361d Epäillään vaurioittavan sikiötä	R63
H361fd Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä. Epäillään vaurioittavan sikiötä	R62-63
H362 Saattaa aiheuttaa haittaa rintaruokinnassa oleville lapsille	R64
H370 Vahingoittaa elimiä	R39/23; R39/24; R39/25; R39/26; R39/27; R39/28
H371 Saattaa vahingoittaa elimiä	R68/20; R68/21; R68/22
H372 Vahingoittaa elimiä pitkäaikaisessa tai toistuvassa altistumisessa	R48/25; R48/24; R48/23
H373 Saattaa vahingoittaa elimiä pitkäaikaisessa tai toistuvassa altistumisessa	R48/20; R48/21; R48/22
H400 Erittäin myrkyllistä vesieliöille	R50
H410 Erittäin myrkyllistä vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R50-53
H411 Myrkyllistä vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R51-53
H412 Haitallista vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R52-53
H413 Voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesieliöille	R53
EUH059 Vaarallista otsonikerrokselle	R59
EUH029 Kehittää myrkyllistä kaasua veden kanssa	R29
EUH031 Kehittää myrkyllistä kaasua hapon kanssa	R31
EUH032 Kehittää erittäin myrkyllistä kaasua hapon kanssa	R32

Vaaralauseke ⁽¹⁾	Riskilauseke ⁽²⁾
EUH070 Myrkyllistä joutuessaan silmään	R39-41
Massassa tai kartongissa ei saa käyttää kaupallisia tai muita väriaineita, pintakäsittelyaineita, apuaineita eikä pinnoiteaineita, joihin on liitetty tai joihin voidaan hakemuksen tekoajankohtana liittää vaaralauseke H317: Voi aiheuttaa allergisia ihoreaktioita.	R43

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti.
(²) Neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti.

Edellä mainittu vaatimus ei koske sellaisten aineiden tai seosten käyttöä, joiden ominaisuudet muuttuvat valmistusprosessissa (esim. muuttuminen biologisesti käyttökelvottomaksi, muuttuminen kemiallisesti siten, että vaaraa ei enää ole.

Sellaisten aineiden ja seosten, joille on voitu osoittaa tai osoitettu jokin edellä esitettyssä taulukossa esitetty vaara- tai riskilauseke ja jotka täyttävät kyseiset vaara- tai riskiluokituskriteerit, sekä asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan a, b tai c kohdassa tarkoitetut kriteerit täyttävien aineiden pitoisuusrajat eivät saa ylittää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ⁽¹⁾10 artiklan mukaisesti määritettyjä yleisiä tai erityisiä pitoisuusrajoja. Jos on asetettu erityiset pitoisuusrajat, on sovellettava niitä yleisten pitoisuusrajojen sijaan.

Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan d, e ja f kohdassa säädetyt kriteerit täyttävien aineiden pitoisuusrajat eivät saa ylittää 0,10:tä painoprosenttia.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on todistettava kriteerien noudattaminen antamalla tiedot prosessissa käytettyjen aineiden määristä (kg/ilmakuivaa tonnia tuotettua paperia) sekä se, että tässä arviointiperusteessa tarkoitettujen aineiden pitoisuudet eivät ylitä asetettuja rajoja lopputuotteessa. Aineiden ja seosten pitoisuudet on eriteltävä käyttöturvallisuustiedotteissa asetuksen (EY) N:o 1907/2006 31 artiklan mukaisesti.

b) Aineet, jotka on lueteltu asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti

Asetuksen (EY) N:o 66/2010 6 artiklan 6 kohdan mukaisesta kiellosta ei voida poiketa sellaisten aineiden osalta, jotka on yksilöity erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi ja sisällytetty asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitettuun luetteloon ja joita on 0,10 prosenttia ylittävänä pitoisuuksina seoksissa, tuotteissa tai monimutkaisen tuotteen homogeenisissa osissa. Asetuksen (EY) N:o 1272/2008 10 artiklan mukaisesti määritettyjä erityisiä pitoisuusrajouksia on sovellettava, jos se on alle 0,10 prosenttia.

Arviointi ja todentaminen: Erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi yksilöityjen ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklan mukaiseen ehdokasluetteloon sisältyvien aineiden luettelo on saatavilla internetosoitteessa:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Luetteloon on viitattava hakupäivänä.

Hakijan on todistettava kriteerien noudattaminen antamalla tiedot prosessissa käytettyjen aineiden määristä (kg/ilmakuivaa tonnia tuotettua paperia) sekä se, että tässä arviointiperusteessa tarkoitettujen aineiden pitoisuudet eivät ylitä asetettuja rajoja lopputuotteessa. Pitoisuudet on eriteltävä käyttöturvallisuustiedotteissa asetuksen (EY) N:o 1907/2006 31 artiklan mukaisesti.

c) Kloori

Kloorikaasua ei saa käyttää valkaisuaineena. Tämä vaatimus ei koske klooridioksidin tuotantoon ja käyttöön liittyvää kloorikaasua.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava massantuottajan(-tuottajien) antama vakuutus siitä, ettei kloorikaasua ole käytetty valkaisuaineena. Huomautus: vaikka tämä vaatimus koskee myös kierrätyskuitujen valkaisua, voidaan kuitenkin hyväksyä, että kuidut on niiden edellisen elinkaaren aikana voitu valkaista kloorikaasulla.

d) APEO

Alkyylifenolietoksyyliaatteja tai muita alkyylifenolin johdannaisia ei saa lisätä puhdistuskemikaaleihin, siustauskemikaaleihin, vaahdonestoaineisiin, dispergointiaineisiin tai päällystysaineisiin. Alkyylifenolin johdannaisilla tarkoitetaan aineita, jotka hajotessaan tuottavat alkyylifenoleja.

Arviointi ja todentaminen: Hakija on toimitettava kemikaalitoimittajiensa antama vakuutus siitä, ettei kyseisiin tuotteisiin ole lisätty alkyylifenolietoksyyliaatteja tai muita alkyylifenolin johdannaisia.

e) Monomeerijäämät

Sellaisten monomeerijäämien (akryyliamideja lukuun ottamatta) kokonaismäärä, joihin on liitetty jokin seuraavista riskilausekkeista (tai jokin niiden yhdistelmä) ja joita on päällystysaineissa, retentioaineissa, lujiteaineissa, vettä hylkivissä aineissa tai jätevesien sisäisessä tai ulkoisessa vedenkäsittelyssä käytettävissä kemikaaleissa, saa olla enintään 100 ppm (kiintoainesisällön perusteella laskettuna).

Vaaralauseke (1)	Riskilauseke (2)
H340 Saattaa aiheuttaa perimävaurioita	R46
H350 Saattaa aiheuttaa syöpää	R45
H350i Saattaa aiheuttaa syöpää hengitettynä	R49
H351 Epäillään aiheuttavan syöpää	R40
H360F Saattaa heikentää hedelmällisyyttä	R60
H360D Voi vaurioittaa sikiötä	R61
H360FD Saattaa heikentää hedelmällisyyttä. Voi vaurioittaa sikiötä.	R60; R61; R60-61
H360Fd Saattaa heikentää hedelmällisyyttä. Epäillään vaurioittavan sikiötä	R60-R63
H360Df Voi vaurioittaa sikiötä. Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä.	R61-R62
H400 Erittäin myrkyllistä vesieliöille	R50
H410 Erittäin myrkyllistä vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R50-53
H411 Myrkyllistä vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R51-53
H412 Haitallista vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R52-53
H413 Voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesieliöille	R53

(1) Asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti.

(2) Neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti.

Akryyliamidin pitoisuus päällystysaineissa, retentioaineissa, lujiteaineissa, vettä hylkivissä aineissa tai sisäisessä tai ulkoisessa vedenkäsittelyssä käytettävissä kemikaaleissa saa olla enintään 700 ppm (kiintoainesisällön perusteella laskettuna).

Toimivaltainen elin voi vapauttaa hakijan näiden vaatimusten noudattamisesta ulkoisessa vedenkäsittelyssä käytettävien kemikaalien osalta.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava kemikaalitoimittajilta saadut vakuutukset tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava asianmukaiset asiakirjat (kuten käyttöturvallisuustiedotteet).

f) Pinta-aktiiviset aineet siistausaineissa

Kaikkien pinta-aktiivisten aineiden, joita käytetään kierrätyskuitujen siistausaineiden koostumuksessa, on oltava lopullisesti biohajoavia.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava kustakin pinta-aktiivisesta aineesta asianmukaiset käyttöturvallisuustiedotteet tai testausselostet, joissa on ilmoitettava testausmenetelmä, kynnysarvo ja saatu tulos. Testauksessa on käytettävä jotain seuraavista menetelmistä ja kynnysarvoista: OECD 302 A-C (tai vastaavat ISO-standardit), hajoaa 28 päivän sisällä (adsorptio mukaan luettuna) vähintään 70-prosenttisesti menetelmillä 302 A ja B ja vähintään 60-prosenttisesti menetelmällä 302 C.

g) Biosidit

Limaa muodostavien eliöiden torjuntaan kuituja sisältävissä kierto-vesijärjestelmissä käytettävien biosidien tai biostaatistien aineiden tehoaineet eivät saa olla mahdollisesti biologisesti kertyviä. Biosidien taipumus bioakkumulaatioon määritetään oktanoli/vesi-jakaantumiskertoimella $\log Pow < 3,0$ tai kokeellisesti määritetyllä biokonsentraatiotekijällä (BCF) ≤ 100 .

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava kustakin pinta-aktiivisesta aineesta asianmukaiset käyttöturvallisuustiedotteet tai testausselostet, joissa on ilmoitettava testausmenetelmä, kynnysarvo ja saatu tulos. Testauksessa on käytettävä jotain seuraavista menetelmistä: OECD 107, 117 tai 305 A-E.

h) Atsovärit

Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XVII mukaisesti mitään sellaisia atsoväriaineita ei saa käyttää, jotka voivat hajota seuraaviksi aromaattisiksi amiineiksi:

1. 4-aminobifenylyli	(92-67-1)
2. bentsidiini	(92-87-5)
3. 4-kloro-o-toluidiini	(95-69-2)
4. 2-naftyylimiamiini	(91-59-8)
5. o-amino-atsotolueneeni	(97-56-3)
6. 2-amino-4-nitrotolueneeni	(99-55-8)
7. p-kloorianiliini	(106-47-8)
8. 2,4-diaminoanisoli	(615-05-4)
9. 4,4'-diaminodifenylimetaani	(101-77-9)
10. 3,3'-diklooribentsidiini	(91-94-1)
11. 3,3'-dimetoksibentsidiini	(119-90-4)

12. 3,3'-dimetyyli-bentsidiini	(119-93-7)
13. 3,3'-dimetyyli-4,4'-diaminodifenyyli-metaani	(838-88-0)
14. p-kresidiini	(120-71-8)
15. 4,4'-metyyleeni-bis-(2-kloorianiliini)	(101-14-4)
16. 4,4'-oksidianiliini	(101-80-4)
17. 4,4'-tiodianiliini	(139-65-1)
18. o-toluidiini	(95-53-4)
19. 2,4-diaminotolueneeni	(95-80-7)
20. 2,4,5-trimetyyli-aniliini	(137-17-7)
21. 4-aminoatsobentseeni	(60-09-3)
22. o-anisidiini	(90-04-0)

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava kemiallisten aineiden toimittajan/toimittajien vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

i) Metallikompleksivärit tai -pigmentit

Lyijy-, kupari-, kromi-, nikkeli- tai alumiinipohjaisten värien tai pigmenttien käyttö on kielletty. Kupariftalosaloniini-värejä tai -pigmenttejä voidaan kuitenkin käyttää.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava kemiallisten aineiden toimittajan/toimittajien vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

j) Väriaineiden metalli-ioniepäpuhtaudet

Käytettyjen väriaineiden metalli-ioniepäpuhtaudet eivät saa ylittää seuraavia arvoja: Ag 100 ppm; As 50 ppm; Ba 100 ppm; Cd 20 ppm; Co 500 ppm; Cr 100 ppm; Cu 250 ppm; Fe 2500 ppm; Hg 4 ppm; Mn 1000 ppm; Ni 200 ppm; Pb 100 ppm; Se 20 ppm; Sb 50 ppm; Sn 250 ppm; Zn 1500 ppm.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

Arviointiperuste B4 — Jätehuolto

Kaikilla massan- ja kartongintuotantolaitoksilla on oltava järjestelmä ympäristömerkityn tuotteen valmistuksesta syntyvien jätteiden (siten kuin kyseisten massan- ja kartongintuotantolaitosten sääntelyviranomaiset ovat ne määritelleet) ja jätetuotteiden käsittelemistä varten. Hakemuksen yhteydessä järjestelmästä on esitettävä asiakirjoja tai muu selvitys, jonka on katettava ainakin seuraavat seikat:

- menetelmät jätevirran kierrätettävien materiaalien erottamiseksi ja hyödyntämiseksi,
- menetelmät materiaalien keräämiseksi muuta käyttöä varten, kuten polttoon prosessihöyryyn tai lämmön tuottamiseksi tai käyttöön maataloudessa,
- menetelmät vaarallisten jätteiden (siten kuin kyseisten massan- ja kartongintuotantolaitosten sääntelyviranomaiset ovat ne määritelleet) käsittelyä varten.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava yksityiskohtainen kuvaus kunkin kyseisen tuotantolaitoksen jätehuolto-menettelyistä sekä vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

Arviointiperuste 2 — Kuidut: kestävä metsänhoito

Kuituraaka-aine voi olla uusiokuitua tai ensiökuitua.

Ensiökuiduilla on oltava kestävää metsänhoitoa ja alkuperäketjun jäljitettävyyttä koskevat, riippumattoman kolmannen osapuolen sertifiointijärjestelmän, kuten FSC-, PEFC- tai vastaavassa järjestelmän mukaan myönnettyt sertifikaatit.

Kuitenkin jos tällaisissa järjestelmissä sallitaan sertifioidun, uusiomateriaalin ja sertifioidun materiaalin sekoittaminen tuotteessa tai tuotelinjassa, sertifioidun materiaalin osuus ei saa ylittää 30:tä prosenttia kuituraaka-aineen kokonaismäärästä. Tällaisen sertifioidun materiaalin osalta varmistetaan todentamisjärjestelmällä, että materiaali on laillisesti hankittu ja täyttää kaikki muutkin sertifioidun materiaalin osalta koskevat sertifiointijärjestelmän vaatimukset.

Metsäsertifikaatteja ja/tai alkuperäketjun sertifikaatteja myöntävien sertifiointielinten on oltava kyseisen sertifiointijärjestelmän hyväksymiä/tunnustamia.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä asianmukaiset asiakirjat, joissa ilmoitetaan massan- ja paperintuotannossa käytettyjen kuitujen tyyppi, määrä ja alkuperä.

Ensiökuituja käytettäessä tuotteella on oltava kestävää metsänhoitoa ja alkuperäketjun jäljitettävyyttä koskevat, riippumattoman kolmannen osapuolen sertifiointijärjestelmässä kuten FSC-, PEFC- tai vastaavassa järjestelmässä myönnettyt sertifikaatit. Jos tuotteessa tai tuotelinjassa on käytetty sertifioidun materiaaleja, olisi esitettävä todisteet siitä, että sertifioidun materiaalin osuus on alle 30 prosenttia ja on todentamisjärjestelmällä varmistettu, että tällainen materiaali on laillisesti hankittu ja täyttää kaikki sertifioidun materiaaleja koskevat muut sertifiointijärjestelmän vaatimukset.

Jos on käytetty kierrätyskuituja, hakijan on esitettävä vakuutus tuotteeseen käytettyjen kierrätyspaperilaatujen keskimääräisistä määristä EN 643 -standardin tai vastaavan standardin mukaisesti. Hakijan on esitettävä vakuutus siitä, että omassa laitoksessa tuotettua tai ostettua hylkypaperia ei ole käytetty prosentuaalisen osuuden laskemisessa.

Jatkojalostusprosessiin sovellettava arviointiperusteet

Arviointiperuste 3 — Aineet tai seokset, joita ei saa käyttää tai joiden käyttöä on rajoitettu

a) Vaaralliset aineet ja seokset

Lopullisen paperin jatkojalosteen painatus-, pinnoitus- ja viimeistelytoiminnoissa ei saa käyttää lopulliseen paperin jatkojalosteeseen mahdollisesti jääviä kulutushyödykkeitä, jotka sisältävät jäljempänä luetellut asetuksen (EY) N:o 1272/2008 tai neuvoston direktiivin 67/548/ETY (1) mukaiset vaara- tai riskiluokituksen vaatimukset täyttäviä aineita ja/tai seoksia, tai asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitettuja aineita.

Tätä vaatimusta ei sovelleta toluenin käyttöön syväpainomenetelmässä, jossa käytetään suljettua tai kotoitua laitteistoa tai talteenottojärjestelmää tai muuta vastaavaa järjestelmää haihtuvien päästöjen valvomiseksi ja seuraamiseksi ja jossa talteenotto tehokkuus on vähintään 92 prosenttia. Tätä vaatimusta ei myöskään sovelleta UV-lakkoihin ja -väreihin, joihin on liitetty vaara- tai riskilauseke H412/R52-53.

Lopulliseen paperin jatkojalosteeseen kuuluvat muusta kuin paperista valmistetut osat eivät saa sisältää edelle mainittuja aineita.

Luettelo vaara- ja riskilausekkeista:

Vaaralauseke (1)	Riskilauseke (2)
H300 Tappavaa nieltynä	R28
H301 Myrkyllistä nieltynä	R25

(1) Neuvoston direktiivi 67/548/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1967, vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL 196, 16.8.1967, s.1).

Vaaralauseke (1)	Riskilauseke (2)
H304 Voi olla tappavaa nieltynä ja joutuessaan hengitysteihin	R65
H310 Tappavaa joutuessaan iholle	R27
H311 Myrkyllistä joutuessaan iholle	R24
H330 Tappavaa hengitettynä	R 23 tai R26
H331 Myrkyllistä hengitettynä	R23
H340 Saattaa aiheuttaa perimävaurioita	R46
H341 Epäillään aiheuttavan perimävaurioita	R68
H350 Saattaa aiheuttaa syöpää	R45
H350i Saattaa aiheuttaa syöpää hengitettynä	R49
H351 Epäillään aiheuttavan syöpää	R40
H360F Saattaa heikentää hedelmällisyyttä	R60
H360D Voi vaurioittaa sikiötä	R61
H360FD Saattaa heikentää hedelmällisyyttä. Voi vaurioittaa sikiötä.	R60; R61; R60/61
H360Fd Saattaa heikentää hedelmällisyyttä. Epäillään vaurioittavan sikiötä	R60; R63
H360Df Voi vaurioittaa sikiötä. Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä.	R61; R62
H361f Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä	R62
H361d Epäillään vaurioittavan sikiötä	R63
H361fd Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä. Epäillään vaurioittavan sikiötä	R62-63
H362 Saattaa aiheuttaa haittaa rintaruokinnassa oleville lapsille	R64
H370 Vahingoittaa elimiä	R39/23; R39/24; R39/25; R39/26; R39/27; R39/28
H371 Saattaa vahingoittaa elimiä	R68/20; R68/21; R68/22
H372 Vahingoittaa elimiä pitkäaikaisessa tai toistuvassa altistumisessa	R48/25; R48/24; R48/23
H373 Saattaa vahingoittaa elimiä pitkäaikaisessa tai toistuvassa altistumisessa	R48/20; R48/21; R48/22
H400 Erittäin myrkyllistä vesiliöille	R50
H410 Erittäin myrkyllistä vesiliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R50/53

Vaaralauseke ⁽¹⁾	Riskilauseke ⁽²⁾
H411 Myrkyllistä vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R51/53
H412 Haitallista vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R52/53
H413 Voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesieliöille	R53
EUH059 Vaarallista otsonikerrokselle	R59
EUH029 Kehittää myrkyllistä kaasua veden kanssa	R29
EUH031 Kehittää myrkyllistä kaasua hapon kanssa	R31
EUH032 Kehittää erittäin myrkyllistä kaasua hapon kanssa	R32
EUH070 Myrkyllistä joutuessaan silmään	R39/41

(¹) Asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti.

(²) Neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti.

Edellä olevaa vaatimusta ei sovelleta sellaisiin aineisiin tai seoksiin, joiden ominaisuudet muuttuvat prosessoinnin aikana (esimerkiksi ne eivät ole enää biologisesti hyödyntämiskelpoisia tai muuntuvat kemiallisesti) siten, että yksilöity vaara ei ole enää voimassa.

Sellaisten aineiden, joille voidaan osoittaa tai on osoitettu jokin edellä lueteltu vaara- tai riskilauseke tai jotka täyttävät edellä luetellut vaara- tai riskiluokituskriteerit, sekä asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan a, b tai c kohdassa tarkoitettut kriteerit täyttävien aineiden pitoisuusrajat eivät saa ylittää asetuksen (EY) N:o 1272/2008 10 artiklan mukaisesti määritettyjä yleisiä tai erityisiä pitoisuusrajoja. Jos on asetettu erityiset pitoisuusrajat, on sovellettava niitä yleisten pitoisuusrajojen sijaan.

Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan d, e ja f kohdassa säädetyt kriteerit täyttävien aineiden pitoisuusrajat eivät saa ylittää 0,10:tä painoprosenttia.

Arviointi ja todentaminen: Sellaisten aineiden osalta, joita ei jo ole luokiteltu asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti, hakijan on todistettava näiden perusteiden noudattaminen toimittamalla: (i) vakuutus siitä, että lopputuotteen muusta kuin paperista tehdyt osat eivät sisällä näissä perusteissa tarkoitettuja aineita yli sallittuja pitoisuuksia; (ii) vakuutus siitä, että lopullisen paperin jatkojalosteen painatus-, pinnoitus- ja viimeistelytoiminnoissa käytettävät kulutushyödykkeet eivät sisällä näissä perusteissa tarkoitettuja aineita yli sallittuja pitoisuuksia; (iii) luettelo kaikista paperin jatkojalosteen painatuksessa, viimeistelyssä ja pinnoituksessa käytettävistä kulutushyödykkeistä. Luettelossa on mainittava kaikkien tuotantoprosessissa käytettyjen kulutushyödykkeiden määrä, käyttötarkoitus ja toimittajat.

Hakijan on osoitettava tämän arviointiperusteen noudattaminen antamalla kustakin sisältyvästä aineesta kemiallisten aineiden toimittajan/toimittajien vakuutus, ettei ainetta ole luokiteltu yhteenkään vaaraluokkaan, joka liittyy edellä olevassa luettelossa tarkoitettuihin asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisiin vaaralausekkeisiin, sikäli kuin tämä voidaan määrittää asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä VII luetellut vaatimukset täyttävien tietojen perusteella. Tämän vakuutuksen tueksi on esitettävä yhteenvedo tiedoista, jotka koskevat edellä mainitussa luettelossa tarkoitettuihin vaaralausekkeisiin liittyviä olennaisia ominaisuuksia, sillä yksityiskohtaisuuden tasolla, joka täsmennetään asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä II olevassa 10, 11 ja 12 kohdassa (käyttöturvallisuustiedotteiden laatimista koskevat vaatimukset).

Tietoa aineiden sisäisistä ominaisuuksista voidaan tuottaa muilla keinoilla kuin testaamalla, esimerkiksi käyttämällä vaihtoehtoisia menetelmiä, kuten *in vitro* -menetelmiä, kvantitatiivisia rakenne-aktiivisuusmalleja tai käyttämällä ryhmittelyä tai interpolaatiota asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XI mukaisesti. Tietojen jakamiseen kannustetaan voimakkaasti.

Annnettujen tietojen on liityttävä aineen tai seoksen sellaisiin muotoihin tai fysikaalisiin olomuotoihin, joissa niitä käytetään lopputuotteessa.

REACH-asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteissä IV ja V lueteltujen, mainitun asetuksen 2 artiklan 7 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti rekisteröintivelvoitteista vapautettujen aineiden osalta tällainen vakuutus riittää edellä esitettyjen vaatimusten noudattamiseen.

Hakijan on toimitettava asianmukaiset asiakirjat tolueenia käyttävissä syväpainoprosesseissa käyttöön otetun suljetun tai koteloidun laitteiston, talteenottolaitoksen tai muun vastaavan järjestelmän talteenottotehokkuudesta.

b) Aineet, jotka on lueteltu asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti

Asetuksen (EY) N:o 66/2010 6 artiklan 6 kohdan mukaisesta kiellosta ei voida poiketa sellaisten aineiden osalta, jotka on yksilöity erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi ja sisällytetty asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitettuun luetteloon ja joita on 0,1 prosenttia ylittävinä pitoisuuksina seoksissa. Jos pitoisuus on alle 0,10 prosenttia, on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1272/2008 10 artiklan mukaisesti määritettyjä erityisiä pitoisuusrajoituksia.

Arviointi ja todentaminen: Erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi yksilöityjen ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklan mukaiseen ehdokasluetteloon sisältyvien aineiden luettelo on saatavilla internetosoitteesta:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Luetteloon on viitattava hakupäivänä.

Hakijan on todistettava tämän arviointiperusteen noudattaminen toimittamalla tiedot niiden aineiden määristä, joita käytetään paperin jatkojalosteiden painamiseen, ja vakuutus, josta käy ilmi, että tässä perusteessa tarkoitettuja aineita ei esiinny lopputuotteessa yli sallittujen pitoisuusrajojen. Pitoisuudet on eriteltävä käyttöturvallisuustiedotteissa asetuksen (EY) N:o 1907/2006 31 artiklan mukaisesti.

c) Biosidit

Biosidien, joko tuotteen ainesosana tai tuotteeseen sisältyvän seoksen osana, joita käytetään tuotteen säilyvyyden parantamiseen tai joihin on liitetty vaarallisuutta osoittava lauseke H410/R50-53 tai H411/R5153 direktiivin 67/548/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/45/EY⁽¹⁾ tai asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti, ovat sallittuja ainoastaan, jos biosidien mahdollista biokertyvyyttä kuvaava log Pow (jakaantumiskerroin oktanoli/vesi) on < 3,0 tai kokeellisesti määritetty biokertyvyystekijä (BCF) < 100.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava jäljennökset kunkin tuotannon eri vaiheissa käytetyn biosidin käyttöturvallisuustiedotteesta sekä asiakirjat, joista käy ilmi lopputuotteen biosidipitoisuudet.

d) Pesuaineet

Painatusprosesseissa ja/tai osaprosesseissa voidaan käyttää aromaattisia hiilivetyjä sisältäviä pesuaineita ainoastaan, jos ne ovat 3 kohdan b alakohdan mukaisia ja jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- i) pesuainetuote sisältää aromaattisia hiilivetyjä korkeintaan 0,10 % painoprosenttia;
- ii) aromaattisia hiilivetyjä sisältävien pesuaineiden käyttömäärä vuodessa ei ylitä viittä prosenttia yhden kalenterivuoden aikana käytettävien pesuaineiden kokonaismäärästä.

Tätä vaatimusta ei sovelleta tolueenin käyttöön puhdistusaineena syväpainomenetelmässä.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava käyttöturvallisuustiedote kunkin painotalossa sen vuoden aikana käytettävän pesuaineen osalta, johon vuotuinen kulutus viittaa. Pesuaineen toimittajien on annettava vakuutus pesuaineen aromaattisten hiilivetyjen pitoisuuksista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/45/EY, annettu 31 päivänä toukokuuta 1999, vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1).

e) Alkyylifenolietoksyalaatit — halogenoidut liuottimet — ftalaatit

Seuraavia aineita tai valmisteita ei saa lisätä paperin jatkojalosteen painatuksessa käytettäviin painomusteisiin, väriaineisiin, värijauheisiin, liimoihin tai pesuaineisiin tai muihin puhdistuskemikaaleihin:

- Alkyylifenolietoksyalaatit ja niiden johdannaiset, joista voi muodostua hajoamalla alkyylifenoleja.
- Halogenoidut liuottimet, jotka on hakemuksen jättöhetkellä luokiteltu 3 kohdan a alakohdassa lueteltuihin vaara- ja riskiluokkiin.
- Ftalaatit, joihin on hakemuksen jättöhetkellä liitetty asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti vaaraa osoittavat lausekkeet H360F, H360D tai H361f.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

f) Painomusteet, värijauheet, musteet, lakat, kalvot ja laminaatit

Seuraavia raskasmetalleja tai niiden yhdisteitä ei saa käyttää (aineena tai jonkin käytetyn valmisteen osana) painomusteissa, värijauheissa, musteissa, lakoissa, kalvoissa ja laminaateissa: kadmium, kupari (lukuun ottamatta kuparifalosisyaniinia), lyijy, nikkeli, kromi VI, elohopea, arseeni, liukoinen barium, seleeni ja antimoni. Kobolttipitoisuus voi olla enintään 0,1 painoprosenttia.

Valmistusaineet voivat sisältää raaka-aineiden epäpuhtauksista peräisin olevia kyseisten metallien jäämiä enintään 0,010 painoprosenttia.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava raaka-aineen tavarantoimittajien vakuutukset.

g) Metalliosat

Metalleissa ei saa olla kadmium-, kromi-, nikkeli-, sinkki-, elohopea-, lyijy- tai tinapinnoitetta eikä niiden yhdisteistä koostuvaa pinnoitetta.

Metallipintojen pintakäsittely nikkellillä tai sinkillä voidaan sallia pienten osien (kuten rengasniitin ja -lattatankomekanismien) osalta, jos se on tarpeen osan voimakkaan fyysisen kulutuksen takia.

Sekä nikkelpinnoituksessa että sinkkigalvanoinnissa on hyödynnettävä jäteveden käsittelyä, ioninvaihtotekniikkaa, kalvotekniikkaa tai vastaavaa tekniikkaa, jotta kemialliset aineet voidaan kierrättää niin pitkälle kuin mahdollista.

Pintakäsittelystä aiheutuvat päästöt on kierrätettävä ja tuhottava. Järjestelmän on oltava suljettu ilman viemärointiä lukuun ottamatta sinkkiä, jonka osalta päästöjä voi olla enintään 0,50 mg/l.

Pintakäsittelyssä käytettävien kemiallisten tuotteiden on oltava arviointiperusteen 3 c) Biosidit ja arviointiperusteen 3 e) Alkyylifenolietoksyalaatit — halogenoidut liuottimet — ftalaatit mukaisia.

Tätä vaatimusta sovelletaan kuhunkin erilliseen metalliseen osaan, jonka paino on yli 10 painoprosenttia lopputuotteiden painosta alaluokassa riippukansiot, kansiot metallikiinnittimellä, rengaskansiot ja vipuvarsikansiot.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

Arviointiperuste 4 — Kierrätettävyys

Paperin jatkojalosteen on oltava kierrätettävissä. Sen muusta kuin paperista valmistettujen osien on oltava helposti poistettavissa sen varmistamiseksi, etteivät nämä osat vaikeuta kierrätysprosessia.

- a) Märkälujitteita voidaan käyttää ainoastaan, jos valmiin tuotteen kierrätettävyys voidaan osoittaa.
- b) Liukenemattomia liimoja voidaan käyttää ainoastaan, jos niiden poistettavuus voidaan osoittaa.
- c) Pinnoitelakkoja ja laminoitintia, mukaan lukien polyeteeni ja/tai polyeteeni/polypropyleeni, voidaan käyttää ainoastaan rengaskansioihin, kansioihin, harjoituskirjoihin, muistilehtiöihin ja kalentereihin.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava märkälujitteen kierrätettävyyttä ja liimojen poistettavuutta koskevat testitulokset. Referenssitestit ovat PTS-method PTS-RH 021/97 (märkälujitteet), INGEDE Method 12 (liukenemattomien liimojen poistettavuus), tai vastaavat testimenetelmät. Hakijan on annettava vakuutus siitä, että päällystetyt ja laminoidut paperin jatkojalosteet ovat 3 kohdan c alakohdan vaatimusten mukaisia. Jos osa paperin jatkojalostetta on helposti irrotettavissa (esimerkiksi muovipäällinen tai harjoituskirjan uudelleenkäytettävät kannet) kierrätettävyydestä voidaan tehdä ilman tätä osaa. Paperinkeräisyhtiön, kierrätysyrityksen tai vastaavan organisaation on annettava vakuutus siitä, että muusta kuin paperista valmistetut osat on helppo poistaa. Lisäksi voidaan käyttää testimenetelmiä, joiden osalta toimivaltainen ja riippumaton kolmas osapuoli on osoittanut, että niillä saadaan vastaavia tuloksia.

Arviointiperuste 5 — Päästöt

a) Päästöt veteen

Kehitysprosessin sekä levyjen valmistuksen hopeaa sisältäviä huuhteluvesiä ja fotokemikaaleja ei saa johtaa jätevedenkäsittelylaitokseen.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava kuvaus fotokemikaalien ja hopeaa sisältävän huuhteluveden käsittelystä paikalla. Jos kehitysprosessi ja/tai levyn valmistus on ulkoistettu, alihankkijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava kuvaus fotokemikaalien ja hopeaa sisältävän huuhteluveden käsittelystä alihankkijan tiloissa.

Syväpainomenetelmässä jätevedenkäsittelylaitokseen johdettavan kromin määrä ei saa ylittää **45 mg/m²** ja kuparin määrä **400 mg/m²** per painossa käytetty painosylinterin pinta-ala.

Arviointi ja todentaminen: Kromin ja kuparin päästöt jäteveeteen on tarkastettava syväpainoissa käsittelyn jälkeen ja ennen niiden johtamista edelleen. Kromi- ja kuparipäästöistä on otettava kuukausittain edustava näyte. Vähintään kerran vuodessa tulee akkreditoidussa laboratorioissa määrittää kromi- ja kuparipitoisuus näiden kuukausinäytteiden edustavasta osanäytteestä. Tämän arviointiperusteen noudattaminen on arvioitava jakamalla vuosittaisen analyttisen testin avulla määritelty kromi- ja kuparipitoisuus painossa painoprosessin aikana käytetyn sylinterin pinta-alalla. Painossa painoprosessin aikana käytetyn sylinterin pinta-ala lasketaan kertomalla sylinterin pinta-ala ($= 2\pi r l$, jossa r on säde ja L on sylinterin pituus) vuosittaisten painatusten määrällä (= painotöiden määrä). Kromille testimenetelmät ovat: EN ISO 11885 (Water quality. Determination of selected elements by inductively coupled plasma optical emission spectrometry (ICP-OES), and EN 1233 (Water quality. Determination of chromium. Atomic absorption spectrometric methods), ja kuparille: EN ISO 11885 (Water quality. Determination of selected elements by inductively coupled plasma optical emission spectrometry (ICP-OES).

b) Päästöt ilmaan

Haihtuvat orgaaniset yhdisteet (VOC)

Seuraavat vaatimukset on täytettävä:

$$(P_{\text{VOC}} - R_{\text{VOC}})/P_{\text{paperi}} < 5 \text{ [kg/tonni]}$$

jossa:

P_{VOC} = jatkojalosteiden tuotannossa käytettyjen ostettujen kemikaalien VOC-yhdisteiden pitoisuus vuodessa yhteensä kiloina

R_{VOC} = sellaisten VOC-yhdisteiden vuotuinen kokonaismäärä kiloissa, jotka on tuhottu poistotoiminnoilla, otettu talteen painatusprosesseissa ja myyty tai käytetty uudelleen.

P_{paperi} = paperin jatkojalosteiden valmistukseen ostetun ja käytetyn paperin vuotuinen määrä tonneina.

Jos painolaitoksessa käytetään eri painatustekniikkoja, on kunkin tekniikan erikseen täytettävä tämä arviointiperuste.

P_{VOC} lasketaan käyttöturvallisuustiedotteissa mainituista VOC-pitoisuustiedoista tai kemikaalituotteiden tuottajan toimittaman vastaavan ilmoituksen tiedoista.

R_{VOC} lasketaan myytyjen kemikaalituotteiden VOC-pitoisuuksia koskevan ilmoituksen tiedoista tai sisäisen laskentarekisterin (tai vastaavan asiakirjan) tiedoista, joista käy ilmi talteenotettujen ja paikalla uudelleen käytettyjen VOC-yhdisteiden määrä.

Heatset-painatusta koskevat erityisedellytykset:

- i) Sellaisen heatset-offset-painatuksen osalta, johon on liitetty kuivausyksikön jälkipoltin, sovelletaan seuraavaa laskentamenetelmää:

$P_{\text{VOC}} = 90$ prosenttia paperin jatkojalosteiden tuotannossa vuosittain käytettyjen kostutusvesien sisältämien VOC-yhdisteiden kokonaiskilomäärästä vuodessa + 85 prosenttia paperin jatkojalosteiden tuotantoon vuosittain käytettävien pesuaineiden sisältämien VOC-yhdisteiden kokonaismäärästä vuodessa kiloina.

- ii) Sellaisen heatset-offset-painatuksen osalta, johon ei ole liitetty kuivausyksikön jälkipoltinta, sovelletaan seuraavaa laskentamenetelmää:

$P_{\text{VOC}} = 90$ prosenttia paperin jatkojalosteiden tuotannossa vuosittain käytettyjen kostutusvesien sisältämien VOC-yhdisteiden vuotuisesta määrästä kiloina + 85 prosenttia paperin jatkojalosteiden tuotantoon vuosittain käytettävien pesuaineiden sisältämien VOC-yhdisteiden kokonaismäärästä vuodessa kiloina + 10 prosenttia paperin jatkojalosteiden tuotannossa vuosittain käytettyjen painomusteiden sisältämien VOC-yhdisteiden kokonaismäärästä vuodessa kiloina.

Kohdissa (i) ja (ii) laskelmassa voidaan käyttää suhteellisesti alhaisempia prosenttiosuuksia kuin 90 prosenttia ja 85 prosenttia, jos on osoitettu, että paperin jatkojalosteiden vuosituotannossa yli 10 prosenttia kostutusnesteiden sisältämien VOC-yhdisteiden kokonaiskilomäärästä vuodessa tai yli 15 prosenttia pesuaineiden sisältämien VOC-yhdisteiden kokonaiskilomäärästä vuodessa on poistettu kuivatusprosessien savukaasujen käsittelyjärjestelmässä.

Arviointi ja todentaminen: Kemikaalien toimittajan on annettava vakuutus alkoholien, pesuaineiden, musteiden, kostutusnesteiden tai muiden vastaavien kemiallisten tuotteiden VOC-pitoisuuksista. Hakijan on toimitettava todisteet edellä vahvistettujen perusteiden mukaisista laskelmista. Laskelmien on perustuttava 12 kuukauden tuotantoon. Jos kyseessä on uusi tai uudelleen rakennettu tuotantolaitos, laskelmien on perustuttava vähintään 3 perättäisen kuukauden tuotantoon laitoksen toimiessa edustavalla tuotantoteholla.

Arviointiperuste 6 — Jäte

- a) Jätehuolto

Paperin jatkojalosteita valmistavassa laitoksessa on oltava käytössä jätteenkäsittelyjärjestelmä, myös tuotannon jäte- tuotteille, siten kuin paikalliset ja kansalliset sääntelyviranomaiset ovat ne määritelleet.

Järjestelmästä on esitettävä asiakirjoja tai muu selvitys, ja siihen on sisällyttävä ainakin seuraavat menettelyt:

- i) jätevirrassa olevien kierrätettävien materiaalien käsittely, kerääminen, erottelu ja käyttö;
- ii) menetelmät materiaalien keräämiseksi muuta käyttöä varten, kuten polttaminen prosessihöyryn tai lämmön tuottamiseksi tai käyttö maataloudessa;
- iii) vaarallisten jätteiden käsittely, kerääminen, erottelu ja loppukäsittely, kuten paikalliset ja kansalliset sääntelyviranomaiset ovat sen määritelleet.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava kuvaus jätehuollon osalta hyväksytyistä menettelyistä. Hakijan on tarvittaessa toimitettava vuosittain vastaava vakuutus paikallisille viranomaisille. Jos jätehuolto on ulkoistettu, myös alihankkijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

b) Jätepaperi

Jätepaperin määrän "X" ei saa ylittää:

- kirjekuorissa 20:tä prosenttia
- paperitavaroissa 20:tä prosenttia
- paperipusseissa 10:tä prosenttia, kun

X = ympäristömerkityn paperin jatkojalosteen valmistuksen (mukaan lukien viimeistelyprosessit) aikana tuotetun jätteen määrä tonneina vuodessa jaettuna ympäristömerkityn paperin jatkojalosteen tuotantoa varten ostetun ja siinä käytetyn paperin määrällä vuodessa.

Jos painolaitos suorittaa viimeistelyprosesseja toisen painotalon puolesta, ei "X":ää koskeviin laskelmiin sisällytetä näissä prosesseissa syntyneen jätteen määrää.

Jos viimeistelyprosessit on ulkoistettu toiselle yritykselle, on "X":ää koskeviin laskelmiin sisällytettävä ja ilmoitettava ulkoistetusta työstä syntyvän jätteen määrä.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava kuvaus jätteen määrän laskennasta sekä painolaitoksen paperinkeräyksestä vastaavan toimeksisaajan vakuutus. Lisäksi on toimitettava ulkoistuksen ehdot ja viimeistelyprosessin jätteen määrää koskevat laskelmat. Laskelmien on perustuttava 12 kuukauden tuotantoon. Jos kyseessä on uusi tai uudelleen rakennettu tuotantolaitos, laskelmien on perustuttava vähintään 3 perättäisen kuukauden tuotantoon laitoksen toimiessa edustavalla tuotantoteholla.

Arviointiperuste 7 — Energian käyttö

Paino- tai jatkojalostuslaitoksen on luetteloitava kaikki energiaa käyttävät laitteet (mukaan lukien tuotantokoneet, valaistus, ilmastointi, jäädytys) sekä laadittava ohjelma, joka sisältää energiatehokkuuden parantamistoimenpiteitä.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava energiaa käyttävien laitteiden luettelo sekä parannusohjelma.

Kriteeri 8 — Koulutus

Jokaiselle päivittäisiin toimintoihin osallistuvalla henkilökunnan jäsenelle on annettava tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että ympäristömerkivaatimukset täytetään ja täytäntöönpanon tasoa parannetaan jatkuvasti.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava tiedot koulutusohjelmasta ja sen sisällöstä sekä siitä, keille työntekijöille on annettu minkälaista koulutusta ja milloin. Hakijan on toimitettava toimivaltaiselle elimelle myös näyte koulutusmateriaalista.

Arviointiperuste 9 — Soveltuvuus käyttöön

Tuotteen on sovelluttava käyttöön.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava asianmukaiset asiakirjat tämän arviointiperusteen noudattamisesta. Hakija voi käyttää kansallisia tai kaupallisia standardeja osoittamaan paperin jatkojalosteiden soveltuvuuden käyttöön. Paperisten kantokassien osalta referenssitestimenetelmä on EN 13590:2003.

Arviointiperuste 10 — Paperisissa kantokasseissa olevat tiedot

Paperisissa kantokasseissa on oltava seuraavat tiedot:

"Kassin voi käyttää uudelleen"

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava mallikappale paperisesta kantokassista, jossa on vaaditut tiedot.

Peruste 11 — EU-ympäristömerkin tiedot

Vapaaehtoisessa ympäristömerkin tekstikentässä on oltava seuraava teksti:

- Tämä painotuote voidaan kierrättää
- Paperin valmistuksesta, painamisesta ja jatkojalostusprosessista aiheutuvia kemikaalipäästöjä ilmaan ja veteen on rajoitettu

Jotta voidaan välttää riski siitä, että kuluttajat saisivat ristiriitaisia viestejä EU-ympäristömerkitystä kassista ja sen muusta kuin EU-ympäristömerkitystä sisällöstä, paperiset kantokassit on suunniteltava niin, että ne ovat avoimia ja että ne täytetään jo ostopaikassa tai jälkepäin niin, että kuluttajat ymmärtävät EU-ympäristömerkin koskevan ainoastaan paperista kantokassia eikä siihen pakattuja tavaroita. Kassissa olevassa EU-ympäristömerkissä on oltava seuraava teksti: ”Tälle paperiselle kantokassille on myönnetty EU-ympäristömerkki”.

Valinnaisella tekstikentällä varustetun merkin käyttöä koskevat ohjeet ovat asiakirjassa ”Guidelines for the use of the EU Ecolabel logo”, joka on saatavilla osoitteesta:

<http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/pdf/logo%20guidelines.pdf>

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava mallikappale painotuotteesta merkintöineen sekä vakuutus tämän arviointiperusteen täyttymisestä.

III

(Muut säädökset)

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS

N:o 73/13/KOL,

annettu 20 päivänä helmikuuta 2013,

valtiontukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 89. kerran lisämallä niihin uusi luku valtiontukisääntöjen soveltamisesta laajakaistaverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN, joka

OTTAA HUOMIOON Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 61–63 artiklan sekä pöytäkirjan 26,

Ottaa huomioon EFTA-valtioiden sopimuksen valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta ⁽²⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 24 artiklan,

PALAUTTAA MIELEEN valtiontukea koskevat menettelysäännöt ja aineelliset säännöt, jotka se hyväksyi 19 päivänä tammikuuta 1994, ⁽³⁾

SEKÄ KATSOO SEURAAVAA:

Valvontaviranomainen varmistaa valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 24 artiklan nojalla ETA-sopimuksen valtiontukimääräysten soveltamisen.

Valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla valvontaviranomainen antaa ilmoituksia ja suuntaviivoja asioista, joita ETA-sopimus koskee, jos kyseisessä sopimuksessa taikka valvonta- ja tuomioistuin sopimuksessa nimenomaisesti näin määrätään tai jos valvontaviranomainen pitää sitä tarpeellisena.

Euroopan komissio antoi 19 päivänä joulukuuta 2012 uuden tiedonannon valtiontukisääntöjen soveltamisesta *laajakaistaverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä* ⁽⁴⁾.

Kyseinen tiedonanto on merkityksellinen myös Euroopan talousalueen kannalta.

Euroopan talousalueen valtiontukisääntöjen yhtenäinen soveltaminen on varmistettava koko Euroopan talousalueella.

⁽¹⁾ Jäljempänä 'ETA-sopimus'.

⁽²⁾ Jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuin sopimus'.

⁽³⁾ Suuntaviivat ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan sekä valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan soveltamista ja tulkitsemista varten, valvontaviranomainen hyväksynyt ja antanut 19 päivänä tammikuuta 1994, julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (jäljempänä 'EYVL/EUVL') L 231, 3.9.1994, s. 1, ja ETA-täydennysosassa N:o 32, 3.9.1994, s. 1. Jäljempänä 'valtiontuen suuntaviivat'. Valtiontuen suuntaviivojen päivitetty versio on saatavilla valvontaviranomaisen internetsivuilla: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>.

⁽⁴⁾ Komission tiedonanto — EU:n suuntaviivat valtiontukisääntöjen soveltamisesta laajakaistaverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä (EUVL C 25, 26.1.2013, s. 1).

ETA-sopimuksen liitteen XV lopussa olevan luvun "Yleistä" II kohdan mukaan valvontaviranomaisen on komissiota kuultaan annettava säädökset, jotka vastaavat komission antamia säädöksiä.

Euroopan komissiota ja EFTA-valtioita on kuultu,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuen suuntaviivoja muutetaan lisäämällä niihin uusi luku valtiontukisääntöjen soveltamisesta laajakaistaverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä. Uusi luku on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen.

Tehty Brysselissä 20 päivänä helmikuuta 2013.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Oda Helen SLETNES

Puheenjohtaja

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY

Kollegion jäsen

LIITE

VALTIONTUKISÄÄNTÖJEN SOVELTAMINEN LAAJAKAISTAVERKKOJEN NOPEAN KÄYTTÖÖNOTON YHTEYDESSÄ ⁽¹⁾

1. JOHDANTO

- (1) Laajakaistayhteydet ovat strategisessa asemassa Euroopan kasvun ja innovoinnin kannalta kaikilla talouden aloilla, ja ne myös edistävät sosiaalista ja alueellista koheesiota. Euroopan unionin Eurooppa 2020 -strategiassa, jäljempänä 'EU 2020 -strategia', korostetaan laajakaistan yleisen käyttöönoton merkitystä. Yhdessä sen lippulaiva-aloitteista, Euroopan digitaalistrategiassa ⁽²⁾, toistetaan EU 2020 -strategian tavoite, jonka mukaan peruslaajakaistayhteyden olisi oltava kaikkien eurooppalaisten ulottuvilla vuoteen 2013 mennessä, ja siinä pyritään varmistamaan, että vuoteen 2020 mennessä i) kaikkien eurooppalaisten saatavilla on paljon nopeammat (30 Mbit/s tai enemmän) internetyhteydet ja ii) vähintään 50 prosentilla eurooppalaisista kotitalouksista on internetyhteys, jossa tiedonsiirtonopeus on yli 100 Mbit/s. EU 2020 -strategian ja digitaalistrategian mukaisesti myös EFTAn valvontaviranomainen, jäljempänä 'valvontaviranomainen', pyrkii aktiivisesti edistämään laajakaistapalvelujen saattamista kattavasti kaikkien Euroopan kansalaisten ulottuville ja pääsyä nopeampiin internetyhteyksiin.
- (2) Sähköinen viestintä on läpikäynyt perusteellisen markkinoiden vapauttamisprosessin ja siihen sovelletaan nyt alakohdista sääntelyä. ETA:n sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmässä säädetään myös laajakaistayhteyksiin liittyvistä yhdenmukaistamissäännöistä. ⁽³⁾ Vanhojen laajakaistaverkkojen osalta tukkutasen markkinat ovat ennakkosääntelyn kohteena suurimmassa osassa ETA-valtioita. Laajakaistaverkkojen ja erityisesti seuraavan sukupolven, jäljempänä 'NGA', ⁽⁴⁾ liittytaverkkojen laajempi käyttöönotto edellyttää kansallisten sääntelyviranomaisten toimia, kun otetaan huomioon niiden rooli sähköisen viestinnän alalla.
- (3) On entistä tärkeämpää, että julkisia varoja käytetään tällä alalla varovasti ja että valvontaviranomainen varmistaa, että valtiontuki on luonteeltaan täydentävää eikä korvaa markkinatoimijoiden investointeja. Mahdollisen valtiontuen yhteydessä on mahdollisimman paljon rajoitettava riskiä yksityisten sijoitusten syrjäyttämisestä, kaupallisten investointikannustimien muuttamisesta ja ETA:n yhteisen edun vastaisesta kilpailun kohtuuttomasta vääristymisestä.
- (4) Näissä suuntaviivoissa esitellään lyhyesti valvontaviranomaisen politiikan periaatteet, joiden mukaisesti se soveltaa ETA-sopimuksen valtiontukisääntöjä toimenpiteisiin, joilla tuetaan laajakaistaverkkojen käyttöönottoa yleensä (2 jakso). Lisäksi suuntaviivoissa selvitetään näiden periaatteiden soveltamista arvioitaessa sellaisia tukitoimenpiteitä, joiden tavoitteena on edistää peruslaajakaistaverkkojen ja erittäin nopeiden, seuraavan sukupolven NGA-liittytaverkkojen nopeaa käyttöönottoa (3 jakso). Valvontaviranomainen soveltaa näitä suuntaviivoja arvioidessaan laajakaistahankkeisiin myönnettävää valtiontukea. Tämä lisää oikeusvarmuutta ja valvontaviranomaisen päätöksenteon avoimuutta.

2. LAAJAKAISTAHANKKEISIIN MYÖNNETTÄVÄÄ VALTIONTUKEA KOSKEVAN VALVONTAVIRANOMAISEN POLITIIKAN PÄÄPERIAATTEET

- (5) ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaan "EY:n jäsenvaltion tai EFTA-valtion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu tämän sopimuksen toimintaan, siltä osin kuin se vaikuttaa sopimuspuolten väliseen kauppaan". Toimenpiteen luokittelu valtiontueksi edellyttää seuraavien kumulatiivisten edellytysten täytymistä:
- a) toimenpide on myönnetty valtion varoista,
- b) siitä on taloudellista etua yrityksille,

⁽¹⁾ Tämä luku vastaa komission tiedonantoa "EU:n suuntaviivat valtiontukisääntöjen soveltamisesta laajakaistaverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä" (EUVL C 25, 26.1.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, Euroopan digitaalistrategia, KOM(2010) 245 lopullinen, kuten se on tunnustettu ETA:n yhteisen parlamentaarisen komitean 26 päivänä lokakuuta 2011 pidetyssä 37. kokouksessa annetussa päätöslauselmassa.

⁽³⁾ Ks. ETA-sopimuksen liitteessä XI olevassa 5cl kohdassa tarkoitettujen säädöksen 12 artiklan 4 kohta (sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33)), EUVL L 116, 22.4.2004, s. 60, ja ETA-täydennysosa N:o 20, 22.4.2004, s. 14, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/140/EY (sääntelyn parantamista koskeva direktiivi) (EUVL L 337, 18.12.2009, s. 37) (ei vielä otettu osaksi ETA-sopimusta) ja ETA-sopimuksen liitteessä XI olevassa 5cl kohdassa tarkoitettulla säädöksellä (asetus (EY) N:o 544/2009 (EUVL L 167, 29.6.2009, s. 12)), EUVL L 334, 17.12.2009, s. 4, ja ETA-täydennysosa N:o 68, 17.12.2009, s. 4.

⁽⁴⁾ Ks. ETA-sopimuksen liitteessä XI olevassa 261 kohdassa tarkoitettu säädös (komission suositus 2010/572/EU, annettu 20 päivänä syyskuuta 2010, seuraavan sukupolven liittytaverkkojen käyttöoikeuksien sääntelystä (NGA-suositus) (EUVL L 251, 25.9.2010, s. 35), EUVL L 341, 13.12.2012, s. 28, ja ETA-täydennysosa N:o 70, 13.12.2012, s. 32).

- c) etu on valikoiva ja
- d) vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua,
- e) toimenpide vaikuttaa ETA:n sisäiseen kauppaan.

2.1 ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohta: onko toimenpide tukea?

- (6) **Valtion varojen käyttäminen:** Valtion varojen siirto voi tapahtua monin tavoin, esimerkiksi suorina avustuksina, veronhuojennuksina ⁽⁵⁾, edullisina lainoina tai muun tyyppisinä suotuisina rahoitusehtoina. Valtion varoista on kyse myös silloin, jos valtio tarjoaa luontoismuotoisen hyödyn, esimerkiksi investoi laajakaistainfrastruktuurin (tai sen osan) rakentamiseen. Valtion varoja voidaan käyttää kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla. ⁽⁶⁾
- (7) **Yritys:** Laajakaistainvestointeja tukevien valtion toimenpiteiden kohteena on tavallisesti taloudellisen toiminnan harjoittaminen, kuten laajakaistainfrastruktuurin rakentaminen ja sen toiminnan harjoittaminen sekä sitä koskevien käyttöoikeuksien myöntäminen tai liittymäpalvelujen loppukäyttäjille tarjoamisen mahdollistaminen. Myös valtio itse voi harjoittaa taloudellista toimintaa, kun se käyttää ja hyödyntää laajakaistainfrastruktuuria (tai sen osaa) esimerkiksi oman yrityksen kautta tai osana valtion hallintoa. Taloudellista toimintaa on myös laajakaistaverkkoinfrastruktuurin rakentaminen, jotta valtio tai kolmannet tahot voivat myöhemmin käyttää sitä kaupallisesti. ⁽⁷⁾ Laajakaistaverkon käyttöönotto muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ei välttämättä ole valtiontukea ⁽⁸⁾, koska verkon rakentaminen ei suosi mitään tiettyä yritystä. ⁽⁹⁾ Jos verkko kuitenkin avataan laajakaistainvestoijien tai operaattorien käyttöön, on todennäköistä, että toimenpiteeseen liittyy tukea. ⁽¹⁰⁾
- (8) **Edut:** Tuki myönnetään tavallisesti suoraan verkon investoijille, jotka useimmiten valitaan tarjouskilpailulla. Kun valtion rahoitusta ei myönnetä tavanomaisin markkinaehtoin ja se voidaan näin ollen luokitella valtiontueksi markkinataloussijoittajaperiaatteen mukaisesti (ks. 11 kohta jäljempänä), kilpailuun perustuvan valintamenettelyn käyttäminen varmistaa, että tuki on rajattu tietyn hankkeen edellyttämään vähimmäismäärään. Se ei kuitenkaan poista tukea, sillä viranomaisen myöntää edelleen tukea tarjouskilpailun voittajalle (esimerkiksi ”tasaavana rahoituksena” tai luontoismuotoisena hyötynä) ja tällaisen menettelyn tarkoituksena onkin nimenomaan tuensaajan valitseminen. Tarjouskilpailun voittaja voi taloudellisen tuen ansiosta harjoittaa kaupallista toimintaa ehdoilla, jotka eivät muutoin olisi saatavilla markkinoilla. Tuen suoran edunsaajan lisäksi välillisiin edunsaajiin saattavat kuulua kolmannet operaattorit, jotka saavat tukutason käyttöoikeudet tuettuun infrastruktuuriin. ⁽¹¹⁾
- (9) **Valikoivuus:** Laajakaistaverkkojen käyttöönottoa tukevat valtion toimenpiteet ovat luonteeltaan valikoivia, sillä niiden kohteena ovat laajakaistainvestoijat ja kolmannet operaattorit, jotka toimivat ainoastaan tietyillä sähköisten viestintäpalvelujen markkinoiden segmenteillä. Tuetun verkon loppukäyttäjäritysten ⁽¹²⁾ osalta toimenpide ei välttämättä kuitenkaan ole valikoiva, jos tuetun infrastruktuurin käyttöoikeudet ovat avoimina kaikille talouden aloille. Toimenpide on valikoiva, jos laajakaistan käyttöönotto on kohdistettu tietyille yritysikäyttäjille esimerkiksi niin, että valtiontuki kohdennetaan laajakaistaverkon käyttöönottoon ennalta määriteltujen yritysten hyväksi eikä kyseisiä yrityksiä ole valittu niiden yleisten kriteerien mukaisesti, joita sovelletaan koko alueella, josta myöntävä viranomaisen vastaa. ⁽¹³⁾

⁽⁵⁾ Ks. esim. komission päätös N 398/05 — Unkari, Verohuojennus laajakaistapalvelujen kehittämiseksi.

⁽⁶⁾ Julkisen yrityksen varat ovat valtion varoja ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti, koska julkiset viranomaiset käyttävät määräysvaltaa varojen suhteen. Asia C-482/99, Ranska v. komissio, tuomio 16.5.2002, Kok., s. I-4397. Tämän tuomion mukaisesti on arvioitava myös, onko julkisen yrityksen kautta tapahtuva rahoitus katsottava valtion toimenpiteeksi.

⁽⁷⁾ Asiat T-443/08 ja T-455/08, Freistaat Sachsen ym. v. komissio, tuomio 24.3.2011, Kok., s. II-1311, 93–95 kohta.

⁽⁸⁾ Ks. esimerkiksi komission päätös asiassa NN 24/07 — Tšekki, Prague Municipal Wireless Network.

⁽⁹⁾ Samoin jos verkko rakennetaan tai laajakaistapalvelut hankitaan julkisen hallinnon omiin tarpeisiin, tuki ei tietyissä olosuhteissa anna etua taloudellista toimintaa harjoittaville yrityksille. Ks. komission päätös asiassa N 46/07 — Yhdistynyt kuningaskunta, Welsh Public Sector Network Scheme.

⁽¹⁰⁾ Komission päätös asiassa SA.31687 (N 436/10) — Italia, Broadband in Friuli Venezia Giulia (Project Ermes), ja asiassa N 407/09 — Espanja, Xarxa Oberta.

⁽¹¹⁾ On todennäköistä, että hyöty tuesta siirtyy ainakin osittain kolmansille operaattoreille, vaikka ne maksaisivat korvauksen tukutason käyttöoikeudesta. Itse asiassa tukkuhinnat ovat usein säänneltyjä. Hintasääntelyn johdosta hinta on alhaisempi kuin se, jonka tukkumyyjä voisi muutoin saada markkinoilla (hinta voisi olla monopolihinta, jos ei ole muita kilpailevia verkkoja). Jos hintoja ei säännellä, tukkumyyjän on joka tapauksessa käytettävä hintojensa viitekohtana keskihintoja, joita sovelletaan muilla alueilla, joilla on enemmän kilpailua (ks. 74 kohdan h alakohdan jäljempänä), mikä todennäköisesti johtaa myös alhaisempaan hintaan kuin se, jonka tukkumyyjä olisi muuten voinut saada markkinoilla.

⁽¹²⁾ Kotitalouskäyttäjille myönnetty tuet eivät kuulu ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

⁽¹³⁾ Esimerkkinä voidaan mainita tuki yritysalueille, ks. esimerkiksi komission päätös asiassa N 626/09 — Italia, NGA for industrial districts of Lucca.

- (10) **Kilpailun vääristyminen:** Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä 'unionin tuomioistuin', oikeuskäytännön mukaan taloudellinen tai luontoismuotoinen tuki vääristää kilpailua, jos se vahvistaa yrityksen asemaa muihin yrityksiin verrattuna. ⁽¹⁴⁾ Kilpailijalle myönnetyn valtiontuen vuoksi olemassa olevat operaattorit voivat vähentää kapasiteettiaan tai potentiaaliset toimijat voivat päättää olla tulematta uusille markkinoille tai uudelle maantieteelliselle alueelle. Tuensaajan markkinavoima todennäköisesti lisää kilpailun vääristymistä. Jos tuensaajalla on jo määräävä asema markkinoilla, tuki voi vahvistaa tätä määräävää asemaa heikentämällä kilpailupainetta, joka tuensaajaan kohdistuu sen kilpailijoiden taholta.
- (11) **Vaikutus kauppaan:** Siltä osin kuin valtion toimenpiteet ovat omiaan vaikuttamaan toisissa ETA-valtioissa toimiviin palveluntarjoajiin (myös vähentämällä niiden halukkuutta sijoittautua kyseiseen ETA-valtioon), niillä on myös vaikutusta kauppaan, sillä sähköisten viestintäpalveluiden markkinat (laajakaistan tukku- ja vähittäismarkkinat) ovat avoinna operaattoreiden ja palveluntarjoajien väliselle kilpailulle. ⁽¹⁵⁾

2.2 Ei tukea: markkinataloussijoittajaperiaatteen soveltaminen

- (12) ETA-sopimuksen 125 artiklassa todetaan, että "[t]ällä sopimuksella ei puututa sopimuspuolten omistusoikeusjärjestelmiin". Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 345 artiklaan liittyvän unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta seuraa, että sellaista pääomaa, jonka valtio suoraan tai välillisesti on antanut yrityksen käyttöön tavanomaisia markkinaolosuhteita vastaavissa olosuhteissa, ei voida pitää valtiontukena. Jos julkisen sijoittajan osakkuuksiin tai pääomasijoituksiin ei liity riittävää tuotavuuspotentiaalia edes pitkällä aikavälillä, kyseisiä toimenpiteitä on pidettävä ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tukena, ja arvioitaessa niiden soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan on käytettävä ainoastaan kyseisessä artiklassa esitettyjä perusteita. ⁽¹⁶⁾
- (13) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', on arvioinut markkinataloussijoittajaperiaatteen soveltamista laajakaistalalla Amsterdania koskevassa päätöksessään ⁽¹⁷⁾. Kuten tässä päätöksessä korostetaan, jäsenvaltion on osoitettava perusteellisesti ja kattavasti, että julkinen investointi on markkinaehtoinen, joko sillä perusteella, että yksityiset investoijat osallistuvat siihen merkittävällä panoksella tai että investoinnille saadaan järkevän liiketoimintasuunnitelman mukainen kohtuullinen tuotto. Yksityisten investoijien osallistuessa hankkeeseen ehdottomana edellytyksenä on, että niiden on kannettava investointiin liittyvä kaupallinen riski samoin ehdoin kuin julkisen investoijan. Sama pätee muihin valtiontukimuotoihin, kuten edullisiin lainoihin ja takauksiin. ⁽¹⁸⁾

2.3 Valtiontuki laajakaistaverkkojen käyttöönottoon yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvänä palveluna — Altmark-tuomio ja soveltuvuus ETA-sopimuksen toimintaan ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan nojalla

- (14) Joissakin tapauksissa EFTA-valtiot voivat esittää, että laajakaistaverkon tarjonta olisi katsottava ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa ⁽¹⁹⁾ ja Altmark-tuomiossa ⁽²⁰⁾ tarkoitetuksi yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi, ja tarjota julkista rahoitusta tällä perusteella. Näissä tapauksissa EFTA-valtioiden toimenpiteitä on arvioitava seuraavien tiedonantojen ja säädösten mukaisesti: yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävää korvausta koskevat valvontaviranomaisen suuntaviivat ⁽²¹⁾, julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevat valvontaviranomaisen puitteet ⁽²²⁾, Euroopan unionin toiminnasta

⁽¹⁴⁾ Asia C-310/99, Italian tasavalta v. komissio, tuomio 7.3.2002, Kok., s. I-02289, 65 kohta.

⁽¹⁵⁾ Ks. komission päätös asiassa N 237/08 — Saksa, Broadband support in Niedersachsen.

⁽¹⁶⁾ Asia C-303/88, Italian tasavalta v. komissio, tuomio 21.3.1991, Kok., s. I-1433, 20–22 kohta.

⁽¹⁷⁾ Komission päätös, tehty 11 päivänä joulukuuta 2007, asiassa C 53/2006 — Alankomaat, Amsterdamin kaupungin Glasvezelnet Amsterdamille myöntämästä tuesta investoinnin tekemiseksi valokuituliityntäverkkoon (EUVL L 247, 16.9.2008, s. 27).

⁽¹⁸⁾ Valvontaviranomaisen valtiontuen suuntaviivat (EYVL L 274, 26.10.2000, ETA-täydennysosa N:o 48, 26.10.2000, s. 45), muutettuina EUVL:llä L 105, 21.4.2011, s. 32, ja ETA-täydennysosalla N:o 23, 21.4.2011, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Oikeuskäytännön mukaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottavalle yritykselle on pitänyt antaa tämä tehtävä julkisen vallan antamalla säädöksellä. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu voidaan antaa operaattorin hoidettavaksi myöntämällä sille julkisen palvelun toimeksianto; ks. yhdistetyt asiat T-204/97 ja T-270/97, EPAC — Empresa para a Agroalimentação e Cereais, SA v. komissio, tuomio 13.6.2001, Kok., s. II-2267, 126 kohta, ja asia T-17/02, Fred Olsen SA v. komissio, tuomio 15.6.2005, Kok., s. II-2031, 186 ja 188–189 kohta.

⁽²⁰⁾ Asia C-280/00, Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, tuomio 24.7.2003, Kok., s. I-7747 ('Altmark-tuomio').

⁽²¹⁾ Ks. <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VI—Compensation-granted-for-the-provision-of-services-of-general-economic-interest.pdf> (ei vielä julkaistu).

⁽²²⁾ Ks. <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VI—Framework-for-state-aid-in-the-form-of-public-service-compensation.pdf> (ei vielä julkaistu).

tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen 20 päivänä joulukuuta 2011 annettu komission päätös ⁽²³⁾ ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen 25 päivänä huhtikuuta 2012 annettu komission asetus (EU) N:o 360/2012 ⁽²⁴⁾. Näitä asiakirjoja, yhdessä ”SGEI-paketti”, sovelletaan myös laajakaistan käyttöönottoa varten myönnettävään valtiontukeen. Jäljempänä esitetyn tarkoituksena on ainoastaan kuvailla joidenkin kyseisissä asiakirjoissa määritettyjen periaatteiden soveltamista laajakaista-alan rahoitukseen ottaen huomioon tietyt alakohtaiset erityispiirteet.

Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun määritelmä

- (15) Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun määritelmän osalta valvontaviranomainen on jo yleisesti ottaen selventänyt, että EFTA-valtiot eivät voi liittää erityisiä julkisen palvelun velvoitteita palveluihin, joita tavanomaisissa markkinaolosuhteissa toimivat yritykset jo tarjoavat tai voivat tarjota tyydyttävästi ja valtion määrittämällä yleisen edun mukaisilla ehdoilla, joihin kuuluvat muun muassa hinta, objektiiviset laatuominaisuudet, jatkuvuus ja palvelun saatavuus. ⁽²⁵⁾
- (16) Soveltaessaan tätä periaatetta laajakaista-alaan valvontaviranomainen katsoo, että sellaisilla alueilla, joilla yksityiset investoijat ovat jo investoineet laajakaistaverkkoinfrastruktuuriin (tai ovat laajentamassa verkkoaan) ja tarjoavat jo kilpailukykyisiä laajakaistapalveluja riittävällä peitolla, rinnakkaisen kilpailevan ja julkisesti rahoitetun laajakaistainfrastruktuurin perustamista ei voida pitää ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvänä palveluna. ⁽²⁶⁾ Jos kuitenkin voidaan osoittaa, että yksityiset investoijat eivät pysty lähitulevaisuudessa ⁽²⁷⁾ tarjoamaan riittävää laajakaistapeittoa kaikille kansalaisille tai käyttäjille, jolloin merkittävä osa väestöstä jää ilman laajakaistayhteyttä, yritykselle, jonka tehtäväksi on annettu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoaminen, voidaan maksaa korvausta julkisesta palvelusta, jos edellä mainitussa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista annetuissa tiedonannossa vahvistetut edellytykset täyttyvät. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarvetta arvioitaessa huomioon otettavien verkkojen olisi aina oltava tyyppiltään toisiinsa verrattavia, eli joko peruslaajakaistaverkkoja tai NGA-verkkoja.
- (17) Lisäksi laajakaistainfrastruktuurin käyttöönottoa ja ylläpitoa voidaan pitää yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvänä palveluna ainoastaan, jos kyseinen infrastruktuuri tarjoaa yhteyksiä yleisesti kaikille käyttäjille, niin kotitalous- kuin yrityskäyttäjille, tietyllä alueella. Ei riittäisi, että tukea myönnettäisiin pelkästään yritysliittymille. ⁽²⁸⁾
- (18) Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun velvoittava luonne merkitsee myös sitä, että käyttöönotettavan verkon tarjoaja ei voi kieltäytyä tarjoamasta tukkutason pääsyä verkkoon harkinnanvaraisesti ja/tai syrjivästi (esimerkiksi siitä syystä, että yhteyksien tarjoaminen tietyllä alueella ei mahdollisesti ole kaupallisesti kannattavaa).
- (19) Ottaen huomioon kilpailutilanteen, joka on saavutettu ETA:ssa sähköisen viestinnän vapauttamisen jälkeen, ja erityisesti laajakaistan vähittäismarkkinoilla tällä hetkellä vallitsevan kilpailun, julkisesti rahoitetun verkon, joka perustetaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun puitteissa, olisi oltava avoin kaikille kiinnostuneille operaatoreille. Jos laajakaistan käyttöönotto määritetään yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi, sen olisi perustuttava passiivisen ⁽²⁹⁾, neutraalin ⁽³⁰⁾ ja avoimen infrastruktuurin tarjontaan. Verkon olisi tarjottava käyttöoikeuksien hakijoille kaikki mahdolliset verkkoonpääsyn muodot ja mahdollistettava tehokas kilpailu vähitälästasolla, jolloin varmistetaan kilpailukykyisten ja kohtuuhintaisten palvelujen tarjoaminen loppukäyttäjille. ⁽³¹⁾

⁽²³⁾ ETA-sopimuksen liitteessä XV olevassa 1h kohdassa tarkoitettu säädös, päätös N:o 66/2012 (EUVL L 207, 2.8.2012, s. 46, ja ETA-täydennysosa N:o 43, 2.8.2012, s. 56) (EUVL L 7, 11.1.2012, s. 3–10).

⁽²⁴⁾ ETA-sopimuksen liitteessä XV olevassa 1ha kohdassa tarkoitettu säädös, ks. sekakomitean päätös N:o 225/2012, annettu 7 päivänä joulukuuta 2012, ei vielä julkaistu.

⁽²⁵⁾ Ks. yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävää korvausta koskevien valvontaviranomaisen suuntaviivojen 48 kohta ja julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevien valvontaviranomaisen puitteiden 13 kohta.

⁽²⁶⁾ Ks. yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävää korvausta koskevien valvontaviranomaisen suuntaviivojen 49 kohta.

⁽²⁷⁾ Termin ’lähitulevaisuus’ olisi katsottava tarkoittavan kolmen vuoden jaksoa näiden suuntaviivojen 59 kohdan mukaisesti.

⁽²⁸⁾ Tämä vastaa periaatteita, jotka esitetään yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävää korvausta koskevilla valvontaviranomaisen suuntaviivoissa (50 kohta). Ks. myös komission päätös asioissa N 284/05 — Irlanti, Regional Broadband Programme: Metropolitan Area Networks (”MANs”), phases II and III, ja N 890/06 — Ranska, Aide du Sicoval pour un réseau de très haut débit.

⁽²⁹⁾ Passiivinen infrastruktuuri on periaatteessa verkkojen fyysinen infrastruktuuri. Määritelmä, ks. sanasto.

⁽³⁰⁾ Verkon olisi oltava teknologiasta riippumaton ja siten mahdollistettava kaikille käyttöoikeuksien hakijoille minkä tahansa saatavilla olevilla teknologian käyttäminen palveluiden tarjoamisessa loppukäyttäjille.

⁽³¹⁾ Näiden suuntaviivojen 74 kohdan g alakohdan mukaisesti.

- (20) Sen vuoksi yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun olisi katettava ainoastaan yleiset laajakaistayhteydet mahdollistavan laajakaistaverkon käyttöönottoaminen ja siihen liittyvien tukkutason käyttöoikeuspalvelujen tarjoaminen ilman vähittäistason viestintäpalveluja. ⁽³²⁾ Jos yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoaja on myös vertikaalisesti integroitunut laajakaistaoperaattori, olisi otettava käyttöön riittävät takeet eturistiriitojen, perusteettoman syrjinnän ja muiden piilevien välillisten etujen välttämiseksi. ⁽³³⁾
- (21) Sähköisen viestinnän markkinat on vapautettu täysin, joten yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu laajakaistan käyttöönottoamiseksi ei voi perustua ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle palvelun tarjoajalle myönnettävään yksin- tai erityisoikeuteen.

Korvauksen laskeminen ja takaisinperintä

- (22) Laskettaessa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta maksettavaa korvausta sovelletaan täysimääräisesti SGEI-pakettiin sisältyviä periaatteita. Laajakaista-alan erityispiirteiden vuoksi on tarpeen määrittää selvemmin tilanne, jossa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoajan on tarkoitus kattaa ilman laajakaistayhteyttä olevia asuin- tai muita alueita (ns. valkoisia pisteitä) laajemmalla alueella, jolla muut operaattorit ovat jo ottaneet käyttöön oman verkkoinfrastruktuurinsa tai saattavat suunnitella käyttöönottoa lähitulevaisuudessa. Jos alue, jolla yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu otetaan käyttöön, ei rajoitu pelkästään valkoisiin pisteisiin niiden koon tai sijainnin vuoksi, yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoaja voi joutua ottamaan verkkoinfrastruktuurin käyttöön myös kannattavilla alueilla, jonka kaupalliset toimijat ovat jo kattaneet. Tässä tilanteessa myönnettävän korvauksen olisi kuitenkin katettava ainoastaan infrastruktuurin käyttöönottoon, olisi otettava käyttöön käyttöönotosta kannattamattomilla valkoisilla alueilla, ottaen huomioon saadut tulot ja kohtuullinen voitto. ⁽³⁴⁾
- (23) Monissa tapauksissa voi olla asianmukaista arvioida korvauksen määrä etukäteen, jotta katetaan ennustettu rahoitusvaje tietynä aikana, sen sijaan että korvaus laskettaisiin pelkästään toteutuneiden kustannusten ja tulojen perusteella. Ensin mainitussa toimintamallissa yrityksellä on yleensä enemmän kannustimia rajoittaa kustannuksia ja kehittää liiketoimintaa ajan mittaan ⁽³⁵⁾. Jos yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu laajakaistaverkon käyttöönottoamiseksi ei perustu julkisessa omistuksessa olevan infrastruktuurin käyttöönottoon, olisi otettava käyttöön riittävät tarkistus- ja takaisinperintämenettelyt, jotta vältettäisiin se, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoaja saa kohtuuttoman edun sitä kautta, että julkisilla varoilla rahoitettu verkko säilyy sen omistuksessa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua koskevan toimeksiannon päätyttyä.

2.4 Laajakaistaverkon käyttöönoton tukemiseksi toteutettavat hallinnolliset ja sääntelytoimenpiteet, jotka eivät kuulu ETA:n valtioneuvoston päätöksen soveltamisalaan

- (24) EFTA-valtiot voivat valita yritysten suoran rahoituksen lisäksi monenlaisia toimenpiteitä laajakaistaverkkojen ja erityisesti NGA-verkkojen käyttöönoton nopeuttamiseksi. Näihin toimenpiteisiin ei välttämättä sisälly ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

⁽³²⁾ Tämä rajoitus on perusteltu siitä syystä, että kun yleiset yhteydet mahdollistava laajakaistaverkko on otettu käyttöön, viestintäpalveluja tarjotaan yleensä kaikille käyttäjille kilpailukykyiseen hintaan jo markkinavoimien vaikutuksesta.

⁽³³⁾ Tällaisiin takeisiin pitäisi kuulua erityisesti velvollisuus pitää erillistä kirjanpitoa, ja niihin voi kuulua myös sellaisen yhtiön perustaminen, joka on rakenteellisesti ja oikeudellisesti erillinen vertikaalisesti integroituneesta operaattorista. Tämän yhtiön pitäisi olla yksin vastuussa sille osoitetun yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelutehtävän noudattamisesta ja suorittamisesta.

⁽³⁴⁾ EFTA-valtioiden on kunkin tapauksen erityispiirteet huomioon ottaen määritettävä asianmukaisin tapa varmistaa SGEI-paketin periaatteiden mukaisesti, että myönnettävä korvaus kattaa ainoastaan ne kustannukset, joita aiheutuu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoamisesta valkoisissa pisteissä, ottaen huomioon saadut tulot ja kohtuullinen voitto. Myönnettävä korvaus voisi esimerkiksi perustua infrastruktuurin kaupallisesta käytöstä kaupallisten toimijoiden jo kattamalla kannattavilla alueilla ja kaupallisesta käytöstä kannattamattomilla alueilla saatavien tulojen vertailuun. Kaikki kohtuullisen voiton ylittävät voitot, toisin sanoen voitot, jotka ylittävät tietyn laajakaistainfrastruktuurin käyttöönotosta saatavan keskimääräisen tuoton pääomalle, voitaisiin osoittaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun rahoittamiseen kannattamattomilla alueilla ja loput voitoista voitaisiin kattaa myönnettävällä taloudellisella korvauksella. Ks. komission päätös N 331/08, Ranska — THD Hauts de Seine.

⁽³⁵⁾ Jos tulevien kustannusten ja tulojen kehitykseen liittyy paljon epävarmuutta ja käytettävissä olevat tiedot ovat hyvin epäsymmetrisiä, viranomaiset saattavat haluta käyttää korvausmalleja, joihin sisältyy ennakoarvioinnin lisäksi jälkitarkastuksia (esimerkiksi soveltamalla takaisinperintää, jolla satunnaiset voitot voidaan jakaa tasapuolisesti).

- (25) Koska suuri osa NGA-verkkojen käyttöönotosta aiheutuvista kustannuksista liittyy yleensä kunnallisteknisiin töihin⁽³⁶⁾, EFTA-valtiot voivat päättää sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän⁽³⁷⁾ mukaisesti esimerkiksi helpottaa verkon rakennusoikeuksien hankintaa, vaatia verkko-operaattoreita koordinoimaan kunnallistekniset työt ja/tai jakamaan osan infrastruktuuristaan. Samoin EFTA-valtiot voivat määrätä, että uusissa rakennelmissa (uudet vesi-, energia-, liikenne- ja viemäriverkot mukaan luettuina) ja/tai rakennuksissa olisi oltava NGA-verkkoon sopiva liityntä valmiina. Kolmannet osapuolet voivat omalla kustannuksellaan asentaa passiivisen infrastruktuurinsa, kun yleisiä kunnallisteknisiä töitä tehdään joka tapauksessa. Tämä mahdollisuus olisi tarjottava läpinäkyvästi ja syrjimättömästi kaikille asiasta kiinnostuneille toimijoille (esimerkiksi sähkö-, kaasu- ja vesiyhtiöille), eikä vain sähköisen viestinnän operaattoreille.⁽³⁸⁾ Infrastruktuuriin (tuetun tai muun) keskitetty inventointi, mahdollisesti sisältäen myös suunnitellut työt, voisi helpottaa huomattavasti kaupallisen laajakaistaverkon käyttöönottoa.⁽³⁹⁾ Olemassa oleva infrastruktuuri ei sisällä pelkästään televiestinnän infrastruktuuria (esimerkiksi langallinen, langaton tai satelliitti-infrastruktuuri), vaan myös muiden alojen (kuten sähkö-, kaasu- ja vesiyhtiöt) vaihtoehtoisia infrastruktuureja (viemärit, kaapelikaivot jne.).⁽⁴⁰⁾

2.5 ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvuuden arviointi 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla

- (26) Kun valtion toimenpiteet laajakaistan käyttöönoton edistämiseksi täyttävät 2.1 jaksossa määritellyt edellytykset, valvontaviranomainen arvioi toimenpiteen soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan pääasiallisesti ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.⁽⁴¹⁾ Tähän mennessä alue- ja paikallisviranomaiset ovat soveltaneet erilaisia tukitoimenpidemalleja, joista eräitä kuvaillaan lisäyksessä. Lisäyksessä kuvattujen lisäksi viranomaiset voivat kehittää myös muita malleja laajakaistaverkkojen käyttöönoton tukemiseksi.⁽⁴²⁾ Kaikkiin tukitoimenpidetyyppeihin on sovellettava näissä suuntaviivoissa esitettyjä ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvuutta koskevia periaatteita.⁽⁴³⁾
- (27) Laajakaistaa koskevia valtiontukihankkeita voidaan toteuttaa ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa ja aluetuen erityissäännöissä tarkoitetuilla tukialueilla.⁽⁴⁴⁾ Tällöin laajakaistahankkeille myönnettävä tuki voi olla aluetuen säännöissä tarkoitettua alkuinvestointitukea. Kun toimenpide kuuluu kyseisten sääntöjen soveltamisalaan ja tarkoituksena on myöntää yhdelle yritykselle yksittäistä tapauskohtaista tukea tai yhdelle toimialalle rajattua tukea, EFTA-valtion on osoitettava, että aluetuen suuntaviivojen edellytykset täyttyvät. Tähän sisältyy erityisesti se, että kyseinen hanke edistää johdonmukaista alueellista kehitysstrategiaa eikä se luonteensa ja kokonsa vuoksi aiheuta kohtuutonta kilpailun vääristymistä.

2.5.1 Yleiskatsaus ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvuutta koskeviin periaatteisiin

- (28) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisessa arvioinnissa valvontaviranomainen varmistaa, että myönteiset vaikutukset, joita tukitoimenpiteellä on yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamisen kannalta, ovat suuremmat kuin potentiaaliset negatiiviset sivuvaikutukset, kuten kaupan ja kilpailun vääristyminen. Tämä tapahtuu kahdessa vaiheessa.

⁽³⁶⁾ Esimerkiksi kaivutyöt, kaapeleiden asennus, talojen sisäiset kaapeloinnit. FTTH-verkkojen tapauksessa kustannukset voivat olla 70–80 prosenttia investoinnin kokonaiskustannuksista.

⁽³⁷⁾ Ks. edellä alaviite 3.

⁽³⁸⁾ Ks. myös komission päätös asiassa N 383/09 — Saksa — Amendment of N 150/2008 Broadband in the rural areas of Saxony. Tässä asiassa oli kyse tapauksesta, jossa yleiset kunnallistekniset työt, kuten teiden ylläpito, eivät olleet valtiontukea. Saksan viranomaisten toteuttamat toimenpiteet olivat ”yleisiä kunnallisteknisiä töitä”, jotka valtio olisi joka tapauksessa suorittanut ylläpitotarkoituksessa. Kaapelikanavien ja laajakaistainfrastruktuurin asentamisen mahdollisuudesta teiden ylläpidon yhteydessä — toimijoiden kustannuksella — ilmoitettiin tässä tapauksessa julkisesti eikä sitä rajoitettu tai kohdistettu laajakaista-alaan. Ei voida kuitenkaan sulkea pois sitä mahdollisuutta, että tällaisten töiden julkinen rahoitus kuuluu ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos työt on rajoitettu koskemaan laajakaista-alaan tai suunnattu selkeästi kyseiselle alalle.

⁽³⁹⁾ Ks. esimerkiksi Saksan kansallisen sääntelyviranomaisen ”Infrastrukturatlas”, jossa operaattorit jakavat vapaaehtoisesti tietoja saatavilla olevista ja mahdollisista uudelleen käytettävistä infrastruktuureista.

⁽⁴⁰⁾ On huomattava, että sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmä antaa toimivaltaisille kansallisille viranomaisille mahdollisuuden vaatia yrityksiä antamaan tarvittavat tiedot, jotta viranomaiset voivat laatia yhdessä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa yksityiskohdallisen inventaarion verkkoelementtien ja laitteistojen laadusta, saatavuudesta ja maantieteellisestä sijainnista ja antaa kyseiset tiedot asiaankuuluville osapuolille. Ks. sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 12 artiklan 4 kohta, sellaisena kuin se on muutettuna 25 päivänä marraskuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/140/EY.

⁽⁴¹⁾ Ks. esimerkiksi valvontaviranomaisen päätös N:o 231/11/KOL seuraavan sukupolven liityntäverkkojen nopeasta käyttöönotosta Tromssan kunnan maaseutualueilla (EUVL C 10, 2.1.2012, s. 5, ja ETA-täydennysosa N:o 2, 12.1.2012, s. 3). Luettelo komission valtiontukisääntöjen nojalla antamista laajakaistaverkkoja koskevista päätöksistä on saatavilla verkkosivulla http://ec.europa.eu/competition/sectors/telecommunications/broadband_decisions.pdf.

⁽⁴²⁾ Esimerkiksi lainat (avustusten sijaan) voivat olla hyödyllinen väline pyrittäessä ratkaisemaan luottorahoituksen puute pitkäaikaisissa infrastruktuuri-investoinneissa.

⁽⁴³⁾ Tämä ei vaikuta 27 kohdassa mainittujen valvontaviranomaisen aluetuen suuntaviivojen mahdolliseen soveltamiseen.

⁽⁴⁴⁾ Kansallista aluetukea koskevat suuntaviivat, joita sovelletaan rajoitetun ajan (esimerkiksi Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat vuosille 2007–2013 (EUVL C 54, 28.2.2008, s. 1, ETA-täydennysosa N:o 11, 28.2.2008, s. 1)).

(29) Jokaisen tukitoimenpiteen on ensinnäkin oltava jäljempänä esitettävien edellytysten mukainen. Jos jokin seuraavista edellytyksistä ei täyty, tuki todetaan ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi:

- 1) Yhteisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamisen edistäminen
- 2) Markkinoiden toimintapuutteesta tai merkittävästä eriarvoisuudesta johtuva markkinoiden tehottomuus
- 3) Valtiontuen asianmukaisuus toimintavälineenä
- 4) Toimenpiteen kannustava vaikutus
- 5) Tuen rajoittaminen vähimmäismäärään
- 6) Rajoitetut negatiiviset vaikutukset
- 7) Avoimuus.

(30) Jos kaikki edellytykset täyttyvät, valvontaviranomainen vertaa niitä myönteisiä vaikutuksia, joita tukitoimenpiteellä on yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamisen kannalta, tuen potentiaalsiin negatiivisiin sivuvaikutuksiin.

(31) Valvontaviranomaisen arvioinnin yksittäisiä vaiheita laajakaista-alalla käsitellään tarkemmin seuraavassa.

1) Yhteisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamisen edistäminen

(32) Yhteisen edun mukaisen tavoitteen osalta valvontaviranomainen arvioi sitä, missä määrin suunniteltu toimenpide edistää edellä kuvailtujen yhteisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamista.

2) Markkinoiden toimintapuutteesta tai merkittävästä eriarvoisuudesta johtuva markkinoiden tehottomuus

(33) "Markkinoiden toimintapuutteesta" on kyse silloin, kun markkinat eivät ilman toimenpiteitä tuota sellaista tulosta, joka takaisi yhteiskunnan suurimman mahdollisen hyvinvoinnin. Näin voi tapahtua esimerkiksi silloin, kun tiettyjä investointeja ei toteuteta, vaikka niiden tuottama hyöty yhteiskunnalle ylittää investointien kustannukset. ⁽⁴⁵⁾ Tällaisissa tapauksissa valtiontuen myöntämisellä voi olla positiivisia vaikutuksia, ja markkinoiden kokonaistehokkuutta voidaan lisätä muuttamalla yritysten kannustimia. Laajakaista-alalla yksi markkinoiden toimintapuutteen muoto liittyy myönteisiin ulkoisvaikutuksiin. Tällaisia ulkoisvaikutuksia syntyy silloin, kun markkinatoimijat eivät saa itse kaikkea hyötyä toimistaan. Esimerkiksi laajakaistaverkkojen saatavuus mahdollistaa uusia palveluja ja innovaatioita, jotka todennäköisesti hyödyttävät muitakin kuin verkon välittömiä sijoittajia ja tilaajia. Tällöin laajakaistaverkkoihin tehtäisiin markkinatilanteen vuoksi liian vähän yksityisiä investointeja.

(34) Väestötiheyden tuomien etujen vuoksi laajakaistaverkkojen käyttöönotto on yleensä kannattavinta alueilla, joilla potentiaalinen kysyntä on suurempaa ja keskittynyttä, toisin sanoen tiheään asutuilla alueilla. Investoinnin korkeiden kiinteiden kustannusten vuoksi yksikkökustannukset nousevat huomattavasti väestötiheyden laskiessa. ⁽⁴⁶⁾ Tämän vuoksi kaupallisiin perusteisiin otettuihin laajakaistaverkoihin otettavat laajakaistaverkot kattavat yleensä kannattavasti ainoastaan osan väestöstä. Kattavat ja kohtuuhintaiset laajakaistayhteydet synnyttävät kuitenkin myönteisiä ulkoisvaikutuksia, koska ne pystyvät nopeuttamaan kasvua ja innovointia kaikilla talouden aloilla. Kun markkinat eivät tarjoa riittävää laajakaistapitoa tai käyttöoikeusehdot eivät ole asianmukaiset, valtiontuki voi auttaa korjaamaan tällaisen markkinoiden toimintapuutteen.

⁽⁴⁵⁾ Se, että jokin yritys ei ehkä kykene toteuttamaan tiettyä hanketta tai toimenpidettä ilman tukea, ei merkitse markkinoiden toimintapuutetta. Yritys voi esimerkiksi päättää olla investoimatta heikosti kannattavaan hankkeeseen tai alueelle, jonka markkinoilla kysyntä on vähäistä ja/tai kustannuskilpailukyky on heikko. Tämä ei välttämättä ole osoitus markkinoiden toimintapuutteesta vaan hyvin toimivista markkinoista.

⁽⁴⁶⁾ Myös satelliittijärjestelmille lasketaan yksikkökustannukset, mutta suuremmissa yksiköissä, ja kyseiset järjestelmät ovat vähemmän riippuvaisia väestötiheydestä.

- (35) Toinen mahdollinen yhteisen edun mukainen tavoite liittyy oikeudenmukaisuuteen. Valtio saattaa puuttua asiaan markkinatilanteen synnyttämän yhteiskunnallisen tai alueellisen eriarvoisuuden korjaamiseksi. Tietyissä tapauksissa valtiontukea laajakaistahankkeisiin voidaan myös käyttää oikeudenmukaisuustavoitteiden saavuttamiseksi eli keinona parantaa tärkeän viestintävälineen ja yhteiskunnallista osallistumista edistävän välineen saatavuutta kaikille yhteiskunnan jäsenille sekä lisätä ilmaisuvapautta, jolloin parannetaan sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.

3) Valtiontuen asianmukaisuus toimintavälineenä ja toimenpiteen suunnittelu

- (36) Laajakaistaverkkojen käyttöönottoon voidaan myöntää julkista tukea valtion, alueen tai kunnan tasolla. ⁽⁴⁷⁾ Tämän vuoksi on tärkeää koordinoida eri toimenpiteet päällekkäisyyksien ja epä johdonmukaisuuksien välttämiseksi. Paikallisten tukitoimenpiteiden johdonmukaisuuden ja koordinoinnin varmistamiseksi paikallisten aloitteiden olisi oltava läpinäkyviä.
- (37) Mahdollisuuksien mukaan ja ottaen huomioon toimivaltuudet ja erityispiirteet EFTA-valtioita kehoitetaan laatimaan kansalliset suunnitelmat, joihin sisältyy julkisten aloitteiden perustana olevat tärkeimmät periaatteet, ja ilmoittamaan suunniteltujen verkkojen tärkeimmät piirteet. ⁽⁴⁸⁾ Laajakaistan kehittämistä koskevat kansalliset puiteohjelmat, joilla varmistetaan julkisten varojen käytön johdonmukaisuus, vähentävät pienempiin tukea myöntäviin viranomaisiin kohdistuvaa hallinnollista taakkaa ja nopeuttavat yksittäisten tukitoimenpiteiden toteuttamista. Lisäksi EFTA-valtioita kehoitetaan laatimaan selvät keskustason ohjeet valtiontuella rahoitettavien laajakaistahankkeiden toteuttamista varten.
- (38) Suunniteltaessa kilpailua edistävää, laajakaistaa tukevaa valtiontukitoimenpidettä kansallisten sääntelyviranomaisten rooli on erityisen keskeinen. Näillä viranomaisilla on teknistä tietämystä ja asiantuntemusta, sillä niillä on keskeinen asema toimialakohtaisen sääntelyn vuoksi. ⁽⁴⁹⁾ Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on parhaimmat mahdollisuudet antaa tukea viranomaisille valtiontukiohjelmiä koskevissa asioissa ja niitä olisi kuultava erityisesti silloin, kun on kyse valtiontukiohjelmien kohdealueiden kartoittamisesta. Niitä olisi kuultava myös tukkutason käyttöoikeuksien hintojen ja ehtojen määrittämisestä sekä käyttöoikeuksien hakijoiden ja tuetun infrastruktuurin operaattorin välisten riitojen ratkaisemisesta. EFTA-valtioita kehoitetaan varaamaan kansallisille sääntelyviranomaisille riittävät resurssit, jotta ne voivat antaa tällaista tukea. EFTA-valtioiden olisi tarvittaessa luotava asianmukainen oikeusperusta kansallisten sääntelyviranomaisten toimille, jotka koskevat laajakaistahankkeiden valtiontukea. Hyvän käytännön mukaisesti kansallisten sääntelyviranomaisten olisi laadittava paikallisviranomaisille ohjeet, joihin sisältyvät markkina-analyysejä, tukkutason käyttöoikeustuotteita ja hinnoittelua koskevat suositukset, ottaen huomioon sähköisen viestintän sääntelyjärjestelmä ja valvontaviranomaisen antama asiaan liittyvät suositukset. ⁽⁵⁰⁾
- (39) Kansallisten sääntelyviranomaisten lisäksi myös kansalliset kilpailuviranomaiset voivat antaa hyödyllisiä neuvoja erityisesti kun on kyse suurista puiteohjelmista. Näin voitaisiin auttaa luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset tarjouksen tehneille operaattoreille ja välttää valtiontuen kohtuuttoman suuren osuuden varaaminen yhdelle operaattorille niin, että sen (mahdollisesti jo määrävä) markkina-asema vahvistuisi. ⁽⁵¹⁾ Kansallisten

⁽⁴⁷⁾ Kunnallisesta ja alueellisesta rahoituksesta ks. komission päätökset asioissa SA 33420 (2011/N) — Saksa, Breitband Lohr am Main, ja N 699/09 — Espanja, Desarrollo del programa de infraestructuras de telecomunicaciones en la Región de Murcia.

⁽⁴⁸⁾ EU:n jäsenvaltiot ovat usein ilmoittaneet puiteohjelmia, joissa selvitetään edellytykset, joiden täytyessä kunnallista tai alueellista rahoitusta voidaan myöntää laajakaistaverkkojen käyttöönottoon. Ks. esimerkiksi N 62/10 — Suomi, Tuki nopeiden laajakaistayhteyksien rakentamiselle Suomen haja-asutusalueilla, N 53/10 — Saksa, Federal framework programme on duct support, tai N 30/10 — Ruotsi, State Aid to Broadband within the framework of the rural development program.

⁽⁴⁹⁾ Ks. edellä alaviite 3.

⁽⁵⁰⁾ Ks. esimerkiksi valvontaviranomaisen suositus, annettu 5 päivänä marraskuuta 2008, ETA-sopimuksen liitteessä XI olevassa 5cl kohdassa tarkoitetun säädöksen (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä) mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestintän alalla (EUVL C 156, 9.7.2009, s. 18, ja ETA-täydennysosa N:o 36, 9.7.2009, s. 1). Nämä lisäisivät avoimuutta ja vähentäisivät paikallisviranomaisten hallinnollista taakkaa. Niiden johdosta kansallisten sääntelyviranomaisten ei tarvitsisi analysoida kutakin valtiontukiasiaa yksittäin.

⁽⁵¹⁾ Ks. esim. "Avis no 12-A-02 du 17 janvier 2012 relatif à une demande d'avis de la commission de l'économie, du développement durable et de l'aménagement du territoire du Sénat concernant le cadre d'intervention des collectivités territoriales en matière de déploiement des réseaux à très haut débit" (Ranskan kilpailuviranomaisten lausunto erittäin nopeiden laajakaistaverkkojen käyttöönotosta).

sääntelyviranomaisten roolin lisäksi jotkin ETA-valtiot perustavat kansallisia osaamiskeskuskuksia auttamaan pienempiä paikallisviranomaisia asianmukaisten valtiontukitoimenpiteiden suunnittelussa. Näin varmistetaan johdonmukaisuus valtiontukisääntöjä sovellettaessa, kuten näissä suuntaviivoissa edellytetään. ⁽⁵²⁾

- (40) Jotta toimenpide suunniteltaisiin tarkoituksenmukaisesti, tasapainotesti edellyttää, että valtiontuki on *asianmukainen* toimintaväline ongelman ratkaisemiseksi. Tältä osin on todettava, että vaikka ennakkosääntely on monissa tapauksissa helpottanut laajakaistan käyttöönottoa kaupungeissa ja tiheimmin asutuilla alueilla, se ei välttämättä ole riittävä väline laajakaistapalvelujen tarjonnan mahdollistamiseksi erityisesti alueilla, joilla laajakaistayhteyksien saataavuus on alhainen ja joilla investoinnin kannattavuus on pieni. ⁽⁵³⁾ Samoin kysyntäpuolen toimenpiteet laajakaistan hyväksi (kuten loppukäyttäjille myönnettävät arvostelut) eivät pysty aina korjaamaan laajakaistayhteyksien tarjonnan puutetta ⁽⁵⁴⁾, vaikka ne voivatkin vaikuttaa myönteisesti laajakaistan levinneisyyteen ⁽⁵⁵⁾. Aina ei siis ole vaihtoehtoa julkisen rahoituksen myöntämiselle laajakaistayhteyksien tarjonnassa vallitsevan puutteen korjaamiseksi. Tuen myöntävien viranomaisten on myös otettava huomioon taajuuksien (uudelleen)jakaminen, joka mahdollisesti johtaa verkon käyttöönottoon kohdealueilla siten, että tuen myöntävien viranomaisten tavoitteet saavutetaan ilman suoria avustuksia.

4) Toimenpiteen kannustava vaikutus

- (41) Toimenpiteen *kannustavan vaikutuksen* osalta on tutkittava, olisiko kyseessä oleva investointi laajakaistaverkkoon toteutettu samalla aikavälillä ilman valtiontukea. Jos operaattorilla on tiettyjä velvoitteita kattaa kohdealue ⁽⁵⁶⁾, se ei välttämättä ole tukikelpoinen, sillä tuella ei todennäköisesti ole kannustavaa vaikutusta.

5) Tuen rajoittaminen vähimmäismäärään

- (42) Arvioidessaan ilmoitettujen toimenpiteiden *oikeasuhteisuutta* valvontaviranomainen korostaa useita välttämättömiä edellytyksiä valtiontuen määrän ja mahdollisen kilpailun vääristymisen minimoimiseksi, kuten seuraavissa jaksoissa esitetään.

6) Rajoitetut negatiiviset vaikutukset

- (43) Myös kilpailuun ja kauppaan kohdistuvat negatiiviset vaikutukset voivat johtua tuensaajan toiminnan muuttumisesta tuen seurauksena. Kilpailun vääristymisen merkitystä voidaan arvioida tuen vaikutuksella kilpailijoihin. Jos tuen seurauksena kilpailijoiden aikaisemman investoinnin kannattavuus heikkenee, ne voivat päättää vähentää tulevia investointejaan tai jopa vetäytyä kokonaan markkinoilta. ⁽⁵⁷⁾ Jos tarjouskilpailumenettelyllä valittu tuensaaja on todennäköisesti jo määräävässä asemassa markkinoilla tai jos se voi päästä määrääväan asemaan valtion rahoittaman investoinnin johdosta, tukitoimenpide voi heikentää kilpailijoiden aiheuttamaa kilpailupainetta. Jos valtiontukitoimenpide tai sen ehdot (mukaan lukien rahoitusmenetelmä, kun se kuuluu erottamattomasti tukitoimenpiteeseen) rikkovat erottamattomasti ETA:n lainsäädäntöä, tukea ei voida pitää ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvana. ⁽⁵⁸⁾

7) Avoimuus

- (44) Tuki on myönnettävä läpinäkyvästi. Erityisesti on varmistettava, että EFTA-valtiot, talouden toimijat, asiasta kiinnostuneet kansalaiset ja valvontaviranomainen saavat helposti käyttöönsä kaikki tarvittavat säädökset ja muut tuen myöntämistä koskevat tarpeelliset tiedot. Läpinäkyvyysvaatimuksia käsitellään tarkemmin jäljempänä 74 kohdassa.

⁽⁵²⁾ Ks. esimerkiksi komission päätökset asioissa N 237/08 — Saksa, Broadband support in Niedersachsen, ja SA.33671 — Yhdistynyt kuningaskunta, Broadband Delivery UK.

⁽⁵³⁾ Ks. esim. komission päätökset asioissa N 473/07 — Italia, Broadband connection for Alto Adige, ja N 570/07 — Saksa, Broadband in rural areas of Baden-Württemberg.

⁽⁵⁴⁾ Ks. esim. komission päätös asiassa N 222/06 — Italia, Aid to bridge the digital divide in Sardinia.

⁽⁵⁵⁾ Erityisesti edistämällä jo saatavilla olevien laajakaistaratkaisujen käyttöönottoa (paikallisesti saatavilla olevat maanpäälliset kiinteät tai langattomat verkot tai yleisesti saatavilla olevat satelliittiratkaisut).

⁽⁵⁶⁾ Tämä voi koskea esimerkiksi LTE-matkaviestintäoperaattoreita (long-term evolution) tai LTE advanced -operaattoreita, joilla toimilupaehdojensa mukaisesti on kohdealuetta koskevia kattavuustavoitteita. Samoin jos operaattorille, jolle on asetettu yleispalveluvelvoite, maksetaan julkisen palvelun korvaus, saman verkon rahoittamiseen ei voida myöntää muuta valtiontukea.

⁽⁵⁷⁾ Tällaisia vaikutuksia kutsutaan "syrjäyttämiseksi".

⁽⁵⁸⁾ Ks. esimerkiksi asia C-156/98, Saksa v. komissio, tuomio 19.9.2000, Kok., s. I-6857, 78 kohta, ja asia C-333/07, Régie Networks, tuomio 22.12.2008, Kok., s. I-10807, 94–116 kohta.

8) Tasapainottava kokonaisprosessi ja kilpailun vääristymistä rajoittavat ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvuuden edellytykset

- (45) Huolellisesti suunnitellussa laajakaista-alan valtiontukiohjelmassa olisi varmistettava, että toimenpiteen yleisvaikutus on myönteinen.
- (46) Tältä osin valtiontukitoimenpiteen vaikutusta voidaan kuvailla toiminnan muutoksena verrattuna toimintaan, jos tukea ei olisi myönnetty. Tuen myönteiset vaikutukset ovat suoraan riippuvaisia tuensaajan toiminnan muuttumisesta. Tämän muutoksen pitäisi mahdollistaa yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttaminen. Laajakaista-alalla tuki johtaa sellaisen uuden infrastruktuurin käyttöönottoon, jota ei olisi toteutettu muuten. Siten se lisää kapasiteettia ja siirtonopeuksia markkinoilla, alentaa hintoja ja lisää kuluttajien valinnanvaraa, parantaa laatua ja edistää innovointia. Tämän myötä kuluttajat saavat myös käyttöönsä enemmän online-resursseja, mikä yhdessä parantuneen kuluttajansuojan kanssa todennäköisesti lisää kysyntää alalla.
- (47) Tuetun verkon avulla pitäisi pystyä varmistamaan olennainen muutos laajakaistan saatavuudessa. ”Olennainen muutos” voidaan osoittaa, jos julkisen tuen seurauksena i) valittu tarjoaja toteuttaa huomattavia uusia investointeja laajakaistaverkkoon⁽⁵⁹⁾ ja ii) tuettu infrastruktuuri tuottaa markkinoille merkittäviä uusia valmiuksia laajakaistapalvelujen saatavuuden, kapasiteetin⁽⁶⁰⁾, nopeuksien ja kilpailun⁽⁶¹⁾ osalta. Olennaista muutosta määritettäessä vertailukohtana käytetään olemassa olevia verkkoja ja konkreettisen suunnittelun kohteena olevia verkkojen käyttöönottoja.
- (48) Jotta voidaan varmistaa kilpailuun kohdistuvien negatiivisten vaikutusten minimointi, tukitoimenpiteen suunnittelussa on täytettävä useita ehtoja, kuten jäljempänä 3.4 jaksossa määritetään.
- (49) Kilpailun vääristymisen rajoittamiseksi valvontaviranomainen voi lisäksi vaatia, että tietyt tukiohjelmat ovat määrääkäsia (yleensä enintään nelivuotisia) ja että ne arvioidaan seuraavien seikkojen todentamiseksi: i) tuen soveltavuudesta ETA-sopimuksen toimintaan tehdyn päätöksen taustalla olleiden oletusten ja ehtojen toteutuminen; ii) tukitoimenpiteen tuloksellisuus suhteessa ennalta määritettyihin tavoitteisiin; iii) tuen vaikutus markkinoihin ja kilpailuun sekä sen varmistaminen, että tukiohjelman voimassaoloaikana ei aiheudu ETA:n etujen vastaisia tarpeettomia kilpailua vääristäviä vaikutuksia⁽⁶²⁾. Arvioinnin tavoitteiden vuoksi ja jotta voidaan pitää EFTA-valtioihin ja pienempiin tukihankkeisiin kohdistuva hallinnollinen rasitus kohtuullisena, arviointia sovelletaan vain kansallisiin tukiohjelmiin ja tukiohjelmiin, joiden budjetti on suuri tai joihin sisältyy uusia ominaispiirteitä, tai kun on odotettavissa merkittäviä markkinoihin, teknologiaan tai sääntelyyn liittyviä muutoksia. Arvioinnin suorittaa valtiontuen myöntävästä viranomaisesta riippumaton asiantuntija yhteisten menetelmien⁽⁶³⁾ mukaisesti. Arviointi myös julkistetaan. Arviointi on toimitettava valvontaviranomaiselle hyvissä ajoin, jotta se voi tarvittaessa harkita tukitoimenpiteen voimassaolon jatkamista, ja joka tapauksessa ennen tukiohjelman voimassaolon päättymistä. Arvioinnin tarkka laajuus ja yksityiskohtaiset säännöt määritetään tukiohjelman hyväksymispäätöksessä. Kyseisen arvioinnin tulokset otetaan huomioon päätettäessä tulevista tukitoimenpiteistä, joilla on samankaltainen tavoite.
- (50) Jos tasapainotesti osoittaa, että negatiiviset vaikutukset ovat hyötyjä suuremmat, valvontaviranomainen voi kieltää valtiontuen tai edellyttää korjaavia toimia, joilla joko muutetaan valtiontukisuunnitelmaa tai muuten poistetaan kilpailua haittaavat tekijät.

⁽⁵⁹⁾ Esimerkiksi marginaalisia investointeja, jotka liittyvät vain verkon aktiivisten osien parantamiseen, ei pitäisi katsoa tukikelpoiksi. Vaikka tietyt kuparinjohdinverkon parannustekniikat (esimerkiksi vektorointi) voisivat lisätä verkkojen valmiuksia, ne eivät välttämättä edellytä merkittäviä investointeja uuteen infrastruktuuriin eikä niitä sen vuoksi pitäisi katsoa tukikelpoiksi.

⁽⁶⁰⁾ Esimerkiksi siirtyminen peruslaajakaistaverkosta NGA-verkkoon. Myös jotkin NGA-verkon parannukset (esimerkiksi kuituyhteyden ulottaminen lähemmäksi loppukäyttäjää) voisivat olla olennaisia muutoksia. Alueilla, joilla jo on laajakaistaverkkoja, olennaisen muutoksen periaatteen soveltamisen avulla olisi varmistettava, että valtiontuen käyttö ei johda olemassa olevan infrastruktuurin päällekkäisyyteen. Samoin pieni asteittainen nykyisten infrastruktuurin parantaminen esimerkiksi 12 megabitistä sekunnissa 24 megabittiin ei todennäköisesti lisää palveluvalmiuksia (ja luultavasti suosisi suhteettomasti jo olemassa olevaa operaattoria).

⁽⁶¹⁾ Tuetun verkon pitäisi olla kilpailua suosiva eli sallia todellinen verkkoon pääsy infrastruktuurin eri tasoilla, kuten 74 kohdassa kuvataan (NGA-verkon käyttöönoton tukemisen osalta ks. myös 76 kohta).

⁽⁶²⁾ Ks. esimerkiksi komission päätös asiassa SA.33671 — Yhdistynyt kuningaskunta, Broadband Delivery UK.

⁽⁶³⁾ Valvontaviranomainen voi määrittää yhteiset menetelmät.

3. LAAJAKAISTAHANKKEISIIN MYÖNNETYN VALTIONTUEN ARVIOINTI

3.1 LAAJAKAISTAVERKKOJEN TYYPIT

- (51) Valtiontukien arvioimiseksi verkot jaetaan näissä suuntaviivoissa perus- ja NGA-verkoiksi.
- (52) Useat eri teknologia-alustat voidaan katsoa peruslaajakaistaverkoiksi, kuten epäsymmetrinen digitaalinen tilaajaliittymä (ADSL2+-verkkoihin asti), muu kuin parannettu kaapeliliittymä (esimerkiksi DOCSIS 2.0), kolmannen sukupolven matkaviestintäverkot (UMTS) ja satelliittijärjestelmät.
- (53) Markkinoiden ja teknisen kehityksen tässä vaiheessa ⁽⁶⁴⁾ NGA-verkot ovat liityntäverkkoja, jotka muodostuvat kokonaan tai osittain optisista elementeistä ⁽⁶⁵⁾ ja jotka pystyvät tarjoamaan laajakaistapalveluja, joilla on parempia ominaisuuksia kuin olemassa olevien peruslaajakaistaverkkojen kautta tarjotuilla palveluilla. ⁽⁶⁶⁾
- (54) NGA-verkoilla katsotaan olevan ainakin seuraavat ominaisuudet: i) ne tuottavat palveluja luotettavasti erittäin suurella tilaajakohtaisella nopeudella optisen (tai tekniikaltaan vastaavan) välityskanavan kautta riittävän lähellä käyttäjän sijaintipaikkaa, jotta erittäin nopean yhteyden toteutuminen voidaan taata; ii) ne tukevat monentyppisiä edistyneitä digitaalisia palveluja, täysin internet-protokollaan perustuvat (all-IP) konvergoituneet palvelut mukaan luettuina, ja iii) niiden nopeudet ovat verkkoon siirrossa (upload) huomattavasti suuremmat kuin peruslaajakaistaverkoissa. Markkinoiden ja teknisen kehityksen tässä vaiheessa NGA-verkot ovat i) kuituverkkoja (FTTx) ⁽⁶⁷⁾, ii) kehittyneitä parannettuja kaapeliverkkoja ⁽⁶⁸⁾, ja iii) tiettyjä kehittyneitä langattomia verkkoja, jotka pystyvät tarjoamaan luotettavasti suuria tilaajakohtaisia nopeuksia. ⁽⁶⁹⁾
- (55) On tärkeää pitää mielessä, että pitkällä aikavälillä NGA-verkkojen odotetaan syrjäyttävän olemassa olevat peruslaajakaistaverkot eikä pelkästään parantavan niitä. Koska NGA-verkot edellyttävät erilaista verkkoarkkitehtuuria, joka tarjoaa merkittävästi laadukkaampia laajakaistapalveluja kuin nykyisin sekä moninaisia palveluja, joita nykyiset laajakaistaverkot eivät voisi tukea, on todennäköistä, että tulevaisuudessa tulee olemaan selviä eroja niiden alueiden välillä, jotka NGA-verkot kattavat ja joita ne eivät kata. ⁽⁷⁰⁾
- (56) EFTA-valtiot voivat päättää vapaasti, minkä tukimuodon ne valitsevat, kunhan se on valtiontukisääntöjen mukainen. Joissain tapauksissa EFTA-valtiot voisivat päättää rahoittaa ns. seuraavan sukupolven verkkoja, ts. runkoliityntäverkkoja, jotka eivät ulotu loppukäyttäjään saakka. Runkoliityntäverkot ovat tarpeellinen panos vähittäistason televiestintäoperaattoreille liityntäpalvelujen tarjoamiseksi loppukäyttäjille. Tällaiset verkot voivat tukea sekä peruslaajakaistaverkkoja että NGA-verkkoja ⁽⁷¹⁾: operaattorit valitsevat (investoidessaan) itse, minkälaisen viimeisen osuuden (last mile) tilaajayhteydeninfrastruktuurin ne haluavat liittää runkoliityntäverkkoon. ⁽⁷²⁾ Viranomaiset voivat myös päättää

⁽⁶⁴⁾ Nopean teknisen kehityksen vuoksi on mahdollista, että tulevaisuudessa NGA-palveluja voidaan tarjota myös muilla teknologioilla.

⁽⁶⁵⁾ Koaksiaalitekniikassa sekä langattomassa ja mobiilissa tekniikassa hyödynnetään jossain määrin kuitutuki-infrastruktuuria. Tämän vuoksi ne ovat käsitteellisesti samankaltaisia kuin langalliset verkot, jotka käyttävät kuparijohtimia toimittakseen palvelun verkon viimeisessä osuudessa (last mile), jossa ei ole valokuitua.

⁽⁶⁶⁾ Yhteyden loppuosaa loppukäyttäjälle voi olla varmistettu sekä langattomalla että langallisella teknologialla. Koska kehittyneet langattomat tekniikat (esimerkiksi LTE-Advanced) kehittyvät nopeasti ja LTE- ja Wi-Fi-tekniikan käyttöönotto markkinoilla yleistyy, seuraavan sukupolven kiinteistä liityntäverkoista (jotka perustuvat esimerkiksi räätälöityyn mobiililaajakaistatekniikkaan) voi tulla käyttökelpoinen vaihtoehto joillekin langallisille NGA-verkoille (esimerkiksi FTTCab), jos tietyt edellytykset täyttyvät. Koska langallinen väline joudutaan jakamaan (yhteyden käyttäjäkohtainen nopeus riippuu katetulla alueella olevien liitettyjen käyttäjien lukumäärästä) ja sen toiminta riippuu vaihtelevista ulkoisista olosuhteista, NGA-verkolta odotettujen käyttäjäkohtaisten tiedonsiirron vähimmäisnopeuksien luotettava tarjoaminen voi edellyttää seuraavan sukupolven kiinteiden langattomien verkkojen käyttöönottoa tietyn käyttäjätiheyden ylityksessä ja/tai kehittyneiden laitteistojen (suunnatut ja/tai moniantennijärjestelmät) tapauksessa. Räätälöityyn mobiililaajakaistatekniikkaan perustuvissa seuraavan sukupolven langattomissa liityntäverkoissa on myös varmistettava vaadittu palvelun laatu kiinteässä paikassa oleville käyttäjille ja samalla tarjottava palvelu alueella liikkuvia satunnaisemmille käyttäjille.

⁽⁶⁷⁾ FTTx tarkoittaa FTTC-, FTTN-, FTTP-, FTTH- ja FTTB-verkkoja.

⁽⁶⁸⁾ Niissä käytetään vähintään DOCSIS 3.0 -kaapelimodeemistandardia.

⁽⁶⁹⁾ Ks. esimerkiksi komission päätös asiassa SA.33671 — Yhdistynyt kuningaskunta, Broadband Delivery UK.

⁽⁷⁰⁾ Jos tällä hetkellä valkeaksi alueeksi katsotaan alue, jolla on saatavilla ainoastaan kapeakaistainen internet (valintainen yhteys), verrattuna alueeseen, jolla on saatavilla laajakaista, valkeaksi NGA-alueeksi olisi katsottava myös sellainen alue, jolla ei ole NGA-infrastruktuuria mutta jolla voi olla yksi peruslaajakaistainfrastruktuuri.

⁽⁷¹⁾ Verrattuna muihin verkkoihin, jotka eivät ulotu loppukäyttäjään saakka (esim. FTTC), seuraavan sukupolven runkoliityntäverkoilla on se tärkeä ominaispiirre, että ne voidaan yhteenliittää muihin verkkoihin.

⁽⁷²⁾ Komission päätös asiassa N 407/09 — Espanja — Optical fibre Catalonia (Xarxa Oberta).

tehdä vain kunnallistekniset työt (kuten kaivutyöt julkisilla maa-alueilla ja kaapelikanavien rakentaminen), jotta operaattorit voivat ottaa omat verkkoelementtinsä nopeammin käyttöön. Viranomaiset voisivat tilaisuuden tullen harkita myös satelliitteihin perustuvia ratkaisuja.

3.2 Peruslaajakaistaverkkojen valkeiden, harmaiden ja mustien alueiden erottaminen toisistaan

- (57) Markkinoiden toimintapuutteen ja oikeudenmukaisuustavoitteiden arvioimiseksi mahdolliset kohdealueet voidaan jakaa eri tyyppisiin. Jaottelua selitetään seuraavissa jaksoissa. Jos julkinen tuki rajoittuu verkon runkoliityntäosaan, valtiontuen arvioinnissa otetaan kohdealueiden yksilöinnissä huomioon sekä runkoliityntämarkkinoilla että käyttöyhteysmarkkinoilla vallitseva tilanne. ⁽⁷³⁾
- (58) Jäljempänä selvitetään näillä maantieteellisillä alueilla toteutettavien julkisten tukitoimenpiteiden perusteluina käytettäviä edellytyksiä.
- (59) Kun maantieteellisiä alueita nimetään valkeiksi, harmaiksi tai mustiksi jäljempänä esitetyllä tavalla, tuen myöntävän viranomaisen on määritettävä, onko kohdealueella laajakaistainfrastruktuuria. Jotta voitaisiin varmistaa, ettei tuki haittaa yksityisiä investointeja, tuen myöntävien viranomaisten olisi myös selvitettävä, onko yksityisillä investoijilla konkreettiset suunnitelmat oman infrastruktuurinsa käyttöönotosta lähitulevaisuudessa. Ilmaisun 'lähitulevaisuus' olisi katsottava tarkoittavan kolmen vuoden jaksoa ⁽⁷⁴⁾. Jos tuen myöntävä viranomainen soveltaa pidempää ajanjaksoa tuetun infrastruktuurin käyttöönottoon, samaa ajanjaksoa olisi käytettävä myös arvioitaessa kaupallisten investointisuunnitelmien kestoa.
- (60) Tuen myöntävän viranomaisen olisi julkaistava tiivistelmä suunnitellusta tukitoimenpiteestä ja kehoitettava asianomaisia esittämään sitä koskevat huomautuksensa, jotta voidaan varmistaa, että yksityiset investoijat eivät aio ottaa käyttöön omaa infrastruktuuriaan lähitulevaisuudessa.
- (61) On olemassa vaara, että yksityisen investoijan pelkkä "kiinnostuksenilmaus" voisi viivyttää laajakaistapalvelujen käyttöönottoa kohdealueella, jos investointia ei toteutetakaan ja samalla julkinen tukitoimenpide on keskeytetty. Tuen myöntävä viranomainen voisi sen vuoksi vaatia yksityiseltä investoijalta tiettyjä sitoumuksia ennen julkisen tukitoimenpiteen lykkäämistä. Näillä sitoumuksilla pitäisi varmistaa, että kyseisten kolmen vuoden tai tuetulle investoinnille ennakoidun pidemmän ajanjakson aikana edistytään merkittävästi verkon kattavuuden osalta. Lisäksi operaattoria voidaan pyytää tekemään sopimus, jossa esitetään käyttöönottoa koskevat sitoumukset. Sopimukseen voisi sisältyä useita välitavoitteita, jotka olisi saavutettava kolmen vuoden jakson kuluessa ⁽⁷⁵⁾, ja määräys saavutettua edistystä koskevasta raportoinnista. Jos jotain välitavoitetta ei saavuteta, myöntävä viranomainen voi toteuttaa julkisia tukitoimenpiteitä koskevat suunnitelmansa. Tätä sääntöä sovelletaan sekä peruslaajakaistaverkkoihin että NGA-verkkoihin.

3.2.1 "Valkeat alueet": alueellista koheesiota ja taloudellista kehitystä koskevien tavoitteiden edistäminen

- (62) "Valkeat alueet" ovat sellaisia, joilla ei ole lainkaan laajakaistainfrastruktuuria ja joilla sen kehittäminen on epätodennäköistä lähitulevaisuudessa. Näin ollen valvontaviranomainen katsoo, että myöntämällä taloudellista tukea laajakaistapalvelujen tarjontaan alueilla, joilla laajakaistaa ei ole saatavilla, EFTA-valtiot ajavat aitoja yhteenkuuluvuutta ja taloudellista kehitystä edistäviä tavoitteita ja sen vuoksi niiden toimenpiteet ovat todennäköisesti yhteisen edun mukaisia, edellyttäen että jäljempänä 3.4 jaksossa määritetyt edellytykset täyttyvät. ⁽⁷⁶⁾

⁽⁷³⁾ Komission päätökset asiassa N 407/09 — Espanja — Optical fibre Catalonia (Xarxa Oberta), ja asiassa SA. 33438 — Puola, Broadband network for Eastern Poland.

⁽⁷⁴⁾ Kolmen vuoden jakso alkaisi suunnitellun tukitoimenpiteen julkistamisesta.

⁽⁷⁵⁾ Operaattorin olisi osoitettava, että se kattaa kolmen vuoden kuluessa huomattavan osan alueesta ja kohdeväestöstä. Tukea myöntävä viranomainen voi pyytää esimerkiksi, että operaattori, joka haluaa rakentaa kohdealueelle oman infrastruktuurinsa, toimittaa uskottavan liiketoimintasuunnitelman, liiteasiakirjat (kuten pankkilainasopimukset) ja yksityiskohtaisen käyttöönottoaikataulun kahden kuukauden kuluessa. Investointi olisi käynnistettävä ja useimmat hankkeen edellyttämät verkon rakennusosaukset hankittava kahden toista kuukauden kuluessa. Muista toimenpiteen etenemistä koskevista välitavoitteista voidaan sopia kuuden kuukauden kausille.

⁽⁷⁶⁾ Ks. esim. komission päätökset asioissa N 607/09 — Irlanti, Rural Broadband Reach, tai N 172/09 — Slovenia, Broadband development in Slovenia.

3.2.2 "Harmaat alueet": yksityiskohtaisemman arvioinnin tarve

- (63) "Harmaat alueet" ovat sellaisia, joilla on vain yksi verkko-operaattori ja on epätodennäköistä, että toinen verkko ⁽⁷⁷⁾ rakennettaisiin lähitulevaisuudessa. Se, että alueella toimii verkko-operaattori ⁽⁷⁸⁾, ei välttämättä tarkoita sitä, ettei markkinoiden toimintapuutetta tai koheesio-ongelmaa ole. Jos operaattorilla on markkinavoimaa (monopoli), se saattaa tarjota kansalaisille sellaisen palvelujen laatu-hinta-yhdistelmän, joka ei ole optimaalinen. Tietyille käyttäjär-yhmillä ei välttämättä saada riittävästi palveluja tai vähittäishinnat voivat olla korkeampia säänneltyjen tukkutason käyttöoikeustariffien puuttumisen vuoksi verrattuna vastaaviin palveluihin maan muilla alueilla, joilla esiintyy enemmän kilpailua, mutta jotka muuten ovat vastaavanlaisia. Jos lisäksi on vain rajoitettu mahdollisuus, että vaihtoehdot operaattorit tulisivat markkinoille, vaihtoehdoisen infrastruktuurin rahoitus voisi olla tarkoituksenmu-kainen toimenpide. ⁽⁷⁹⁾
- (64) Toisaalta alueilla, joilla toimii jo yksi laajakaistaverkko-operaattori, avustukset vaihtoehdoisen verkon rakentamiseen voisivat vääristää markkinoiden dynamiikkaa. Sen vuoksi valtiontuki laajakaistaverkkojen käyttöönottoon harmailla alueilla on perusteltua vain, jos voidaan selvästi osoittaa, että markkinoiden toimintapuute on jatkuva. Tukea on analysoitava tarkemmin ja sen soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan arvioitava perusteellisesti.
- (65) Harmaille alueille voidaan myöntää valtiontukea, jos 3.4 jakson mukaiset soveltuvuutta koskevat edellytykset täyttyvät ja jos osoitetaan, että i) tarjolla ei ole kohtuuhintaisia ja riittäviä palveluja kansalaisten tai yrityskäyttäjien ⁽⁸⁰⁾ tarpeiden tyydyttämiseksi ja ii) samojen tavoitteiden saavuttamiseksi ei ole käytettävissä vähemmän vääristäviä toimenpiteitä (ennakkosääntely mukaan lukien).
- (66) Edellä esitettyjen i ja ii kohdan selvittämiseksi valvontaviranomainen arvioi erityisesti,
- a) eivätkö yleiset markkinaolosuhteet ole riittävät, kun tarkastellaan muun muassa laajakaistan vallitsevaa hintatasoa, loppukäyttäjille (kotitalous- ja yrityskäyttäjät) tarjottuja palveluja ja niiden ehtoja;
 - b) eikö kansallisen sääntelyviranomaisen määräämän ennakkosääntelyn puuttuessa kolmansille osapuolille tarjota tosiasiallisia verkon käyttöoikeuksia tai eivätkö käyttöoikeusehdot edistä tehokasta kilpailua;
 - c) estävätkö yleiset markkinoille pääsyn esteet muiden sähköisen viestinnän operaattoreiden mahdollisen tulon markkinoille ⁽⁸¹⁾, ja
 - d) eikö näitä ongelmia ole pystytty ratkaisemaan toimivaltaisten kansallisten sääntely- tai kilpailuviranomaisten toteuttamalla toimenpiteillä tai määräämillä olemassa olevia verkko-operaattoreita koskevilla korjaustoimenpiteillä.

⁽⁷⁷⁾ Sama yritys voi harjoittaa erillisten kiinteiden ja matkaviestintäverkkojen toimintaa samalla alueella, mutta tämä ei vaikuta kyseisen alueen "väriin".

⁽⁷⁸⁾ Kilpailutilannetta arvioidaan olemassa olevien infrastruktuurioperaattorien lukumäärän mukaan. Komission asiassa N 330/2010 — Ranska — Programme national Très Haut Débit antamassa päätöksessä selvennettiin, että vaikka yhdessä verkossa toimii useita vähittäistason palveluntarjoajia (mukaan lukien tilaajayhteyksien eriytetty tarjonta), se ei tee alueesta "mustaa", vaan alue pysyy "harmaana", sillä vain yksi infrastruktuuri on olemassa. Samoin kilpailevien operaattorien olemassaolo (vähittäistasolla) katsotaan osoitukseksi siitä, että vaikka alue on harmaa, se ei välttämättä ole ongelmallinen mitä markkinoiden toimintapuutteeseen tulee. Liityntäongelmista tai palvelun laadusta on esitettävä luotettavia todisteita.

⁽⁷⁹⁾ Asiassa N 131/05 — Yhdistynyt kuningaskunta, FibreSpeed Broadband Project Wales, annetussa komission päätöksessä oli arvioitava, voitaisiinko tuki, jota Walesin viranomaiset myöntävät avoimen, operaattoreista riippumattoman ja 14 yrityspuistoa yhdistävän valokaapeliverkon rakentamiseen, katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi, vaikka hintasäänneltyjä vuokrajohtoja tarjoava vakiintunut verkko-operaattori jo tarjoaisi palveluja kohdealueella. Komissio totesi, että vakiintuneen operaattorin tarjoamat vuokrajohtot olivat erittäin kalliita, lähes liian kalliita pk-yrityksille. Ks. myös komission päätös asiassa N 890/06 — Ranska, Aide du Sicoval pour un réseau de très haut débit, ja komission päätös asiassa N 284/05 — Irlanti, Regional Broadband Programme: Metropolitan Area Networks ("MANs"), phases II and III.

⁽⁸⁰⁾ Jäljempänä 66 kohdassa määrättyjen seikkojen lisäksi tuen myöntävät viranomaiset voisivat ottaa huomioon seuraavat: suorituskyvyllään parhaiden palvelujen levinneisyys; suuren suorituskyvyn palvelujen (ml. edellisessä alaviiteessä kuvatut loppukäyttäjille vuokratut johdot) kohtuuttomat hinnat, jotka vähentävät halukkuutta käyttöönottoon ja innovointiin, sekä kehitteillä olevat sähköisen viranomaisasiointin palvelut, jotka edellyttävät olemassa olevan verkon kapasiteetin ylittävää suorituskykyä. Jos huomattava osa kohdealueen kotitalouksista ja yrityskäyttäjistä saa jo asianmukaista palvelua, on varmistettava, että julkinen tuki ei johda olemassa olevaan infrastruktuuriin tehtäviin liiallisiin investointeihin. Tällöin julkinen tuki on rajoitettava puutteita paikkaaviin toimenpiteisiin.

⁽⁸¹⁾ Esimerkiksi perustuuko jo olemassa oleva laajakaistaverkko kaapelikanavien etuoikeutettuun käyttöön ja eivätkö kaapelikanavat ole muiden verkko-operaattoreiden käytettävissä tai eikö niitä jaeta muiden verkko-operaattoreiden kanssa.

- (67) Vain niille harmaille alueille, jotka täyttävät edellä esitetyt tukikelpoisuusstandardit, tehdään 3.4 jaksossa kuvattu soveltuvuutta koskeva testi.

3.2.3 "Mustat alueet": ei tarvetta valtion tukitoimenpiteisiin

- (68) Kun tietyllä maantieteellisellä alueella toimii tai sille on tulossa lähitulevaisuudessa vähintään kaksi eri operaattorien peruslaajakaistaverkkoa ja laajakaistapalveluja tarjotaan kilpailukykyisin ehdoin (infrastruktuuriin perustuva kilpailu⁽⁸²⁾), voidaan olettaa, ettei markkinoiden toimintapuutetta ole. Näin ollen on epätodennäköistä, että valtion toimenpiteet toisivat lisäetuja. Päinvastoin valtiontuki uuden, valmiuksiltaan vastaavan laajakaistaverkon rakentamisen rahoittamiseen johtaa periaatteessa kilpailun kohtuuttomaan vääristymiseen ja yksityisten investoijien syrjäyttämiseen. Jollei selvästi osoitettua markkinoiden toimintapuutetta ole olemassa, valvontaviranomainen suhtautuu kielteisesti toimenpiteisiin, joilla rahoitetaan uuden laajakaistainfrastruktuurin käyttöönottoa "mustalla alueella".⁽⁸³⁾

3.3 NGA-verkkojen valkeiden, harmaiden ja mustien alueiden erottaminen toisistaan

- (69) Edellä 3.2. jaksossa esitettyä jakoa "valkoisiin", "harmaisiin" ja "mustiin" alueisiin voidaan soveltaa arvioitaessa myös sitä, soveltuuko NGA-verkoille myönnetty tuki ETA-sopimuksen toimintaan 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.
- (70) Jotkin kehittyneet peruslaajakaistaverkot voivat aktiivisten komponenttien parannusten myötä tukea myös joitakin niistä laajakaistapalveluista, joita tulevaisuudessa todennäköisesti tarjotaan NGA-verkkojen kautta (kuten kolmen palvelun ns. triple play -paketit). Uusia tuotteita tai palveluja, jotka eivät kysyntä- ja tarjontapuolen kannalta ole korvattavissa toisilla, voi kuitenkin syntyä ja ne vaativat kapasiteettia, luotettavuutta ja huomattavan suuria nopeuksia siirrettäessä tietoa verkosta ja verkkoon, mikä ylittää peruslaajakaistainfrastruktuurin fyysiset ylärajat.

3.3.1 "Valkeat NGA-alueet"

- (71) Arvioitaessa NGA-verkoille myönnettävää valtiontukea, valkeaksi NGA-alueeksi olisi katsottava sellainen alue, jolla tällaisia verkkoja ei tällä hetkellä ole ja jolla yksityiset investoijat eivät 59–61 kohdan mukaisesti kolmen vuoden kuluessa todennäköisesti rakenna tällaisia verkkoja. Tällaisella alueella NGA-verkkoihin voidaan myöntää valtiontukea, jos 3.4 ja 3.5 jaksossa esitetyt ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvuutta koskevat edellytykset täyttyvät.

3.3.2 "Harmaat NGA-alueet"

- (72) Alue olisi katsottava harmaaksi NGA-alueeksi, jos alueella on tai sillä otetaan seuraavien kolmen vuoden aikana käyttöön ainoastaan yksi NGA-verkko⁽⁸⁴⁾ eikä muilla operaattoreilla ole suunnitelmia ottaa NGA-verkkoa käyttöön seuraavien kolmen vuoden aikana. Arvioitaessa sitä, voisivatko muut verkkoinvestoijat ottaa tietyllä alueella käyttöön toisia NGA-verkkoja, olisi otettava huomioon mahdolliset sääntely- tai lainsäädäntötoimet, jotka ovat voineet vähentää tällaisen verkon käyttöönoton esteitä (pääsy kaapelikanaviin, infrastruktuurin jakaminen jne.). Valvontaviranomaisen on tehtävä yksityiskohtaisempi analyysi valtiontukitarpeen selvittämiseksi, sillä tällaisilla alueilla toteutettuun valtion tukitoimenpiteeseen liittyy suurempi riski olemassa olevien investoijien syrjäyttämisestä ja kilpailun vääristymisestä. Tältä osin valvontaviranomainen suorittaa arviointinsa näissä suuntaviivoissa määritettyjen tuen soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan koskevien ehtojen mukaisesti.

3.3.3 "Mustat NGA-alueet"

- (73) Jos tietyllä alueella on tai sillä tulee seuraavien kolmen vuoden aikana olemaan vähintään kaksi eri operaattorien NGA-verkkoa, alue olisi katsottava mustaksi NGA-alueeksi. Valvontaviranomainen katsoo, että tällaisilla alueilla valtiontuki uudelle vastaavalle julkisesti rahoitetulle NGA-verkolle todennäköisesti vääristää vakavasti kilpailua eikä sen vuoksi soveltu ETA-sopimuksen toimintaan 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

⁽⁸²⁾ Jos tarjolla on vain yksi infrastruktuuri, kyseessä katsotaan olevan kilpailun kannalta harmaa alue, vaikka useat sähköiset viestintäoperaattorit käyttäisivät asianomaista infrastruktuuria erillisten paikallisliittymien (ULL) kautta. Sitä ei siis pidetä näissä suuntaviivoissa tarkoitettuna mustana alueena. Ks. myös komission päätös asiassa SA. 31316 — Ranska, Programme national Très haut débit.

⁽⁸³⁾ Ks. komission päätös, tehty 19 päivänä heinäkuuta 2006, valtiontuesta C 35/05 (ex N 59/05) — Alankomaat, Laajakaistaverkon kehittäminen Appingedamissa (EUVL L 86, 27.3.2007, s. 1). Komissio huomautti kyseisessä päätöksessä, että kyseisten markkinoiden kilpailuvoimia ei otettu asianmukaisesti huomioon. Komissio totesi erityisesti, että Alankomaiden laajakaistamarkkinat olivat nopeasti kehittyvät markkinat, joilla sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajat, mukaan luettuina kaapelioperaattorit ja internetpalvelujen tarjoajat, olivat parhailaan tuomassa markkinoille erittäin suurikapasiteettisia laajakaistapalveluja ilman valtiontukea.

⁽⁸⁴⁾ Sama yritys voi harjoittaa erillisten kiinteiden ja langattomien NGA-verkkojen toimintaa samalla alueella, mutta tämä ei vaikuta kyseisen alueen "väriin".

3.4 Toimenpiteen suunnittelu ja tarve rajoittaa kilpailun vääristymistä

- (74) Jokaisen laajakaistan käyttöönottoa tukevan valtion tukitoimen pitäisi noudattaa kaikkia 2.5 jaksossa kuvattuja tuen soveltuvuutta koskevia periaatteita, mukaan luettuina yhteisen edun mukainen tavoite, markkinoiden toimintapuutteen olemassaolo, tuen asianmukaisuus toimintavälineenä sekä tuen kannustava vaikutus. Kilpailun vääristymisen rajoittamisen osalta on osoitettava se, kuinka olennainen muutos saavutetaan kaikissa tapauksissa (valkeat, harmaat ja mustat alueet) ⁽⁸⁵⁾. Sen lisäksi toimenpiteen oikeasuhteisuuden osoittamiseksi on välttämätöntä, että seuraavassa kuvatut edellytykset täyttyvät. Jos jokin kyseisistä edellytyksistä ei täyty, sen seurauksena olisi todennäköisesti suoritettava perusteellinen arviointi ⁽⁸⁶⁾, jonka perusteella saatetaan päätellä, ettei tuki sovellu ETA-sopimuksen toimintaan.
- a) *Yksityiskohtainen kartoitus ja kattavuusanalyysi*: EFTA-valtioiden olisi ilmoitettava selvästi, mitkä maantieteelliset alueet kyseessä oleva tukitoimenpide kattaa ⁽⁸⁷⁾, mahdollisuuksien mukaan yhdessä toimivaltaisten kansallisten elinten kanssa. Kansallisten sääntelyviranomaisten kuuleminen on suotavaa mutta ei pakollista. Parhaita käytäntöjä edustavien esimerkkien mukaan kansallisella tasolla käytettävissä olevasta infrastruktuurista olisi luotava keskustietokanta, mikä lisää läpinäkyvyyttä ja supistaa pienempien paikallisten hankkeiden kustannuksia. EFTA-valtiot voivat vapaasti määrittellä kohdealueet. Niitä kuitenkin kehoitetaan ottamaan huomioon taloudelliset olosuhteet määriteltäessä alueita ennen tarjouskilpailun käynnistämistä. ⁽⁸⁸⁾
- b) *Julkinen kuuleminen*: EFTA-valtioiden olisi julkistettava riittävästi toimenpiteen pääpiirteet ja kohdealueet julkaisemalla hanketta koskevat asiaankuuluvat tiedot ja kehittämällä esittämään huomautuksia. Julkaisu keskeisellä kansallisen tason verkkosivulla takaa periaatteessa, että kyseiset tiedot ovat kaikkien asiasta kiinnostuneiden sidosryhmien saatavilla. Myös varmistamalla kartoituksen tulokset julkisen kuulemisen avulla EFTA-valtiot mini-moivat kilpailun vääristymisen suhteessa olemassa oleviin palveluntarjoajiin ja niihin, joilla jo on investointisuunnitelmia lähitulevaisuutta varten, ja antavat kyseisille investoijille mahdollisuuden suunnitella toimintonsa. ⁽⁸⁹⁾ Yksityiskohtainen kartoitus ja perusteellinen kuuleminen varmistavat läpinäkyvyyden ja muodostavat lisäksi tärkeän välineen valkeiden, harmaiden ja mustien alueiden määrittämiselle. ⁽⁹⁰⁾
- c) *Kilpailuun perustuva valintamenettely*: Kun tuen myöntävät viranomaiset valitsevat erillisenä oikeushenkilönä toimivan operaattorin ottamaan käyttöön tuetun infrastruktuurin ⁽⁹¹⁾ ja/tai harjoittamaan sen toimintaa, valintaprosessi on toteutettava EU:n julkisia hankintoja koskevien direktiivien ⁽⁹²⁾ tarkoituksen ja periaatteiden mukaisesti. Tämä varmistaa läpinäkyvyyden kaikille investoijille, jotka haluavat tehdä tarjouksen tuetun hankkeen toteuttamisesta ja/tai sen hallinnoimisesta. Kaikkien tarjoajien tasa-arvoinen ja syrjimätön kohtelu ja puolueettomat arviointiperusteet ovat välttämättömiä edellytyksiä tarjouskilpailulle. Tarjouskilpailu on keino supistaa budjettikuluja, minimoida mahdollinen valtiontuki ja samanaikaisesti vähentää toimenpiteen valikoivuutta,

⁽⁸⁵⁾ Ks. edellä 47 kohta.

⁽⁸⁶⁾ Yksityiskohtainen arviointi voi edellyttää valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamista.

⁽⁸⁷⁾ Kartoitus olisi tehtävä tietyin verkkoinfrastruktuurin varrella olevien kotitalouksien perusteella, ei tilaajina olevien kotitalouksien tai asiakkaiden todellisen lukumäärän perusteella.

⁽⁸⁸⁾ Esimerkiksi liian pienet kohdealueet eivät välttämättä tarjoa riittävästi taloudellisia kannustimia, jotta markkinatoimijat kilpailisivat tuesta, kun taas liian suuret alueet voivat vähentää valintaprosessin kilpailutulosta. Useat valintamenettelyt antavat myös erilaisille potentiaalisille yrityksille tilaisuuden hyötyä valtiontuesta, jolloin voidaan välttää se, että valtiontukitoimenpiteet lisäävät entisestään yhden (jo määrävälissä asemassa olevan) operaattorin markkinaosuutta suosimalla suuria markkinatoimijoita tai hylkimällä teknologioita, jotka olisivat kilpailukykyisiä ensi sijassa pienemmillä kohdealueilla.

⁽⁸⁹⁾ Jos voidaan osoittaa, että olemassa olevat operaattorit eivät ole toimittaneet viranomaisille merkityksellisiä tietoja kartoitusta varten, viranomaisten on tukeuduttava vain hallussaan oleviin tietoihin.

⁽⁹⁰⁾ Ks. esimerkiksi komission päätös asiassa N 266/08 — Saksa, Broadband in rural areas of Bayern.

⁽⁹¹⁾ Tilanne on erilainen silloin, kun viranomainen päättää ottaa verkon käyttöön ja harjoittaa sen toimintaa suoraan (tai kokonaan omistamansa yhteisön kautta), kuten komission päätöksissä asioissa N 330/2010 — Ranska, Programme national Très Haut Débit, ja SA.33807 (2011/N) — Italia, National Broadband Plan. Näissä tapauksissa unionin sähköisen viestintäalan vapauttamisen jälkeen saavutetun kilpailun tulosten ja erityisesti nykyisillä vähittäistason laajakaistamarkkinoilla vallitsevan kilpailun suojaamiseksi, kun on kyse julkisesti hallinnoiduista, tuetuista verkoista, i) julkisessa omistuksessa olevien verkko-operaattorien on rajoitettava toimintaansa ennalta määrättyillä kohdealueilla eivätkä ne saa laajentaa toimintaansa muille kaupallisesti houkutteleville alueille; ii) julkisen viranomaisen on rajoitettava toimintansa passiivisen infrastruktuurin hoitoon ja käyttöoikeuksien myöntämiseen, eikä se saa kilpailla vähittäistason kaupallisten operaattorien kanssa, ja iii) verkkojen toimintaan käytettävistä varoista ja muista julkisen viranomaisen käytettävissä olevista varoista on pidettävä erillistä kirjanpitoa.

⁽⁹²⁾ ETA-sopimuksen liitteessä XVI olevassa 2 kohdassa tarkoitettu säädös (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta, EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114), EUVL L 245, 7.9.2006, s. 22, ja ETA-täydennysosa N:o 44, 7.9.2006, s. 18.

kunhan tuensaaja ei ole tiedossa etukäteen. ⁽⁹³⁾ EFTA-valtioiden on varmistettava läpinäkyvä menettely ⁽⁹⁴⁾ ja kilpailutulos ⁽⁹⁵⁾ ja käytettävä tarkoitukseen varattua keskitettyä kansallisen tason verkkosivustoa, jolla julkaistaan kaikki meneillään olevat laajakaista-alan valtiontukitoimenpiteitä koskevat tarjouskilpailumenettelyt. ⁽⁹⁶⁾

- d) *Taloudellisesti edullisin tarjous*: Tarjouskilpailumenettelyssä tuen myöntävä viranomainen vahvistaa laadulliset valintakriteerit, joiden perusteella tehdyt tarjoukset arvioidaan. Tällaisia valintakriteerejä voivat olla esimerkiksi saavutettu maantieteellinen kattavuus ⁽⁹⁷⁾, teknologisen lähestymistavan kestävyys tai ehdotetun ratkaisun vaikutus kilpailuun ⁽⁹⁸⁾. Näitä laadullisia kriteerejä on punnittava suhteessa pyydettyyn tukimäärään. Tuen määrän pienentämiseksi niin, että laatu pysyy samankaltaisena tai jopa samana, vähiten tukea pyytävän tarjoajan olisi periaatteessa saatava enemmän prioriteetipisteitä tarjouksensa yleisessä arvioinnissa. Tuen myöntävän viranomaisen on aina ilmoitettava etukäteen painotus, jota se soveltaa kuhunkin valituista (laadullisista) kriteereistä.
- e) *Teknologiariippumattomuus*: Koska laajakaistapalvelujen tarjoamiselle on olemassa erilaisia teknologisia ratkaisuja, tarjouskilpailun ei pitäisi suosia tiettyä teknologiaa tai verkkoratkaisua tai sulkea sitä pois kilpailumenettelystä. Tarjoajilla olisi oltava oikeus ehdottaa tarvittavien laajakaistapalvelujen tarjontaa käyttämällä tai yhdistämällä mitä tahansa teknologioita, joita ne pitävät soveliaimpina. Tuen myöntävä viranomainen voi sitten valita puolueettomien tarjouskilpailukriteerien perusteella sopivimman teknologisen ratkaisun tai useiden ratkaisujen yhdistelmän. Suurempien kohdealueiden yleinen peitto voidaan periaatteessa saavuttaa eri teknologioiden yhdistelmällä.
- f) *Olemassa olevan infrastruktuurin käyttö*: Koska olemassa olevan infrastruktuurin uudelleenkäyttö on yksi keskeinen tekijä laajakaistan käyttöönoton kustannusten määrittämisessä, EFTA-valtioiden olisi kannustettava tarjoajia käyttämään olemassa olevaa infrastruktuuria, jotta vältetään resurssien tarpeeton ja tuhlaavainen päällekkäisyys ja vähennetään julkisen rahoituksen määrää. Kaikkien operaattoreiden, jotka omistavat tai joiden määräysvallassa on infrastruktuuria (riippumatta siitä, käytetäänkö sitä todellisuudessa) kohdealueella ja jotka haluavat ottaa osaa tarjouskilpailuun, olisi täytettävä seuraavat edellytykset: i) niiden on ilmoitettava tuen myöntäville viranomaiselle ja kansalliselle sääntelyviranomaiselle kyseisestä infrastruktuurista julkisen kuulemisen aikana; ii) niiden on annettava kaikki asiaankuuluvat tiedot muille tarjoajille sellaisena ajankohtana, jonka ansiosta nämä tarjoajat voivat sisällyttää kyseisen infrastruktuurin tarjoukseensa. EFTA-valtioiden olisi perustettava kansallinen tietokanta olemassa olevista infrastruktuureista, joita voitaisiin hyödyntää laajakaistan käyttöönotossa.
- g) *Tukkatason käyttöoikeudet*: On välttämätöntä, että kolmansille osapuolille myönnetään tosiasialliset tukkatason käyttöoikeudet tuettuun laajakaistainfrastruktuuriin kaikissa laajakaistaa tukevilla valtion toimenpiteissä. Tukkatason käyttöoikeudet antavat kolmansille operaattoreille mahdollisuuden kilpailla valitun tarjoajan kanssa (kun kyseinen tarjoaja toimii myös vähittäistalossa). Siten ne lisäävät valinnanvaraa ja kilpailua toimenpiteen kohteena olevilla alueilla samalla kun vältetään alueellisten palvelumonopolioiden syntyminen. Tämä edellytys, jota sovelletaan vain valtiontuen edunsaajiin, ei riipu puitedirektiivin 7 artiklassa tarkoitettua edeltävästä

⁽⁹³⁾ Ks. esim. komission päätös asiassa N 475/07 — Irlanti, National Broadband Scheme (NBS), komission päätös asiassa N 157/06 — Yhdistynyt kuningaskunta, South Yorkshire Digital Region Broadband Project.

⁽⁹⁴⁾ Kun kilpailuun perustuvan valintamenettelyn kohteena on julkinen sopimus, joka kuuluu EU:n julkisia hankintoja koskevien direktiivien 2004/17/EY (ETA-sopimuksen liitteessä XVI olevassa 4 kohdassa tarkoitettu säädös (EUVL L 245, 7.9.2006, s. 22, ja ETA-täydennysosa N:o 44, 7.9.2006, s. 18)) ja 2004/18/EY (ETA-sopimuksen liitteessä XVI olevassa 2 kohdassa tarkoitettu säädös (EUVL L 245, 7.9.2006, s. 22, ja ETA-täydennysosa N:o 44, 7.9.2006, s. 18)) soveltamisalaan, tarjouskilpailuilmoitus on julkaistava EUVL:ssä, jotta voidaan varmistaa Euroopan talousalueen laajuinen kilpailu näissä direktiiveissä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Kaikissa muissa tapauksissa tarjouskilpailua koskevat tiedot olisi julkaistava vähintään maanlaajuisesti.

⁽⁹⁵⁾ Jos kilpailuun perustuvaan valintamenettelyyn ei osallistu riittävästi tarjoajia, voitaneen tarjoajan kustannuslaskelmat voidaan antaa ulkopuolisen tilintarkastajan arvioitaviksi.

⁽⁹⁶⁾ Jos kansallisen verkkosivuston perustaminen ei ole tarkoituksenmukaista teknisten syiden vuoksi, voidaan käyttää alueellisia verkkosivustoja. Tällaisten alueellisten verkkosivustojen pitäisi olla yhteenliitettviä.

⁽⁹⁷⁾ Kilpailuun perustuvan valintamenettelyn tarjouspyynnössä määritellyn alueen mukaisesti.

⁽⁹⁸⁾ Esimerkiksi verkkotopologioille, jotka antavat mahdollisuuden tosiasialliseen ja täydelliseen eriyttämiseen, voitaisiin antaa lisäpisteitä. Olisi huomattava, että markkinakehityksen tässä vaiheessa point-to-point-topologiat edistävät enemmän pitkän aikavälin kilpailua verrattuna point-to-multipoint-topologioihin, mutta käyttöönottokustannukset ovat toisiinsa verrattavia kaupunkialueilla. Point-to-multipoint-verkoissa tosiasiallinen ja täydellinen eriyttäminen on mahdollista vasta kun WDM-PON-tekniikka (wavelength-division-multiplexed passive optical network) standardoidaan ja sitä edellytetään sovellettavien sääntelypuitteiden perusteella.

markkina-analyyseistä. ⁽⁹⁹⁾ Tuetulle verkolle asetetut tukkutason käyttöoikeuksien myöntämistä koskevat velvoitteet olisi mukautettava toimialakohtaisen sääntelyn puitteissa vahvistettuihin käyttöoikeuksia koskeviin velvoitteisiin. ⁽¹⁰⁰⁾ Periaatteessa tukea saavien yritysten olisi tarjottava laajempi valikoima tukkutason käyttöoikeustuotteita kuin ne, jotka kansalliset sääntelyviranomaiset ovat määränneet pakollisiksi alakohtaisen sääntelyn puitteissa sellaisille operaattoreille, joilla on huomattava markkinavoima ⁽¹⁰¹⁾, sillä tuensaaja ei käytä pelkästään omia resurssejaan vaan myös veronmaksajien varoja oman infrastruktuurinsa käyttöönottamiseksi. ⁽¹⁰²⁾ Tukkutason käyttöoikeus olisi myönnettävä mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ennen verkkotoiminnan aloittamista. ⁽¹⁰³⁾

Tosiasialliset tukkutason käyttöoikeudet tuettuun infrastruktuuriin ⁽¹⁰⁴⁾ olisi tarjottava vähintään seitsemän vuoden ajaksi. Jos näiden seitsemän vuoden jälkeen kansallinen sääntelyviranomaisen katsoo, että kyseisen infrastruktuurin operaattorilla on sovellettavien sääntelypuitteiden mukaan huomattavaa markkinavoimaa kyseessä olevilla erityismarkkinoilla, käyttöoikeuksien myöntämistä koskevat velvoitteet olisi asetettava sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän mukaisesti. ⁽¹⁰⁵⁾ Kansallisia sääntelyviranomaisia tai muita toimivaltaisia kansallisia elimiä kehoitetaan julkaisemaan ohjeita tukea myöntäville viranomaisille periaatteista, jotka koskevat tukkutason käyttöoikeuksien ehtoja ja tariffeja. Tosiasiallisten käyttöoikeuksien tarjoaminen edellyttää, että samoja käyttöoikeusehtoja sovelletaan koko tuettuun verkkoon, mukaan luettuina ne asianomaisen verkon osat, joissa on käytetty olemassa olevia infrastruktuureja. ⁽¹⁰⁶⁾ Käyttöoikeuksien myöntämistä koskevat velvoitteet on täytettävä huolimatta tuetun infrastruktuurin omistuksessa, hallinnossa tai toiminnassa tapahtuvista muutoksista.

- h) *Tukkutason käyttöoikeuksien hinnat*: Vertailuanalyysi on tärkeä väline varmistettaessa, että myönnetty tuki auttaa luomaan sellaiset markkinaolosuhteet, jotka vallitsevat muilla kilpailluilla laajakaistamarkkinoilla. Tukkutason käyttöoikeuden hinnan olisi perustuttava kansallisen sääntelyviranomaisen vahvistamiin hinnoitteluperiaatteisiin ja viitearvoihin, ja hinnassa olisi otettava huomioon verkko-operaattorin saama tuki ⁽¹⁰⁷⁾. Viitearvona käytettäisiin keskimääräisiä julkaistuja tukkuhintoja, joita sovelletaan maan tai ETA:n muilla vastaavilla alueilla, joilla on enemmän kilpailua. Tällaisten julkaistujen hintojen puuttuessa viitearvon olisi perustuttava hintoihin, jotka kansallinen sääntelyviranomaisen on jo asettanut tai hyväksynyt kyseessä oleville markkinoille tai kyseessä oleville palveluille. Jos tietyille tukkutason käyttöoikeustuotteille ei ole julkaistuja tai säänneltyjä hintoja, joita voitaisiin käyttää vertailukohtana, hinnoittelussa olisi noudatettava kustannussuuntautuneisuuden periaatteita alakohtaisen sääntelykehiksen mukaisesti laadittuja menetelmiä noudattaen. ⁽¹⁰⁸⁾ Kun otetaan huomioon tukkutason käyttöoikeuksien hintojen vertailuanalyysin monimutkaisuus, EFTA-valtioita kannustetaan antamaan kansalliselle sääntelyviranomaisille tarvittavat valtuudet ja henkilöresurssit, jotta ne voivat neuvoa tukea myöntäviä viranomaisia näissä asioissa. Tukihankkeen yksityiskohtainen kuvaus olisi toimitettava vähintään kaksi kuukautta ennen sen ilmoittamista kansalliselle sääntelyviranomaiselle, jotta sillä on kohtuullisesti aikaa antaa lausuntonsa. Jos kansallisella sääntelyviranomaisella on tällaiset valmiudet, tukea myöntävän viranomaisen olisi pyydettävä kansallisen sääntelyviranomaisen neuvoa tukkutason käyttöoikeuksien hintojen ja ehtojen määrittämisessä. Vertailuanalyysin kriteerit olisi ilmoitettava selvästi tarjouskilpailuasiakirjoissa.
- i) *Seuranta ja takaisinperintämenettely*: Tukea myöntävien viranomaisten on seurattava tiiviisti laajakaistahankkeen toteuttamista sen koko keston ajan. Jos operaattori valitaan kilpailuun perustuvalla hankintamenettelyllä, hankkeen kannattavuuden kehitystä ei yleensä tarvitse seurata niin tiukasti kuin muissa menettelyissä. Monissa tapauksissa voi olla asianmukaista määrittää tuen määrä etukäteen, jotta katetaan ennustettu rahoitusvaje tietynä aikana, sen sijaan että tuki laskettaisiin toteutuneiden kustannusten ja tulojen perusteella. Ensin mainitussa toimintamallissa yrityksellä on yleensä enemmän kannustimia rajoittaa kustannuksia ja tehostaa toimintaa ajan mittaan. Jos tulevien kustannusten ja tulojen kehitykseen liittyy paljon epävarmuutta ja käytettävissä olevat tiedot ovat hyvin epäsymmetrisiä, viranomaiset saattavat haluta käyttää rahoitusmalleja, joihin sisältyy ennakoarvioinnin lisäksi jälkitarkastuksia (esimerkiksi soveltamalla takaisinperintää, jolla satunnaiset voitot voidaan

⁽⁹⁹⁾ Ks. edellä alaviite 3. Kun EFTA-valtiot valitsevat hallinnointimallin, jossa tuettu laajakaistainfrastruktuuri tarjoaa ainoastaan tukkutason käyttöoikeuspalveluja kolmansille osapuolille eikä vähittäispalveluja, todennäköinen kilpailun vääristyminen vähenee entisestään, koska tällainen verkon hallinnointimalli auttaa välttämään mahdollisia monimutkaisia ongelmia, jotka koskevat hintapainostusta ja käyttöoikeuksiin liittyvää peiteltyä syrjintää. Ks. esim. asia SA. 30 317, High-speed broadband in Portugal.

⁽¹⁰⁰⁾ Kun valtiontukitoimenpide kattaa kaapelikanavien ja mastojen tapaisten uusien passiivisten infrastruktuuritehtävien rahoituksen, niihin olisi myös myönnettävä käyttöoikeudet määräämättömäksi ajaksi. Ks. esim. komission päätökset asioissa N 53/2010 — Saksa, Federal framework programme on ducts support, N 596/09 — Italia, Bridging the digital divide in Lombardia, N 383/09 — Saksa, Amendment of N 150/08 Broadband in the rural areas of Saxony, ja N 330/2010 — Ranska — Programme national Très Haut Débit.

⁽¹⁰¹⁾ Esimerkiksi NGA-verkkojen kohdalla viitekohtana olisi oltava NGA-suositukseen sisältyvä käyttöoikeustuotteiden luettelo.

⁽¹⁰²⁾ Jos valtiontukea myönnetään kaapelikanavien rakentamisen rahoittamiseen, kaapelikanavien olisi oltava riittävän suuret useita kaapeli-verkkoja varten ja niihin olisi pystyttävä sijoittamaan sekä point-to-multipoint- että point-to-point-ratkaisuja.

⁽¹⁰³⁾ Jos verkko-operaattori tarjoaa myös vähittäistason palveluja, tämä tarkoittaisi NGA-suosituksen mukaisesti yleensä käyttöoikeuden myöntämistä vähintään kuusi kuukautta ennen vähittäispalvelujen tarjonnan aloittamista.

⁽¹⁰⁴⁾ Tosiasialliset tukkutason käyttöoikeudet tuettuun infrastruktuuriin voidaan tarjota lisäyksessä II kuvailtujen tukkutason käyttöoikeustuotteiden muodossa.

⁽¹⁰⁵⁾ Ks. edellä alaviite 3.

⁽¹⁰⁶⁾ Esimerkiksi kolmansien osapuolten tukkutason käyttöoikeuksia ei saa rajoittaa vain vähittäistason laajakaistapalveluihin.

⁽¹⁰⁷⁾ Se, missä määrin tuen määrä otetaan huomioon, voi vaihdella riippuen kilpailutilanteesta valintamenettelyssä ja kohdealueella. Viitearvo olisi sen vuoksi tukkuhinnan enimmäisraja.

⁽¹⁰⁸⁾ Jotta operaattorit eivät keinoitekoisesti paisuttelisi kustannuksiaan, EFTA-valtioita kehoitetaan käyttämään sopimuksia, joilla yrityksiä kannustetaan vähentämään ajan mittaan kustannuksiaan. Esimerkiksi toisin kuin sopimuksissa, joissa kustannukset siirretään edelleen (ns. cost-plus -sopimukset), kiinteähintainen sopimus kannustaisi yritystä vähentämään ajan myötä kustannuksiaan.

jakaa tasapuolisesti). Jotta pieniin paikallisiin hankkeisiin ei kohdistuisi suhteettoman suurta taakkaa, takaisinperintämekanismia olisi sovellettava vain, jos tietty raja-arvo ylittyy. Tämän vuoksi EFTA-valtioiden olisi sovellettava takaisinperintämekanismia vain, jos hankkeen tukimäärä on vähintään 10 miljoonaa euroa. ⁽¹⁰⁹⁾ Tukea myöntävät viranomaiset voivat määrätä, että kaikki valitulta tarjoajalta perityt ylimääräiset voitot voidaan käyttää laajakaistaverkon laajentamiseen puiteohjelman mukaisesti soveltaen alkuperäisen tukitoimenpiteen ehtoja. Tarjouskilpailun voittaneelle tarjoajalle asetettu velvollisuus pitää erillistä kirjanpitoa saadusta tuesta helpottaa tukea myöntävien viranomaisten tehtävää seurata ohjelman toteuttamista ja mahdollisen ylimääräisen voiton kertymistä. ⁽¹¹⁰⁾

- j) *Läpinäkyvyys*: EFTA-valtioiden on julkaistava valtioneuvoston tukitoimenpiteistä vähintään seuraavat tiedot keskitetyssä verkkosivustossa: hyväksytyt tukiohjelman ja sen täytäntöönpanosääntöjen koko teksti, tuensaajan nimi, tuen määrä, tuki-intensiteetti ja käytetty teknologia. Nämä tiedot on julkaistava tuen myöntämispäätöksen tekemisen jälkeen, ne on säilytettävä vähintään 10 vuoden ajan ja niiden on oltava rajoituksetta yleisön saatavissa. Tuensaajalla on velvollisuus antaa vaatimukset täyttävälle osapuolille kattava ja syrjimätön pääsy valtioneuvoston tukitoimenpiteen perusteella käyttöön otettua infrastruktuuriaan (mukaan lukien muun muassa kaapelikanavat, katu- ja kokaapit ja kuitukaapelit) koskeviin tietoihin ⁽¹¹¹⁾. Tällöin muut operaattorit voivat helposti selvittää, onko niiden mahdollista päästä käyttämään kyseistä infrastruktuuria, ja näin voidaan varmistaa, että kaikki laajakaistaverkkoa koskevat asiaankuuluvat tiedot kirjataan laajakaistainfrastruktuurien keskusrekisteriin, jos EFTA-valtiossa on tällainen tietokanta, ja/tai että ne toimitetaan kansallisille sääntelyviranomaisille.
- k) *Raportointi*: Verkon käyttöönotosta alkaen valtiontukea myöntävän viranomaisen olisi ilmoitettava tukitoimenpiteen voimassaoloaikana kahden vuoden välein tietyt tukihankkeita koskevat keskeiset tiedot EFTAn valvontaviranomaiselle. ⁽¹¹²⁾ Kun on kyse kansallisista tai alueellisista puiteohjelmista, kansallisten tai alueellisten viranomaisten olisi koottava yksittäisiä toimenpiteitä koskevat tiedot yhteen ja ilmoitettava ne valvontaviranomaiselle. Antaessaan näiden suuntaviivojen mukaista päätöstä valvontaviranomainen voi pyytää myönnettyä tukea koskevia lisätietoja.

3.5 NGA-verkkojen nopean käyttöönoton tukeminen

- (75) Kuten peruslaajakaistan käyttöönottoa koskevien periaatteiden tapauksessakin valtiontuki NGA-verkon käyttöönottoon voi olla asianmukainen ja perusteltu väline, jos tietyt perusedellytykset täyttyvät. Kaupalliset toimijat päättävät NGA-verkkoihin tehtävistä investoinneista arvioidun kannattavuuden perusteella, mutta viranomaisten on otettava huomioon myös yleinen etu, kun rahoitetaan avointa, neutraalia alustaa, jolla useat operaattorit voivat kilpailla palvelujen tarjoamisesta loppukäyttäjille.
- (76) NGA-verkkojen käyttöönottoa tukevien toimenpiteiden on täytettävä 2.5 ja 3.4 jaksossa esitetyt tuen soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan koskevat ehdot. Lisäksi seuraavien edellytysten on täytyttävä ottaen huomioon erityiset olosuhteet, joissa julkinen investointi NGA-verkkoihin toteutetaan.
- a) *Tukutason käyttöoikeudet*: NGA-verkkojen taloudellisten näkökohtien vuoksi on ehdottoman tärkeää varmistaa kolmansien operaattorien tosiasialliset tukutason käyttöoikeudet. Erityisesti alueilla, joilla on jo kilpailevia peruslaajakaistaoperaattoreita ⁽¹¹³⁾, on varmistettava, että ennen valtion tukitoimenpidettä vallinnut kilpailutilanne säilyy. Edellä 3.4 jaksossa kuvattuja käyttöoikeusehtoja täsmennetään sikäli kuin jäljempänä esitetään. Tuetun verkon on tarjottava käyttöoikeus kaikille sitä pyytävälle operaattoreille tasavertaisin ja syrjimättömin ehdoin ja annettava niille mahdollisuus tosiasiallisiin ja täysin eriytettyihin käyttöoikeustuotteisiin. ⁽¹¹⁴⁾

⁽¹⁰⁹⁾ Jos alaviitteessä 93 mainitut edellytykset täyttyvät, takaisinperintä ei ole tarpeen, kun on kyse julkisessa omistuksessa olevista vain tukutason palveluja tarjoavista infrastruktuureista, joita julkinen viranomainen hallinnoi ainoana tarkoituksenaan myöntää tasavertaiset ja syrjimättömät käyttöoikeudet kaikille operaattoreille.

⁽¹¹⁰⁾ Parhaan käytännön mukaiset esimerkit osoittavat, että seuranta- ja takaisinperintäajan olisi oltava vähintään seitsemän vuotta ja että mahdolliset ylimääräiset voitot (ts. voitto, joka on suurempi kuin alkuperäisessä liiketoimintasuunnitelmassa mainittu tai toimialan keskiarvo) jaetaan tuensaajan ja julkisten viranomaisten kesken toimenpiteen tuki-intensiteetin mukaisesti.

⁽¹¹¹⁾ Nämä tiedot olisi päivitettävä säännöllisesti, esimerkiksi kuuden kuukauden välein, ja niiden on oltava saatavilla vapaassa muodossa.

⁽¹¹²⁾ Vähintään seuraavat seikat olisi ilmoitettava: edellä 74 kohdan j alakohdassa edellytetyjen tietojen lisäksi ajankohta, jona verkko otetaan käyttöön, tukutason käyttöoikeustuotteet, verkon käyttöoikeuksia hakeneiden ja palveluntarjoajien lukumäärä, verkon varrella olevien talojen määrä ja liittymämäärä.

⁽¹¹³⁾ Mukaan luettuna LLU-operaattorit.

⁽¹¹⁴⁾ Markkinakehityksen tässä vaiheessa point-to-point-topologiat voivat olla tosiasiallisesti eriyettyjä. Jos valittu tarjoaja ottaa käyttöön point-to-multipoint-topologiaan perustuvan verkon, sillä on oltava selvä velvollisuus tarjota tosiasiallisia eriyettyjä käyttöoikeustuotteita aallonpituuskanavoinnin (wavelength division multiplexing, WDM) kautta heti kun yhteydet on standardoitu ja ne ovat kaupallisesti saatavilla. Ennen kuin aallonpituuskanavointi käytännössä toteutuu, valitun tarjoajan on tarjottava käyttöoikeuksia hakeneille virtuaalinen eriyttämistuote, joka vastaa mahdollisimman hyvin fyysisistä eriyttämistä.

Kolmansilla operaattoreilla on oltava pääsy aktiivisen ⁽¹¹⁵⁾ infrastruktuuriin lisäksi myös passiiviseen infrastruktuuriin. ⁽¹¹⁶⁾ Bittivirtayhteyksien ja tilaajayhteyksien (ja niiden osien) eriytetyn käyttöoikeuden lisäksi käyttöoikeuden myöntämistä koskevaan veloitteeseen olisi sen vuoksi kuuluttava myös oikeus käyttää kaapelikanavia ja mastoja, pimeää kuitua ja katujakokaappeja. ⁽¹¹⁷⁾ Tosiasialliset tukkutason käyttöoikeudet olisi myönnettävä vähintään seitsemän vuoden ajaksi eikä kaapelikanavien tai mastojen käyttöoikeutta pitäisi rajoittaa ajallisesti. Tämä ei rajoita sellaisten samankaltaisten sääntelyveloitteiden soveltamista, joita kansallinen sääntelyviranomaisen voi asettaa kyseessä olevilla erityismarkkinoilla tehokkaan kilpailun edistämiseksi, eikä myöskään kyseisen ajanjakson aikana tai sen päätyttyä hyväksytyjen toimenpiteiden soveltamista. ⁽¹¹⁸⁾

On mahdollista, että harvaan asutuilla alueilla, joilla laajakaistapalvelut ovat rajoitettuja, tai paikallisten pienyritysten toiminnassa kaikkia käyttöoikeustuotteita koskevien veloitteiden asettaminen saattaa suhteettomasti lisätä investointikustannuksia ⁽¹¹⁹⁾ tuomatta merkittäviä hyötyjä lisääntyneen kilpailun muodossa. ⁽¹²⁰⁾ Tällaisessa tapauksessa voidaan ajatella, että käyttöoikeustuotteita, jotka edellyttävät, että tuetun infrastruktuurin osalta toteutetaan muutoin ennakoimattomia, kalliita tukitoimenpiteitä (esimerkiksi rinnakkain sijoittaminen välijakopisteisiin), määrättäisiin tarjottaviksi vain jos kolmantena osapuolena oleva operaattori esittää niitä koskevan kohtuullisen pyynnön. Pyyntöön katsotaan olevan kohtuullinen, jos i) käyttöoikeuden hakija toimittaa johdonmukaisen liiketoimintasuunnitelman, joka riittää perusteeksi tuotteen tarjonnan mahdollistamiselle tuetussa verkossa, ja ii) muut operaattorit eivät jo tarjoa vastaavaa käyttöoikeustuotetta kyseisellä maantieteellisellä alueella hinnoin, jotka vastaavat tiheämmin asutuilla seuduilla sovellettuja hintoja. ⁽¹²¹⁾

Edellistä kappaletta ei sitä vastoin voida soveltaa tiheämmin asutuilla alueilla, joilla voidaan olettaa syntyvän infrastruktuurikilpailua. Kyseisillä alueilla tuetun verkon pitäisi pystyä palvelemaan kaikkia verkon käyttöoikeustuotteita, joita operaattorit saattavat haluta. ⁽¹²²⁾

- b) *Tasavertaiset ja syrjimättömät ehdot:* Tuetun infrastruktuurin on mahdollistettava se, että kilpailevat operaattorit voivat tarjota loppukäyttäjille kilpailukykyisiä ja kohtuuhintaisia palveluja. Jos verkko-operaattori on vertikaalisesti integroitunut laajakaistaoperaattori, on otettava käyttöön riittävät takeet eturistiriitojen, käyttöoikeuksia hakeneiden ja sisällöntarjoajien perusteettoman syrjinnän ja muiden piilevien välillisten etujen estämiseksi. Myöntämiskriteereihin olisi sisällyttävä myös sääntö, jonka mukaan tarjoajille, jotka ehdottavat ainoastaan tukkumallia tai ainoastaan passiivista mallia taikka molempia, annetaan lisäpisteitä.

⁽¹¹⁵⁾ Jos ne ovat välillisiä edunsaajia saadessaan tukkutason käyttöoikeuden, kolmansien operaattorien on mahdollisesti itse myönnettävä bittivirtatason käyttöoikeuksia. Huolimatta siitä, että tuki myönnettiin vain passiivista infrastruktuuria varten, myös aktiiviseen infrastruktuuriin pääsyä pyydettiin esimerkiksi komission päätöksessä asiassa N 330/2010 — Ranska, Programme national Très Haut Débit.

⁽¹¹⁶⁾ Kuten tilaajalaitteet tai muut verkon toimintaan tarvittavat laitteet. Jos osoittautuu tarpeelliseksi uudenaikaistaa joitakin verkon osia tosiasiallisten käyttöoikeuksien tarjoamiseksi, asiasta on määrättävä tuen myöntävien viranomaisten suunnitelmissa esimerkiksi edellyttämällä riittävän kokoisia kaapelikanavia ja varmistamalla eriyttäminen suuremmilla katujakokaapeilla.

⁽¹¹⁷⁾ Vahva käyttöoikeuden myöntämistä koskeva veloitte on vieläkin tärkeämpi olemassa olevien ADSL-operaattoreiden ja tulevien NGA-operaattoreiden tarjoamien palvelujen väliaikaisen keskinäisen korvaavuuden kannalta. Käyttöoikeuden myöntämistä koskeva veloitte varmistaa, että kilpailevat ADSL-operaattorit voivat siirtää asiakkaansa NGA-verkkoon heti kun tuettu verkko on toiminnassa ja siten alkaa suunnitella omia tulevia investointejaan kärsimättä todellista kilpailuhaittaa. Ks. esim. N 461/09 — Yhdistynyt kuningaskunta, Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband.

⁽¹¹⁸⁾ Tältä osin olisi otettava huomioon niiden erityisolosuhteiden mahdollinen jatkuminen, jotka oikeuttivat tuen myöntämisen kyseessä olevalle infrastruktuurille.

⁽¹¹⁹⁾ Tuen myöntävän viranomaisen on osoitettava kustannusten suhteeton kasvu yksityiskohtaisilla, objektiivisilla kustannuslaskelmissa.

⁽¹²⁰⁾ Ks. esimerkiksi komission päätökset asioissa N 330/2010 — Ranska, Programme national Très Haut Débit, ja SA.33671 — Yhdistynyt kuningaskunta, Broadband Delivery UK.

⁽¹²¹⁾ Valvontaviranomainen voi hyväksyä myös muita ehtoja osana oikeasuhteisuudesta tehtävää analyysiä tapauksen ominaispiirteiden ja tasapainottavan kokonaisprosessin perusteella. Ks. esimerkiksi komission päätökset asioissa N 330/2010 — Ranska, Programme national Très Haut Débit, ja SA.33671 — Yhdistynyt kuningaskunta, Broadband Delivery UK. Jos ehdot täyttyvät, käyttöoikeus pitäisi myöntää kyseisillä markkinoilla yleensä sovellettavassa määrääjässä. Ristiriitatilanteessa tuen myöntävän viranomaisen olisi pyydyttävä neuvoo kansalliselta sääntelyviranomaiselta tai muulta toimivaltaiselta kansalliselta elimeltä.

⁽¹²²⁾ Sen on pystyttävä tukemaan esimerkiksi passiivisissa kiinteissä verkoissa sekä point-to-point- että point-to-multipoint-topologioita (kolmansien) operaattorien valinnan mukaan. Erityisesti tiheämmin asutuilla alueilla, jos ne ovat oikeutettuja valtiontukeen, ei olisi yleisen edun mukaista myöntää tukea investoinneille, joilla pelkästään ajanmukaistetaan olemassa olevia verkkoja eikä aiheuteta olennaista muutosta kilpailutilanteeseen.

- (77) Erityisen hyvin kilpailua suosivia ovat valtiontukihankkeet, joilla rahoitetaan runkoliityntäverkkoja ⁽¹²³⁾ tai jotka rajoittuvat kunnallisteknisiin töihin, jotka mahdollistavat verkkoon pääsyn kaikille operaattoreille ja teknologioille. Tämä ominaisuus otetaan huomioon tällaisten hankkeiden arvioinnissa.

3.6 Ultranopeiden laajakaistaverkkojen valtiontuki

- (78) Ottaen huomioon johdannossa asetetut tavoitteet, erityisesti tavoite saavuttaa yli 100 megabitin nopeus yli 50 prosentissa talouksista, ja koska erityisesti kaupunkialueilla voi olla suuremmat suorituskykyvaatimukset kuin mitä kaupalliset investoijat ovat halukkaita tarjoamaan lähitulevaisuudessa, julkiset tukitoimet voitaisiin 73 kohdassa esitetystä poiketen sallia NGA-verkoille, jotka pystyvät tarjoamaan ultranopeita, selvästi yli 100 megabitin nopeuksia.
- (79) "Mustilla NGA-alueilla" tällaiset tukitoimet voitaisiin sallia ainoastaan, kun 47 kohdan mukainen vaatimus olennaisesta muutoksesta voidaan osoittaa seuraavin kumulatiivisin perustein:
- olemassa olevat tai suunnitellut ⁽¹²⁴⁾ NGA-verkot eivät ulotu loppukäyttäjien tiloihin kuituverkkojen avulla; ⁽¹²⁵⁾
 - kaupallisten operaattorien investointisuunnitelmien tarkastelu osoittaa, että markkinatilanne ei lähitulevaisuudessa kehity kohti yli 100 megabitin nopeuksilla tarjottavia kilpailukykyisiä ultranopeita palveluja ⁽¹²⁶⁾ 59–61 kohdan mukaisesti;
 - on odotettavissa, että kyseisille laadullisille parannuksille on kysyntää ⁽¹²⁷⁾.
- (80) Edellisessä kohdassa kuvatussa tilanteessa uudelle verkolle myönnetyn tuen on noudatettava 74 ja 76 kohdassa asetettuja tukikelpoisuuden ehtoja. Tukea myöntävän viranomaisen on myös osoitettava, että
- tuetun verkon tekniset ominaisuudet ja suorituskyky ovat huomattavasti paremmat kuin olemassa olevien tai suunniteltujen verkkojen todennetut ominaisuudet ja suorituskyky ⁽¹²⁸⁾;
 - tuettu verkko perustuu avoimeen arkkitehtuuriin ja toimii vain tukkutason verkkona; ja
 - tuki ei johda kilpailun liialliseen vääristymiseen suhteessa muihin sellaisiin NGA-teknologioihin, joihin markkinoimijat ovat samoilla kohdealueilla vastikään tehneet suuria infrastruktuuri-investointeja ⁽¹²⁹⁾.
- (81) Vain jos kyseiset lisäehdot täyttyvät, näiden verkkojen julkisen rahoituksen voitaisiin katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan tasapainotestin nojalla. Toisin sanoen julkisen rahoituksen olisi johdettava merkittävään, kestävään, kilpailua edistävään, pitkäaikaiseen tekniseen parannukseen ilman että yksityisten investointien tekemistä vaikeutetaan suhteettomasti.

Loppumääräykset

- (82) Näitä suuntaviivoja sovelletaan sitä päivää seuraavasta päivästä, jona ne hyväksytään. Valvontaviranomainen soveltaa näitä suuntaviivoja kaikkiin ilmoitettuihin tukitoimenpiteisiin, joista se tekee päätöksen sen jälkeen, kun suuntaviivat on hyväksytty, vaikka kyseisistä hankkeista olisi ilmoitettu sille jo ennen kyseistä päivää.

⁽¹²³⁾ Ks. edellä 56 kohta. Keskusviraston tasoa pidemmälle meneviä valtion tukitoimia pidetään jo NGA-verkkoihin eikä NGN-verkkoihin liittyvinä. Ks. komission päätös asiassa SA.34031 — Next generation broadband in Valle d'Aosta.

⁽¹²⁴⁾ Kolmea lähivuotta koskevien luotettavien investointisuunnitelmien perusteella 59–61 kohdan mukaisesti.

⁽¹²⁵⁾ NGA-verkot eivät ulotu loppukäyttäjien tiloihin kuitukaapelien avulla esimerkiksi FTTN-verkoissa, joissa kuitukaapeli on asennettu ainoastaan jakokaappeihin asti. Samoin eräissä kaapeliverkoissa käytetään kuitukaapelia jakokaappeihin asti, mistä verkko yhdistetään loppukäyttäjille koaksiaalikaapeleiden avulla.

⁽¹²⁶⁾ Esimerkiksi alueella, jolla on FTTC-verkko tai vastaava verkko ja parannettu kaapeliverkko (vähintään DOCSIS 3.0), markkinoilla katsotaan yleensä olevan riittävästi kilpailua, jotta ultranopeiden palvelujen tarjontaan päästään ilman julkisia tukitoimia.

⁽¹²⁷⁾ Ks. esimerkiksi alaviitteissä 81 ja 82 esitetyt indikaattorit.

⁽¹²⁸⁾ Ks. edellä 59–61 kohta.

⁽¹²⁹⁾ Tilanne on tämä yleensä silloin, kun markkinoimijoiden asianomaisena ajanjaksona tekemät infrastruktuuri-investoinnit eivät maksa itseään takaisin tavanomaisena poistoaikana tuen myöntämisen vuoksi. Erityisesti seuraavat (toisiinsa kytkeytyvät) seikat otetaan huomioon: investoinnin koko, investoinnin valmistumisajankohta, vähimmäisaika asianmukaisen tuoton saamiseksi sijoitetulle pääomalle sekä uuden tuetun ultranopean verkon käyttöönoton todennäköiset vaikutukset aiemmin käyttöön otettujen NGA-verkkojen tilaajamääriin ja tilaushintoihin.

- (83) Valtiontuen sääntöjenvastaisuuden arvioinnissa sovellettavien valvontaviranomaisen sääntöjen ⁽¹³⁰⁾ mukaan valvontaviranomainen soveltaa sääntöjenvastaiseen tukeen sen myöntämisaikana voimassa olevia sääntöjä. Näin ollen se soveltaa näitä suuntaviivoja niiden julkaisemisen jälkeen myönnettyyn sääntöjenvastaiseen tukeen.
- (84) Valvontaviranomainen ehdottaa EFTA-valtioille ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan nojalla, että ne toteuttavat aiheelliset toimenpiteet ja muuttavat tarvittaessa voimassa olevia tukiohjelmiaan näissä suuntaviivoissa vahvistettujen määräysten mukaisiksi kahdentoista kuukauden kuluessa niiden hyväksymisestä.
- (85) EFTA-valtioita kehoitetaan antamaan nimenomainen ehdoton suostumus ehdotettuihin aiheellisiin toimenpiteisiin kahden kuukauden kuluessa toimenpiteiden vastaanottamisesta. Jos EFTA-valtiolta ei saada vastausta, valvontaviranomainen olettaa, että se ei hyväksy ehdotettuja toimenpiteitä.
- (86) Valvontaviranomainen tarkistaa näitä suuntaviivoja aina, kun komissio tarkistaa tiedonantoaan ”Yhteisön suuntaviivat valtiontukisääntöjen soveltamisesta laajakaistaverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä”.

⁽¹³⁰⁾ EUVL L 73, 19.3.2009, s. 23, ja ETA-täydennysosa N:o 15, 19.3.2009, s. 1. Ks. <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15119&1=1>.

Lisäys I

Tyypillisiä laajakaista-alan tukitoimenpiteitä

Arvioidessaan tukitoimenpiteitä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan (joka vastaa ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohtaa) mukaisesti komissio on pannut merkille, että EU-valtiot käyttävät tiettyjä rahoitusmekanismeja eniten edistäessään laajakaistan käyttöönottamista. Seuraava luettelo on esimerkinomainen, sillä julkiset viranomaiset voivat kehittää erilaisia tapoja tukea laajakaistan käyttöönottoa tai poiketa tässä esitetyistä malleista. Näihin järjestelmiin liittyy tavallisesti valtiontukea, ellei investointia toteuteta markkinataloussijoittajaperiaatteen mukaisesti (ks. 2.2 jakso).

- 1. Rahoitusavustus** ("tasaava rahoitus" ⁽¹⁾): Suurimmassa osassa komission tarkastelemista tapauksista ETA-valtio ⁽²⁾ myöntää laajakaistainvestoijille ⁽³⁾ suoria avustuksia laajakaistaverkon rakentamiseen, ylläpitämiseen ja kaupalliseen hyödyntämiseen ⁽⁴⁾. Tällaisiin avustuksiin liittyy yleensä ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, sillä avustus rahoitetaan valtion varoista ja se antaa investoijalle edun harjoittaa kaupallista toimintaa ehdoin, jotka eivät olisi olleet saatavilla markkinoilla. Tällaisessa tapauksessa sekä avustuksen saavat verkko-operaattorit että tuetun verkon tukkutason käyttöoikeuden haluavat sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajat ovat tuen edunsaajia.
- 2. Luontoismuotoinen tuki:** Joissakin tapauksissa ETA-valtiot tukevat laajakaistan käyttöönottoa rahoittamalla täysimääräisen laajakaistaverkon (tai sen osan) käyttöönottoa. Verkko saatetaan sähköisten viestintäpalvelujen investoijien käyttöön, jolloin ne käyttävät näitä verkkoelementtejä omassa laajakaistan käyttöönottohankkeessaan. Tuki voi olla monenmuotoista, mutta useimmiten ETA-valtiot tarjoavat passiivisen laajakaistainfrastruktuurin tekemällä kunnallisteknisiä töitä (esimerkiksi tien kaivutyöt) tai asentamalla kaapelikanavia tai pimeää kuitua. ⁽⁵⁾ Tämäntyyppinen tuki luo edun laajakaistainvestoijille, sillä se vähentää näiden investointikustannuksia ⁽⁶⁾, samoin kuin sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajille, jotka haluavat tukkutason käyttöoikeuden tuettuun verkkoon.
- 3. Valtio ylläpitää laajakaistaverkkoa tai sen osaa:** Toimenpiteeseen voi liittyä valtiontukea myös silloin, kun valtio laajakaistainvestoijalle myönnettävän tuen sijaan rakentaa laajakaistaverkon (tai sen osan) ja ylläpitää sitä suoraan julkisen hallinnon osan tai oman yrityksen kautta. ⁽⁷⁾ Tähän toimenpidetyyppiin sisältyy yleensä julkisesti omistetun passiivisen verkkoinfrastruktuurin rakentaminen tarkoituksena saattaa se laajakaistaoperaattorien käyttöön myöntämällä verkkoon tukkutason käyttöoikeus syrjimättömin ehdoin. Verkon ylläpitäminen ja tukkutason käyttöoikeuksien myöntäminen korvausta vastaan on ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaista taloudellista toimintaa. Laajakaistaverkon rakentaminen kaupalliseen käyttöön on oikeuskäytännön mukaan taloudellista toimintaa, ts. siihen saattaa liittyä ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea jo verkon rakentamishetkellä. ⁽⁸⁾ Sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajia, jotka haluavat tukkutason käyttöoikeuden julkiseen verkkoon, pidetään myös tuensaajina.
- 4. Laajakaistaverkko, jota hallinnoi toimeksisaaja:** ETA-valtiot voivat rahoittaa myös sellaisen laajakaistaverkon käyttöönoton, joka säilyy julkisessa omistuksessa, mutta jonka toiminnan harjoittaminen annetaan tarjouskilpailumenettelyn kautta tehtäväksi kaupalliselle toimijalle, joka hallinnoi ja hyödyntää sitä tukkutasolla ⁽⁹⁾. Myös tässä tapauksessa,

⁽¹⁾ Tasaavalla rahoituksella tarkoitetaan yksityisten investoijien investointikustannusten ja odotetun voiton välistä erotusta.

⁽²⁾ Tai muu tukea myöntävä viranomainen.

⁽³⁾ Termillä 'investoijat' tarkoitetaan yrityksiä tai sähköisten viestintäverkkojen operaattoreita, jotka investoivat laajakaistainfrastruktuurin rakentamiseen ja käyttöönottoon.

⁽⁴⁾ Esimerkkejä tasaavasta rahoituksesta ovat komission päätökset asioissa SA.33438 ym.– Puola, Broadband network project in Eastern Poland, SA.32866 — Kreikka, Broadband development in Greek rural areas, SA.31851 — Italia, Broadband Marche, N 368/09, Saksa — Amendment of state aid broadband scheme N 115/08 — Broadband in the rural areas of Germany.

⁽⁵⁾ Komission päätökset asioissa N 53/2010 — Saksa, Federal framework programme on ducts support, N 596/09 — Italia, Bridging the digital divide in Lombardia; ks. myös N 383/09 — Saksa, Amendment of N 150/08, Broadband in the rural areas of Saxony.

⁽⁶⁾ Kunnallisteknisistä töistä aiheutuvat kustannukset ja muut investoinnit passiiviseen infrastruktuuriin voivat muodostaa jopa 70 prosenttia laajakaistahankkeen kokonaiskustannuksista.

⁽⁷⁾ Komission päätös asiassa N 330/2010 — Ranska — Programme national Très Haut Débit, joka kattoi monenlaisia tukimuotoja, mukaan lukien yksi, jossa alueelliset yhteisöt (collectivités territoriales) voivat ylläpitää omaa laajakaistaverkkoa liikelaitoksena.

⁽⁸⁾ Asiat T-443/08 ja T-455/08, Freistaat Sachsen v. komissio, tuomio 24.3.2011, Kok., s. II-1311.

⁽⁹⁾ Komission päätökset asioissa N 497/2010 — Yhdistynyt kuningaskunta, SHEFA — 2 Interconnect, N 330/2010 — Ranska — Programme national Très Haut Débit, N 183/09 — Liettua, RAIN project.

kun verkko on rakennettu hyödynnettäväksi, toimenpide voi olla valtiontukea. Verkkoa hallinnoivaa ja hyödyntävää operaattoria sekä kolmansiä sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajia, jotka haluavat verkon tukkutason käyttöoikeuden, pidetään tuensaajina.

*Lisäys II***Tekninen sanasto**

Näissä suuntaviivoissa olisi sovellettava seuraavia määritelmiä. Määritelmät saattavat muuttua markkinoiden, teknologian ja sääntelyn muutosten myötä.

Bittivirtayhteys: Tukkutason liityntäyhteyksien tarjoaja asentaa nopean yhteyden asiakkaan tiloihin ja tarjoaa tätä liityntäyhteyttä kolmansille osapuolille vuokralle.

FTTB: (Fibre to the building.) Verkko, jossa valokuitukaapelit ulottuvat loppukäyttäjän tiloihin saakka, eli valokuitukaapelit on vedetty rakennukseen saakka, mutta rakennuksen sisällä yhteydet on toteutettu kuparikaapeleilla, koaksiaalikaapeleilla tai lähiverkon (LAN) avulla.

FTTH: (Fibre to the home.) Verkko, jossa valokuitukaapelit ulottuvat loppukäyttäjän tiloihin saakka, eli liityntäverkko, jossa sekä liityntäverkon syöttö- että loppukäyttäjäsegmentti on toteutettu valokaapeleilla (rakennuksen sisäinen kaapelointi mukaan luettuna).

FTTN: (Fibre to the Node.) Valokuitu ulottuu katujakokaappiin, joka saattaa sijaita usean kilometrin päässä asiakkaan tiloista. Yhteyden loppuosa on toteutettu kuparikaapeleilla (ns. fibre-to-the-cabinet (FTTC)-/VDSL-verkoissa) tai koaksiaalikaapeleilla (kaapeli-/DOCSIS 3 -verkoissa). Fibre-to-the-node-verkkoja pidetään usein välivaiheena siirryttäessä täysimittaisiin FTTH-verkkoihin.

Kaapelikanava: Maanalainen putki tai kanava, johon laajakaistaverkon valokuitu-, kupari- tai koaksiaalikaapelit sijoitetaan.

Liityntäsegmentti: Yhteyden "viimeinen osuus" (last mile), joka yhdistää runkoliityntäverkon loppukäyttäjän tiloihin.

Neutraalit verkot: Verkkoja, jotka soveltuvat kaiken tyyppisille verkkotopologioille. FTTH-verkkojen tapauksessa infrastruktuurin on sovelluttava sekä point-to-point-topologioille (pisteestä pisteeseen) että point-to-multipoint-topologioille (pisteestä useaan pisteeseen).

Passiivinen verkko: Laajakaistaverkko ilman aktiivisia komponentteja. Koostuu tyypillisesti kaapeli-infrastruktuurista, kaapelikanavista, pimeästä kuidusta ja katujakokaapeista.

Passiivisen yhteyden tukkutason käyttöoikeus: Mahdollisuus hyödyntää siirtotietä, johon ei ole kytketty elektronisia komponentteja.

Pimeä kuitu: Signaaliton kuituyhteys, johon ei ole vielä liitetty tiedonsiirtojärjestelmiä.

Point-to-multipoint: "Pisteestä useaan pisteeseen". Verkkotopologia, jossa asiakaskohtaiset yhteydet ulottuvat passiiviseen koontipisteeseen (kuten katujakokaappiin), jossa ne yhdistetään yhdeksi jaetuksi yhteydeksi. Yhteyksien koontitekniikka voi olla joko passiivista (kuten PON-arkkitehtuurissa, jossa käytetään jaottimia) tai aktiivista (kuten FTTC-verkoissa).

Point-to-Point: "Pisteestä pisteeseen". Verkkotopologia, jossa yhteys on varattu tietylle asiakkaalle koko matkan asiakkaan tiloista runkoliityntäpisteeseen (Metropolitan Point of Presence, MPOP).

Runkoliityntäverkko: Laajakaistaverkon osa, joka sijoittuu runkoverkon ja liityntäverkon väliin ja jossa siirretään tietoa globaaliin verkkoon/globaalista verkosta.

Seuraavan sukupolven liityntäverkko: (Next Generation Access Network, NGA). Liityntäverkko, joka perustuu kokonaan tai osittain optisiin elementteihin ja joka pystyy tarjoamaan laajakaistayhteyden palveluja, jotka ovat ominaisuuksiltaan parempia kuin nykyisissä peruslaajakaistaverkoissa.

Tukkutason käyttöoikeustuotteet: Käyttöoikeus antaa operaattorille mahdollisuuden hyödyntää toisen operaattorin infrastruktuuria. Julkista tukea saavassa verkossa voidaan tarjota seuraavia tukkutason käyttöoikeustuotteita:

FTTH-/FTTB-verkot: kaapelikanavien ja pimeän kuidun käyttöoikeus, tilaajayhteyden eriytetty käyttöoikeus (eriytetty WDM-PON tai optinen ristikytkentäkeskus (ODF)) sekä bittivirtatason käyttöoikeus.

- **Kaapeliverkot:** kaapelikanavien ja bittivirtatason käyttöoikeus.
 - **FTTC-verkot:** kaapelikanavien käyttöoikeus, tilaajayhteyksien osien eriytetty käyttöoikeus ja bittivirtatason käyttöoikeus.
 - **Passiivinen verkkoinfrastruktuuri:** kaapelikanavien käyttöoikeus, pimeän kuidun käyttöoikeus ja/tai tilaajayhteyden eriytetty käyttöoikeus. Jos on kyseessä integroitunut operaattori: käyttöoikeusvelvoitteet (jotka poikkeavat passiivisen infrastruktuurin käyttöoikeuksista) on asetettava seuraavan sukupolven liityntäverkoista annetun suosituksen säännösten mukaisesti.
 - **ADSL-pohjaiset laajakaistaverkot:** tilaajayhteyden eriytetty käyttöoikeus, bittivirtatason käyttöoikeus.
 - **Matkaviestintä- tai langattomat verkot:** bittivirtatason käyttöoikeus, tukiasemamastojen yhteiskäyttö ja runkoliityntäverkkojen käyttöoikeus.
 - **Satelliittijakelujärjestelmä:** bittivirtatason käyttöoikeus.
 - **Täydellinen eriyttäminen:** Fyysinen eriyttäminen antaa kilpailijalle mahdollisuuden hyödyntää loppukuluttajan tilaajayhteyttä ja käyttää tilaajayhteydellä suoraan omia tiedonsiirtojärjestelmiään. Joissakin olosuhteissa virtuaalisen eriyttämisen voidaan katsoa vastaavan fyysistä eriyttämistä.
-

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI